

Sosyalizm Yolunda

ISSN 1300-3585

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2011/25 • 01 Temmuz 2011 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

**Emekçilere ve Kürt halkına
düşmanlıkta "yeminliler"!**

**Tek yol devrim,
kurtuluş sosyalizm!**

İÇİNDEKİLER

Düzenin siyasal krizi ve olasılıklar	3
Emperyalist/siyonist güçlerin yanında saf tuttular!.....	4
Bir elinde anayasa diğerinde polis copu.....	5
Tek yol devrim, kurtuluş sosyalizm! ...	6
Dicle tepkisi sokakta.. ..	7
AKP hükümeti baskı ve terörü tırmandırıyor... ..	8
“İşkence sokağa taşındı”	9
İşkenceciye ve katillere yüksek tolerans!	10
Sivas Katliamı lanetlendi... ..	11
Alaattin Karadağ cinayeti davasında duruşma.	12-13
Birleşik Metal’de gerilimli genel kurul	14-15
Düzenin apolitizmine karşı devrimci politizasyon...	16-17
“Ortak bir platform oluşturacağız”	18
Ontex önünde dayanışma etkinliği... ..	19
Casper’da dayanışma etkinliği.....	20
Sağlık emekçileri uyardı	21
Yunanistan’da emekçiler kararlı... ..	22
Emekçiler IMF anlaşmasını çöpe attı.....	23
ABD Afganistan’dan çekiliyor(!)... ..	24
I. Dünya Emekçi Kadın Konferansı’nın deneyimleri paylaşılıyor... ..	25
Burdur Cezaevi’ndeki katliam girişiminin 12. yıl dönümünde Veli Saçılık ile konuştuk.....	26
İzmir’de 15-16 Haziran paneli	27
“Şirket Hikayeleri” adlı tiyatro oyununun oyuncularını ile konuştuk.	28-29
Eti Gümüş’ten ÇMO’ya dava... ..	30
Mücadele Postası	31

Sosyalizm Yolunda

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2011/25 * 01 Temmuz 2011
Fiyatı: 1 YTL
Sahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten ÖZDOĞAN
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Molla Şeref Mahallesi,
Simsar Sokak, No: 5, D: 3 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: http://www.kizilbayrak.org
http://www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık
Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Altay Sk. No 10 A Blok
Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /
Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan...

Kürt halkının iradesini çiğnemek ve onu hizaya çekmek amacıyla gündeme getirilen saldırıya karşı mücadele sürüyor.

Blok milletvekilleri saldırı karşısında meclis boykotuyla net bir tutum alırken, Kürt halkı da sokakta mücadelesine devam ediyor. Kendisini hizaya getirmek isteyenlerin hesaplarını bozuyor. Çünkü bu mücadeleyle parlamentonun cilası dökülüyor, kurtuluşun militan bir mücadeleden geçtiği canlı örneklerle kanıtlanıyor.

Bu ölçüde de ortaya çıkan tablo düzenin efendilerinde paniğe yol açtı. Bir an önce ne yapıp edip bu duruma bir son vermeye çalışıyorlar. Fakat geri adım atabilecek manevra imkanları da pek az. Çünkü bu tür bir hoyratlıkla Kürt halkının mücadele dinamiklerini ezmek istiyorlardı. Oysa şimdi herhangi bir geri adım, bu dinamikleri daha da güçlendirmekten başka bir sonuç vermeyecektir. İşte bu da düzeni büyük bir açmaz içerisinde bırakmaktadır.

Bu açmazdan nasıl çıkılacağı düzen güçlerinin sorunudur. Kürt halkı için ise önemli olan düzeni açmazda bırakan mücadelesini daha da büyütme, hak ve özgürlük taleplerini koparıp almaktır. Bu ise düzenle her bakımdan hesaplaşmayı gerektiriyor. Bu devrim demektir.

O halde ne yapmalı? Eğer devrim düzenin efendilerini yere sermekse, bunun gerektirdiği kuvvetleri yaratmak zorundasınız. Gerekli kuvvet ise işçi sınıfı ve emekçilerdedir. Bu nedenle devrim için işçi sınıfı ve emekçilerin gücünü Kürt halkının gücünün yanına koymak zorundayız.

Aksi halde hem Kürt halkının mücadelesi daha da vahşisinden bir baskı ve terör rejimiyle bastırılmaya çalışılacak, hem de ortada duran büyük imkanlar heba edilecektir.

İşte bunun için bir kez daha altını çizelim ki; Kürt halkıyla eylemli dayanışmayı büyütmeli, aynı zamanda ise dayanışma bilinci ve ruhunu işçi sınıfı ve emekçiler içerisinde yaygınlaştırmak için seferber olmalıyız.

Türkiye’de meclis boykotu gündemde olduğu bir sırada Yunanistan’da da meclis işçi ve emekçiler

tarafından kuşatılmıştı. Böylelikle emekçiler, “demokrasi” kılıfı içinde emperyalistler ile burjuvazinin hesabına canlarına okunmasına karşı bayrak açtılar.

Yunanistan işçi sınıfı ve emekçilerinin bu militan tutumu da Türkiye’de olduğu gibi düzenin efendilerinde büyük bir korkuya sebep oldu. Çünkü emekçileri bağırtmadan soymanın en etkili mekanizması olan parlamenter kurumları artık bu işlevi göremiyor. Çünkü emekçiler yüzlerini her zamankinden daha fazla sokağa çeviriyorlar.

Fakat Yunanistan’da da emekçi hareketi sonuca, yani bir devrime varamıyor. Çünkü bunun için devrimci bir partiye ihtiyaç var.

Fakat yine de dünyanın pek çok yerinde olduğu gibi, Türkiye ve Yunanistan’da aynı anda yaşanan bu büyük hareketlenmenin tarihsel önemi ve anlamı ortadadır: Rüzgar devrimden yana esiyor! Burjuvazi korkudan titriyor, dünyada bir hayalet dolaşiyor...

Toplumcu, Mimar, Mühendis ve Şehir Plancıları’nın yayın organı Toplumcu Eksen’in yaz sayısı çıktı. Eksen Yayıncılık bürolarından ve kitapçılardan temin edebilirsiniz.

Mühendislik, Mimarlık ve Planlamada

EKSEN

Sermaye için değil, toplum için bilim!

www.toplumcukizilbayrak.net

YIL: 2 * SAYI: 6 * 5 TL

TEMMUZ-AĞUSTOS-EYLÜL '11

Kitapçılarda...

Dosya:
Güvencesizlik

*Taşeronlaştırma, esnek çalışma, işsizlik...
Hiçbirimiz Güvenceli Değiliz!*

Düzenin siyasal krizi ve olasılıklar

12 Haziran seçimleri öncesinde siyasal-toplumsal yaşama hakim gerilimli ve çatışmalı havanın, seçimlerin ardından yerini nispeten ılımlı bir iklime bırakacağı varsayımı şu an tümüyle çökmüştür. Siyasal iklim yumuşama bir yana fırtınalı bir görünüm kazanmış durumdadır. Ortaya çıkan manzara her şeyiyle derin bir siyasal kriz halindedir. Burjuva siyasal yaşamı kilitleyen, kurumlarının meşruluğunu tartışmalı kılan, egemenleri her bakımdan büyük açmazlar içerisine sokan, nefessiz bırakan bir krizdir bu. O nedenledir ki emperyalistler ve tekelci burjuvazi düzenin bekası adına peşi sıra açıklamalarda bulunmakta, duruma müdahale ederek burjuva siyasal sisteme yeniden işlerlik kazandırmaya çalışmaktadırlar.

Yaşanmakta olan siyasal krizin iki temel dinamiği bulunmaktadır. Bunlardan ilki ve önde geleni düzenin Kürt sorunundaki politikasındaki iflas ile bunun ortaya çıkmasına neden olan Kürt halkının büyük mücadele gücüdür. Kürt halkı baskı ve katliamlara göğüs gererek AKP'nin Kürt sorununu hasıraltı etme ve çözüm beklentilerini seçim sonrasında öteleme politikasına engel olmuş ve sorunu tüm ağırlığı ve kapsamıyla düzen güçlerinin önüne koymuştur. Düzen cephesinin Kürt halkının beklentilerini asgari düzeyde dahi karşılama olanağına sahip olmaması nedeniyle ise, baskı ve terör ile birlikte seçimler bir cezalandırma ve terbiye aracı olarak kullanılmaya çalışılmıştır. Fakat tüm bunlar en nihayetinde ters tepti.

Bu aşamada Öcalan'ın 15 Haziran tarihini bir milat olarak vermesi ile gözler seçimlerin sonrasında çevrilirken, seçimlerin ardından düzen güçlerinin asıl kaygısının, Kürt halkının mücadele gücü ve iradesini kırmak olduğu Dicle'nin milletvekilliğinin düşürülmesiyle anlaşıldı. Fakat Dicle'nin milletvekilliğinin düşürülmesi ile KCK davasında tutuklu olan diğer vekillerin tahliye edilmemeleri, Kürt hareketinde bir kırılmaya yol açmak bir yana tersine, meclis boykotu ve militan kitle eylemleriyle ileri bir çıkışa dayanak oldu. Bu ölçüde de Kürt hareketinin düzenden kopuş süreci daha da derinleşti. Öyle ki burjuva parlamentosunun "yemin töreni" için toplandığı saatlerde, Kürt halkının seçtiği milletvekilleri de Diyarbakır'da toplanıyordu. Fiili bir Kürt meclisini tohum halinde barındıran bu çıkış, düzenin ırkçı-inkarıcı siyasal çerçevesinin fiilen aşıldığını, dahası bu çizgide ısrar ettiği koşullarda burjuva siyasal rejimi ağır bir iflasın beklediğini ortaya koymaktadır.

Düzen güçleri şimdilerde içerisine düştükleri bu açmazdan kurtulmanın hesabını yapıyorlar. Fakat attıkları her adımın Kürt halkının mücadele gücü ve inancını daha da güçlendirmesinden korkuyorlar. Bunun için de açmazdan kurtulmak için manevra arayışları devam ediyor. Bu amaçla bir yandan son MGK toplantısıyla yapıldığı gibi aba altından sopa gösteriyorlar, diğer yandan ise Öcalan ile yaptıkları görüşmelerden bir çıkış yolu bulabilmeyi umuyorlar. Şu haliyle Dicle ve tutuklu milletvekillerine meclis yolunu açmaları halinde bu durumun Kürt halkının mücadele gücü ve inancını daha da güçlendirmesi kaçınılmazdır. Ancak bu türden bir manevra yapamamanın sonucu ise Kürt halkının düzen dışı yönelimlerini güçlendirmekten başka bir sonuç vermeyecektir. Bu ihtimal ise düzen güçlerinin kabusu olmaktadır. Kürt hareketinin herhangi bir kazanım elde etmeden meclis boykotundan geri adım atması onları bu açmazdan kurtaracak yegane gelişme olur ki, bu ise şu koşullarda pek olası görünmemektedir.

İşte düzen cephesi Kürt sorununda baltayı bu

biçimde taş vurmışken üstüne kendi içerisinden bir kriz dinamiğiyle yüzyüze kaldı. Öyle ki CHP ve MHP'nin Ergenekon operasyonlarını siyasal bakımdan zayıflatmak ve böylelikle düzen içi iktidar mücadelesinde siyasal-moral planda güç kazanmak üzere bazı Ergenekon tutuklularını meclise taşıma hamlesine, AKP cephesi Kürt hareketine yaptığı gibi yargı silahını kullanarak yanıt verdi. CHP ve MHP listelerinden seçilen üç milletvekilinin tahliye talepleri reddedildi. Bunun üzerine ise Kürt hareketinin meclisi boykot etmesinin yarattığı siyasal basıncın da etkisiyle CHP'nin "yemin etmeme" tutumu geldi. Meclis böylelikle düzen içi iktidar mücadelesinin çok özel bir sahası haline gelirken, bu ise burjuva siyasal yaşamın tam anlamıyla kilitlenmesine ve derin bir krizle yüzyüze kalmasına yol açtı.

Böylelikle de dinci-gerici parti hiç ummadığı biçimde iç iktidar mücadelesinde sıkıştı. Çok yönlü operasyon ve sistematik müdahalelerle ordu merkezli güçlerin direncini büyük ölçüde kırmış ve bu gücünü 12 Haziran seçimleriyle de pekiştirmiş olmanın rahatlığına sahipken, şu durumda büyük bir açmazla yüzyüze kalmış oldu. Çünkü CHP'nin aldığı "yemin etmeme tutumu" bir yandan burjuva siyasal yaşamı kilitlemekte, diğer yandan siyasal meşruiyetine gölge düşürmektedir. Bu koşullarda ise alınan tutumda bir geri adım ise bir yandan CHP'ye seçim yenilgisini unutturarak saflarını toparlamasına yardımcı olacaktır. Diğer yandan ise Ergenekon'dan tutuklu milletvekillerinin meclise girişinin gerçek bir siyasal zafer haline getirerek iç iktidar mücadelesinin mağlubu olan güçleri ayağa kaldıracak bir siyasal-moral güç sağlayacaktır.

Dinci-gerici parti bu açmazdan kurtulmak için ya daha sonra yeniden saldırmak üzere geri adım atacaktır ya da esnemekten kaçınarak CHP'yi dize getirme yoluna gidecektir. Şu durumda ilk ihtimal çok daha gerçekçidir. Zira ikinci bir ihtimal ateşle oynamak anlamına gelir ki, Kürt dinamiği ile birlikte kurulu düzenin bekasını tehlikeye düşürür bu. Bunun için emperyalistler ve tekelci burjuvazi böyle bir tehlikenin ortaya çıkmasına izin vermeyecektir.

Çünkü seçimlerden önce işaretleri verildiği üzere,

bölgesel stratejiler doğrultusunda AKP'yi daha etkin ve aktif biçimde kullanma hesapları yapmaktadırlar. Öyle ki burjuva siyasal sistemi kilitleyen krizle aynı günlerde, ABD-İsrail-Türkiye ilişkilerindeki "ısınma" gündemeydi. Suriye'ye askeri müdahale ihtimalinin yüksek sesle ifade edilmesi, İsrail ile ilişkilerdeki soğuklukları aşmak üzere karşılıklı jestlerin yapılması vb. gibi gelişmelerle birarada emperyalist merkezlerdeki medyada bu ısınma ve olası sonuçları genişçe yer buldu. Dolayısıyla tüm somut olgulardan da açıkça görüldüğü üzere, içeride yaşadığı sıkışmayla da birlikte sırtını daha fazla emperyalizme yaslayan dinci-gerici parti Ortadoğu'da aktif taşeronluk çizgisini derinleştirecektir. Bu ölçüde de emperyalistler iç siyasal yaşamda AKP'yi ve kurulu düzeni çok yönlü açmazla düşüren gelişmelere daha yakından müdahale etme ihtiyacı duymaktadır.

Böylelikle birtakım riskleri ve kayıpları göze alarak krizin düzen içi iktidar mücadelesine ait olan kaynağını aşmakta pek zorlanmayabilirler. Fakat Kürt hareketi sözkonusu olduğunda aynı rahatlığı bulamayacaklardır. Çünkü bu bakımdan kontrol edilmesi son derece zor emekçi bir kitle hareketi ve onun ileri talepleri sözkonusudur. Bu ölçüde de hareket içerisindeki güçlü devrimci dinamiklerin denetim altına alınması ve bir biçimde ezilmesi bir ihtiyaç haline gelmektedir.

İşte bu koşullarda devrimci ve ilerici güçler payına yapılması gereken, yaşanan çok yönlü siyasal krizi devrimci bir doğrultuda derinleştirmektir. Bunun somut gereği ise Kürt hareketinin bugün girdiği yolda kararlılıkla ilerlemesi ile birlikte, devrimci bir iktidar perspektifiyle işçi sınıfını siyasal-toplumsal bir ağırlık merkezi olarak önce çıkarabilmektir. İşçi sınıfının bugünkü geriliği bu yönde süreci derinleştirmenin önündeki en büyük engeldir. Fakat mevcut koşullar sıçramalı bir gelişmenin imkanlarını da içerisinde barındırmaktadır. Önemli olan bu koşullarda ihtiyaç olanı karşılamak üzere harekete geçmektir. Bu amaçla bir yandan örgütlü siyasal güçlerle sokak mücadelesini büyütmeli, diğer yandan da işçi sınıfı ve emekçileri siyasal mücadele sahnesine çekecek bir siyasal seferberlik içerisine girilmelidir.

Emperyalist/siyonist güçlerin yanında saf tuttular!

Emperyalist/siyonist güçlerin Arap dünyasındaki halk isyanları dalgasını kırmak veya yozlaştırmak için başlattığı saldırılar, gelinen yerde yoğunlaşmış durumda. Bahreyn, Libya, Yemen ve son olarak Suriye bu saldırının hedefindedir. Diktatörlerin alaşağı edildiği Tunus ve Mısır'da da saldırılar farklı alan ve araçlarla yürütülmektedir.

Bahreyn'de işgalci Suudi birliklerinin katılımıyla estirilen azgın devlet terörü, kokuşmuş Amerikancı rejimin elinde kalan son silahtır. Fakat bu gözü dönmüş zorbalık, halk hareketini sindirmeye yetmiyor, zira Bahreyn'de de direniş parçalı ama yaygın bir şekilde devam ediyor. Bu da El Halife despotuyla hamilerini tam bir acze düşürüyor.

Gericilik ve zorbalığın vurucu gücü NATO'yu Libya halkının üzerine salan emperyalist güç odaklarının "sivilleri koruma" maskesi parçalanmış bulunuyor. Saldırının suç ortaklarından İtalya "çatlak ses" vermeye başlarken, saldırgan NATO güçlerinin sivil halkı hedef aldığı ve bu saldırılarda onlarca sivil katlettiği yönünde kanıtlar mevcuttur. NATO güçleri iddia edildiği gibi sivil halkı korumuyor, tersine, katlediyor. Elbette Arap hakları da bu gerçeğin farkındalar. Öyle ki, son günlerde bazı Kaddafi muhalifleri bile emperyalist saldırganlarla Türkiye gibi suç ortaklarının Libya üzerindeki gerici planlarından söz etmeye başladılar.

Yemen'de ise diktatör Abdullah Salih'i kurtarmak için çaba harcayan ABD emperyalizmi ile Ortaçağ kalıntısı Suudi Arabistan rejimi, halk isyanını zayıflatıp yozlaştırmanın yollarını arıyorlar. Rezil planlarını gelinen yerde "Salihsiz Salih rejimi" esasına göre oluşturan halk düşmanı cephe, aylardan beri meydanları işgal eden genç kuşaklarla emekçilerin direnişiyle karşılaşılıyor. Bu direniş emperyalistlerin planlarını şimdiye kadar bozdu, görünen o ki bozmaya da devam edecektir.

Gerici emperyalist saldırılar farklı cephelerde devam etmekle birlikte, Suriye "öncelikli hedef" haline gelmiş görünüyor. ABD-AB emperyalistleri, siyonist rejim ile Türk devleti ve Suudi Arabistan gibi bölgesel gericiliğin iki temel kalesi, dört koldan saldırarak Suriye'yi kuşatmaya çalışıyorlar.

Vurgulamak gerekiyor ki, Türk devletiyle AKP hükümeti, emperyalist/siyonist güçlerin organize ettiği gerici saldırıya tam destek veriyor; Libya ve Suriye'yi hedef alan saldırılarda ise belirgin bir rol oynuyor. Bu iki ülkedeki olayların seyri, Davos ve Mavi Marmara çıkışlarıyla Arap halklarını etkileyen Tayyip Erdoğan'la partisi AKP'nin maskesini düşürmeye başladı. İsrail'e karşı sergilenen "sert" tutumun Filistin davasını savunmakla bir ilgisinin olmadığı, Türk burjuvazisinin sefil bölgesel çıkarlarını korumakla ilgili olduğu açığa çıkmaya başladı.

AKP şefinin maskesinin parçalanması kaçınılmaz, zira emperyalizme hizmet edenlerin uzun süre "ezilen halklardan yana" görünmeleri olası değil. Suudi Arabistan ve diğer petro-dolar şeyhleri tarafından finanse edilen basın-yayın organlarının "Tayyip Erdoğan'ı övme kampanyası" başlatmış olmaları da, maskenin parçalanmasını önleyemez.

Dinci gericilik ırkçı-siyonizmle işbirliğini pekiştiriyor...

Tayyip Erdoğan/AKP-İsrail çatışması sona yaklaşmış görünüyor. Pek çok veri, dinci gericilik

odakları ile siyonist rejimin "geçici kırgınlık" dönemini geride bırakmaya hazırlandığını gözler önüne seriyor. Zaten bu kırgınlıkların geçici olacağı belliydi. Zira işbirlikçi burjuvazinin temsilcisi olan AKP, bölgesel çıkarları için Filistin sorununu istismar edebilmek için İsrail'le belli bir gerilimi göze almak durumundaydı. Tabi bu gerilim sadece AKP'den kaynaklanmadı; siyonist rejimin küstahlığının da bunda önemli bir rolü oldu. Özellikle "alçak koltuk" krizi ve Mavi Marmara katliamı AKP ile şefini sert tutum almaya zorlamıştı; aksi bir tutum iç politikada onları rezil ederdi.

Siyonist örgütlerden "üstün cesaret" madalyası alma şerefine nail olan "tek Müslüman" Tayyip Erdoğan, İsrail'le uzun süre küs kalamazdı, kalmadı da. Tabi siyonistler de AKP'nin hizmetinden yoksun kalmak istemiyorlardı. Nitekim son günlerdeki gelişmeler, tarafların aradaki pürüzleri biran önce gidermek istediğini ortaya koyuyor. Ankara-Tel Aviv hattındaki uğursuz trafiğin belirgin bir şekilde yoğunlaşması söz konusu çabanın yansımalarından başka bir şey değildir.

Son günlerde basında sayısız veri sunuluyor; Türkiye-İsrail ilişkilerinin normale dönmesi için ABD Başkanı Barack Obama, İsrail Başbakanı Benjamin Netanyahu ve Başbakan Tayyip Erdoğan arasında pazarlık yapıldığı, siyonist şeflerin AKP'nin seçim başarısını kutladığı, İsrail Başbakan Yardımcısı ve Stratejik İlişkiler Bakanı Moşe Yaalon'un, Ankara'ya gizli bir ziyaret gerçekleştirdiği, bu esnada Tayyip Erdoğan ve MİT Müsteşarı Hakan Fidan'la görüştüğü, İsraili yetkililerin Türkiye'nin Suriye politikasını ve Tayyip Erdoğan'ın bu konudaki liderliğini takdir ettiği vb...

Tarafların yalanlamadığı bu haberlerin basında yer aldığı günlerde, Gazze limanına yapılması planlanan "2. Mavi Marmara Seferi"nin iptal edildiği açıklandı. Hem İsrail'i hem AKP'yi rahatlatan bu kararın teknik sorunlarla izah edilmesini, elbette ciddiye alan olmadı. Seçimler öncesinde Gazze'ye ikinci seferi düzenleme konusundaki kararlılığı basın önünde ilan eden İnsani Yardım Vakfı (İHH) yetkilileri, seferi iptal ederek önceliklerinin Filistin halkına değil dinci gericiliğe hizmet etmek olduğunu gözler önüne sermiş oldular.

Bu arada Tel Aviv'deki siyonist şefler, Mavi Marmara gemisinin Gazze seferine katılımının iptal edilmesinden duydukları memnuniyeti dile getirirken, dinci medyadaki kaleşörlerin İHH'nin utanç verici kararına gerekçe uydurmaları, tiksinti verici bir durumdur.

AKP iktidarının borazanlığını yapan dinci basın-yayın organları, emperyalist/siyonist güçlere hizmet etmek konusunda da mahir olduklarını kanıtıyorlar. Dinci gericiliğin "embedded"leri olan basın-yayın organları, artık önceliğin Gazze değil, Suriye olduğunu ilan ediyorlar. Bu tutum iğrenç olsa da şaşırtıcı değil. Zira ABD-AB emperyalistlerinin, demek oluyor ki, Ankara'daki işbirlikçi takımının da önceliği Gazze değil Suriye'dir. Elbette Gazze'yi kuşatma altına alan ve Filistin halkını katleden siyonist rejimin önceliği de aynı...

Türk burjuvazisi ve onun temsilcisi olan AKP'nin Suriye'deki olayları öne çıkartıp Filistin sorununu geri plana itmesi, Arap halklarının isyanını hedef alan gerici saldırıya verdikleri destek ve önemin göstergesidir. Kuşkusuz ki her gerici egemen güç, halk isyanlarından ölümcül bir korku duyar, Kürt sorununun basıncı altında bulunan Türk egemenlerinin korkusu ise bir kat daha artıyor. Çünkü isyanlar Kürt halkı için de esin kaynağı oluyor.

Emperyalist güçlerin halk isyanlarını bastırma/yozlaştırma çabalarının Suudi Arabistan, İsrail ve Türkiye tarafından desteklenmesi, safların netleştiğine işaret ediyor. Bu, sermaye iktidarı ve dinci gericilik odağı AKP'nin sadece iç politikada değil dış politikada da halklara düşmanlığı esas aldığı bir kez daha gözler önüne sermektedir. Halklar isyan ettiği sürece ise, ne emperyalistlerin ne bölgesel gericiliğin emellerine ulaşması mümkün olacaktır.

Türkiye-İsrail ilişkilerinde "ısınma"

Son dönemde ABD-İsrail ve Türkiye arasındaki ilişkilerde bariz bir "ısınma" yaşanıyor. Bu yorum ABD'nin "önemli" gazetelerinden Wall Street Journal'a (WSJ) ait. Gazete "Suriye krizinin Türkiye ile İsrail arasındaki ilişkileri ısıttığı, Ankara ve Washington'u da daha yakın işbirliğine götürdüğü"nü yazdı.

Gazetenin internet sitesinde çıkan yazıda, Suriye krizinin İsrail ile Türkiye arasındaki ilişkilerde yumuşama yönünde ilk belirtileri ortaya koyduğu belirtildi. Geçtiğimiz yıl koltuk kriziyle gündeme gelen İsrail Dışişleri Bakan Yardımcısı Danny Avalon'un uzlaşma çağrısı yapması ve Türkiye'nin Suriye politikasını övmesi, İsrail Başbakanı Netanyahu'nun da AKP'nin seçim başarısının ardından bir tebrik mektubu göndermesi bu belirtiler arasında sayıldı.

Gazete ayrıca Türk devleti cephesinden Mavi Marmara gemisinin Gazze'ye gönderilmemesinin ilişkilerdeki "ısınma"da özel bir payı olduğunu hatırlattı. "Tüm bu gelişmelerin, geçen yıl Mavi Marmara olayı ve ardından Türkiye'nin ABD tarafından hazırlanan İran'a karşı yaptırımlar getiren BM Güvenlik Konseyi karar tasarısına karşı 'hayır' oyu vermesiyle soğuyan Türkiye-Suriye ve Türkiye ABD ilişkileri döneminden büyük değişiklik gösterdiği" belirtilen yazıda, ayrıca Suriye'deki gelişmelerin de Ankara ve Washington'u daha yakın bir işbirliğine götürdüğü vurgulandı.

Kuşkusuz ki bu gelişmeler Ortadoğu'daki "üçlü şer ekseninin yeniden güçlendirildiğini gösteriyor. Demogojik bir İsrail karşıtlığıyla oy avcılığı yapan AKP kendisini giderek artan biçimde ABD-İsrail'in hizmetine sunuyor. Uşaklıkta sınır tanımıyor.

Bir elinde anayasa diğerinde polis copu...

12 Haziran seçimlerinde aldığı büyük oy desteği ile gücünü perçinleyen ve daha fazlası için önemli bir imkan yakalayan AKP, önüne temel hedef olarak yeni bir anayasa hazırlamayı koymuştu. Ancak seçimlerden hemen sonra Kürt halkına yönelik yoğunlaşan saldırılar ve Hatip Dicle'nin milletvekilliğinin düşürülmesi karşısında Kürt hareketinin aldığı tutum bu hesapları zora soktu. Liberal özgürlük vaatleriyle dolu yeni anayasanın cilası daha baştan dökülmüş oldu.

AKP'nin vaatleri havada kaldı

Kürt hareketinin 12 Haziran seçimlerinin iki galibinden biri olduğu, pek çok kesim tarafından sıklıkla dile getirildi. Kuşkusuz ki bu başarı verilen çok yönlü bir mücadelenin sonucu olarak kazanıldı. Ve yine Kürt hareketine dönük başlatılan yoğun saldırı dalgası da çıkarılan milletvekili sayısı ile parlamentoda bulunacak olmasından dolayı değil, bu sonucun sokaklarda yürüyen militan mücadelenin ürünü olmasındandır.

Düzen güçleri tarafından Kürt hareketinin önüne bugüne kadar silahlı mücadeleyi bırakarak “düz ovada siyaset yapmak” adı altında meclis seçeneği sunuldu. Türlü demagojilerle de desteklenen bu dayatma Kürt hareketi cephesinden bir süredir boşa çıkarılmış durumdadır.

AKP'nin sözde Kürt açılımı yine meşru-militan mücadeleyle boşa düşürülmüş ve sermaye devleti yalanlarını bir tarafa bırakarak Kürt halkına karşı yeni bir saldırı dalgası başlatmıştı. Aslında her iki durumda da yaşananlar devletin temel politikası olan “ez ve çöz”ün farklı türevlerinden başka bir şey değildir. Ne yapıp edip, Kürt hareketini kırıntılarla yetinen bir siyasal çizgiye geriletmek ve devletin belirlediği sınırlarda bir yasal muhalefet platformu haline getirmek istenmektedir.

Fakat seçimlerin ardından Dicle'nin vekilliğinin düşürülmesi karşısında Kürt hareketinin meclisi boykot etmesi daha baştan büyütülmeye çalışılan anayasa hayallerini yerle bir etti. Belli ki seçim sonrası çok yönlü bir anayasa propagandası yapmaya hazırlanan ve referandum sürecinde olduğu gibi liberal güçleri de peşine takmayı bekleyen AKP, Kürt sorunu konusunda içine düştüğü acz nedeniyle istediği sonucu elde edemedi.

Bir elinde anayasa diğerinde polis copu...

Tayyip Erdoğan bir süredir Hatip Dicle'nin vekilliğinin düşürülmesi ile başlayan saldırı dalgası hakkında konuşmamaya büyük bir özen gösteriyor. Her fırsatta topu başkalarına atıyor, geçici yanıtlar veriyor. Son olarak ise Türkiye İhracatçılar Meclisi'nin (TİM) 18. Olağan Genel Kurulu'nda yaptığı konuşma ile utanmadan yeni anayasadan bahsetti ve sorunun çözümü için bir kez daha topu anayasaya attı.

82 Anayasası'nı kaportası yamulmuş, motoru sürekli tekleyen, elektrik aksami güven vermeyen bir arabaya benzeten Erdoğan, “Bu arabayı bırakalım ve sıfır kilometre yepyeni bir araçla yolumuza devam edelim” dedi. “Bugünlerde yaşanan tartışmalar da bir kez daha göstermiştir ki, Türkiye, yeni bir Anayasaya, yasalarında çok ciddi bir reforma artık her zamankinden daha fazla ihtiyaç duymaktadır” diyen Başbakan sözlerini şöyle sürdürdü: “Özgürce

konuşalım, tartışalım. Birbirimizin önünü kesmek değil, birbirimizi tamamlamak için çalışarak, mümkün olan en geniş uzlaşmanın ürünü bir yeni Anayasa metni hazırlayalım. Bu geniş katılımın içinde halkımızın iradesi olsun. En geniş anlamda çalışmayı yapalım. En doğusundan en batısına en kuzeyden en güneye halkımın her bir ferdi bu benim anayasam, işte aradığımı buldum diyebileceği bir anayasayı geniş bir konsensüsle yapalım, mesele bu.”

Büyük bir iyi niyet gösterisiymiş gibi söylenen bu sözler aynı anda Kürt halkına karşı yürütülen saldırılarla birlikte ele alındığında düzen güçlerinin nasıl da utanmazca bir ikiyüzlülikle hareket ettiklerini gösteriyor. Oysa bu sözleri söyleyen Erdoğan, bir yandan Kürtleri mücadelelerini meclise taşımaya çağırırken bir yanda da seçilmiş milletvekilliklerinin geçersiz sayılması için yargıçlarını kullanıyor. Dahası kendisi ile görüşme talep eden BDP'lilere “önce meclise gelsinler” diyecek kadar da pervasızlaşıyor.

Meclisi de anayasası da çöpe!

Bugün meclisi adres gösterenler, aslında meclise gelip sessizce oturacak, Kürt halkının mücadelesini birkaç kırıntı karşılığında sonlandırarak “iyi Kürtler” istiyorlar. İstedikleri olmayınca da tıpkı açılımda olduğu gibi meclis kapılarını kapatmaktan, halkın iradesini hiçe saymaktan çekinmiyorlar. Çözüm olarak anayasanın gösterilmesi ise dediğimiz gibi ikiyüzlülüğün başka bir şey değil. Çünkü bugün kendi meclislerini tanımayarak milletvekillerini polis terörüne maruz bırakanlar, en demokratik anayasa bile yürürlükte olsa yine bildiklerini okumaya devam edeceklerdir. Onbinlerce oy alarak seçilmiş vekilleri hiçe sayanların hiçbir anayasal düzenlemenin arkasına sığınmaya ya da anayasa değişikliğini çözüm gibi göstermeye hakkı yoktur. Bu basit bir aldatmacadan başka bir şey değildir.

Ne mutlu ki bugün Kürt halkı da bu aldatmacaya hiçbir biçimde kanmamakta, aşağılık sermaye devletinin yalanlarını militan mücadelesi ile hiçe saymaktadır. Dün meclisten çözüm sağlayabileceğini uman güçler dahi bugün bunun mümkün olamayacağını açıklıkla görmüş, çözümün sokakta olduğunu bir kez daha anlamışlardır. Meşruluğunu çoktan yitirmiş meclis tarafından hazırlanacak bir anayasanın da ne Kürt halkına ne de işçi ve emekçilere bir yarar sağlamayacağı ortadadır. Gerçek çözüm hem anayasal hayalleri, hem de burjuva meclisi çöpe atacak mücadeleyle mümkündür.

Kürt halkına karşı elbirliği yaptılar

Kürt halkının iradesini çiğnemeye kalkan YSK kararının alınma sürecinde, düzen partilerinin elbirliği yaptığı ortaya çıktı. Buna göre YSK Hatip Dicle ile ilgili kararını vermeden önce toplantıya katılan AKP, CHP ve MHP yöneticileri, YSK'ya Dicle'nin milletvekili olamayacağını yönünde yazılı ve sözlü olarak görüş bildirdiler.

Dicle'nin milletvekilliğinin düşürülmesi için düğmeye basan ise AKP oldu. 12 Haziran genel seçimlerinden kısa bir süre sonra, seçim işlerinden sorumlu Genel Başkan Yardımcısı Haluk İpek'in imzasını taşıyan bir dilekçeyle YSK'ya başvuran AKP, Dicle'nin milletvekilliğinin düşürülmesini talep etti.

AKP'nin bu talebine YSK içerisinde CHP ve MHP'yi temsil eden isimler de sahip çıktı. Her üç parti adına kararın alındığı YSK toplantısına katılan temsilciler, “Devlet ve hukuk var ise Dicle vekil olamaz” görüşünü bildirdiler.

Milletvekillerine tahliyeye ret!

Diyarbakır'da KCK davasından tutuklu bulunan milletvekilleri ile Urfa, Van ve Mardin'den seçilen milletvekillerinin tahliye talepleri reddedildi.

Diyarbakır 6. Ağır Ceza Mahkemesi'nin haklarında karar verdiği Hatip Dicle Diyarbakır'dan, Faysal Sarıyıldız ve Selma İrmak Şırnak, Kemal Aktaş ise Van'dan bağımsız milletvekili seçilmişti.

25 Haziran günü açıklanan karar oybirliğiyle alınırken, mahkeme Hatip Dicle'nin tutukluluğunun devamına ilişkin kararında, Dicle'nin milletvekilliğinin düşürülmüş olmasını gerekçe gösterdi.

Mahkemenin diğer vekiller için açıkladığı gerekçeli kararında ise 23 duruşmadır yargılanan vekillerin, mahkemelerde Kürtçe savunma yaptıkları, avukatlarının da son 3 celseye katılmadıkları belirtilerek, tahliyelerinin reddine karar verildiği söylendi.

Gülseren Yıldırım ve İbrahim Ayhan ile ilgili karar da 26 Haziran günü açıklandı. Diyarbakır 5. Ağır Ceza Mahkemesi, tutuklu son iki vekil olan Urfa milletvekili Ayhan ile Mardin'den seçilen Yıldırım'ın tahliyelerini reddetti.

Ne seçim, ne meclis!

Tek yol devrim, kurtuluş sosyalizm!

Düzen cephesi tek koro halinde aynı nakaratı tekrarlıyor: Meclisten başka çözüm yolu yok!

Komünistlerin bu sömürücü ve yalancı takımına yanıtı ise, bugüne kadar olduğu gibi nettir: Ne seçim, ne meclis! Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmdir!

Ortada duran tüm gerçekler de döne döne komünistleri doğruluyor.

Fakat meclisi tek çözüm adresi olarak pazarlamaya çalışan düzen güçleri, bu gerçeklerin üzerini örtmeye ve hala da burjuva siyasal sistemi, "halkın yönetimi" ve "demokrasi" diye yutturmaya çalışıyorlar. Elbirliği yaparak meclisin "itibarını" yeniden ayağa kaldırmaya, meclisi yegane çözüm platformu olarak sunmaya, böylelikle meclisten umudunu keserek gözlerini sokağa ve mücadeleye dönenleri bu yoldan alıkoymaya çalışıyorlar. Emekçi Kürt halkını meclis kapanına sokmaya çalışıyorlar.

Çünkü bir halkın iradesini çiğnemek ve onu cezalandırmak için çürümüş meclislerini kullanmaya kalkanlar, o aynı halkın tok ve militan mücadelesine çarptılar. İşte böylelikle burjuva parlamenter sistemin iflası tescillendi, ipliği birkez daha pazara çıkarıldı. Hak ve özgürlüklerin bu parlamentonun kapılarında hak dilenmekle değil, kararlı ve militan bir mücadeleyle kazanılabileceği gerçeği kanıtlandı.

Bunun için de yalan ve dolanın yanında baskı ve terörü de eksik etmiyorlar. Kürt halkı ve onlara destek veren ilerici ve devrimci güçlerin eylemlerini sınırsız bir zorbalıkla bastırmaya çalışıyorlar.

Komünistler, meşru-militan mücadele yolundan kararlılıkla yürümeye çağırıyorlar. Meclise değil devrime çağırıyorlar. Çünkü ulusal eşitlik ve özgürlük taleplerini elde etmenin başka bir yolu bulunmuyor. Devrim, düzen güçlerinin gerici sınıf iktidarını ezerek özgürlük ve eşitliği koparıp almak demektir.

Ancak unutmamak gerekir ki, devrim ancak işçi sınıfı ile Kürt emekçi halkının ortak mücadelesiyle mümkündür. Bunun için Kürt halkının haklı ve meşru mücadelesini işçi sınıfı ve emekçilere anlatmalı, "İşçilerin birliği, halkların kardeşliği!" şiarı doğrultusunda birleşik mücadele bayrağını yükseltmeliyiz.

Böylesi bir mücadelenin sonunda sosyalizme varacağız. Sosyalizmde sömürü ve kölelik tüm biçimleriyle ortadan kaldırılacak, özgür, eşit ve sömürsüz bir dünya kurulacaktır.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, "Meclisten başka çözüm yolu yok" diyen çürümüş düzen güçlerine karşı "Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde!" şiarını yükseltmekte, işçi ve emekçilerle Kürt halkını bu bayrak altında toplanmaya çağırılmaktadır.

Kahrolsun çürümüş sermaye iktidarı!

Yaşasın sosyalist-işçi emekçi iktidarı!

Özgürlük, devrim, sosyalizm!

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP)

28 Haziran 2011

Şişli savaşı alanına döndü

Hatip Dicle'nin vekilliğinin düşürülmesini ve diğer tutuklu blok vekillerin de tahliye taleplerinin reddedilmesini protesto etmek için 26 Haziran günü İstanbul Şişli'de gerçekleştirilen eyleme saldıran polis terör estirdi. Atılan gaz bombaları nedeniyle Şişli'de göz gözü görmezken Blok'un desteklediği milletvekilleri darp edildi, kadınlar yerlerde sürüklendi. Darp edilenler sedyelerle taşındı, yüzlerce insan gazdan etkilendi.

İstanbul Demokratik Kent Konseyi'nin çağırısı üzerine binlerce kişi Şişli Camii önünde toplandı. Eyleme Blok vekillerinden Sebahat Tuncel, Sırrı Süreyya Önder, Levent Tüzel ve Ertuğrul Kürkçü de katıldı. Kitlenin Halaskargazi Caddesi üzerinden Taksim Meydanı'na yapacağı yürüyüşü polis barikat kurarak engellenmek istedi.

Bu tutumu protesto etmek için kitlenin önünde bulunan vekillerin yere oturması üzerine, oturma eylemine de izin vermeyen polis milletvekillerini zorla yerden kaldırmaya çalıştı. Bu sırada Sebahat Tuncel, polisler tarafından yerde sürüklenerek darp edildi. Ardından kitleye de tazyikli su ve gaz bombası ile saldıran polise taş ve şişelerle karşılık verildi. Saldırıda yoğun gaz bombası kullanıldı. BDP PM üyesi Cesim Soylu'nun da aralarında bulunduğu 10 kişi yaralandı, Eylemde 10'u çocuk 42 kişi gözaltına alındı.

Saldırıda polis yoğun biçimde gaz bombası yanısıra elektrikli cop kullandı. BDP PM üyesi Cesim Soylu'nun da aralarında bulunduğu 10 kişi yaralandı, Eylemde 10'u çocuk 42 kişi gözaltına alındı.

Bu saldırının ardından blok vekilleri basına açıklamada bulunarak saldırıyı teşhir ettiler. Bu açıklama da polis terörü ile karşılaştı. Polis yeniden gaz bombaları ile saldırdı. Tuncel'in fenalaştığı eylem, ara sokaklarda devam etti. Aşırı gaz kullanımından etkilenen blok vekilleri Sebahat Tuncel ve Sırrı Süreyya Önderi Taksim İlk Yardım Hastanesi'nde müşahede altına alındı. Akşam saatlerine kadar müşahede altında kaldıktan sonra taburcu edildiler.

Hastane çıkışında kısa bir açıklama yapan Tuncel vücudunun birçok yerinde darp izleri olduğunu ve bunu belgeleyen sağlık raporu aldığını söyledi. Tuncel, uygulana polis şiddetiyle ilgili savcılığa suç duyurusunda bulunacaklarının belirtti.

"Emniyet cana kastediyor"

27 Haziran Emek, Demokrasi ve Özgürlük Bloku Şişli'de azgın polis terörünü protesto etti.

BDP İstanbul il binasında gerçekleşen ve "AKP'nin İleri Demokrasisi Can Alıyor. Emniyet Güçleri Can'a Kastediyor / Emek, Demokrasi ve Özgürlük Bloku" pankartı açıldı.

Toplantıda ilk sözü BDP avukatlarından Av. Sinan Zincir aldı. Zincir, "BDP Genel Merkez yöneticisi Cesim Soylu'nun ayak parmaklarından üçü kırıldı, BDP Genel Başkan Yardımcısı Ömer Ağın'ın kaburgalarında kırıklar bulunuyor, Zeytinburnu ilçe yöneticisi Sadiye Acet'e elektrik verilerek işkence yapıldı" dedi.

Zincir'in ardından Emek, Demokrasi ve Özgürlük Bloku İstanbul Milletvekili **Levent Tüzel** söz aldı. Emniyet müdürünün polis müdahalesine arka çıkan açıklamalarından kaygı duyduklarını belirtti.

26 Haziran 2011 | Şişli

Daha sonra Emek, Demokrasi ve Özgürlük Bloku İstanbul Milletvekili **Sebahat Tuncel** de bir konuşma yaparak "İşkenceyi sokağa indiren bir yaklaşım ülkenin ne kadar demokratik olduğunu gösteriyor" ifadelerini kullandı.

Tuncel'in ardından polis terörüne maruz kalan BDP Genel Merkez Yöneticisi Cesim Soylu ve BDP Genel Başkan Yardımcısı Ömer Ağın da birer konuşma yaptı. Burada polis dehşetine ilişkin ayrıntıları aktaran Ağın, polislerin kendilerine "Biz size yasal platformlarda siyaset yaptırmayacağız" dediğini, siz kimsiniz sorusuna ise "Biz devletiz, biz iktidarız" yanıtını verdiklerini ifade etti. Ağın, "Herkesi Türkiye için, Kürdistan için ve demokratik haklar için mücadeleye çağırıyoruz" ifadelerini kullandı.

Basın toplantısına, aralarında BDSP'nin de bulunduğu birçok devrimci ve ilerici kurum da desteği verdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Şişli'ye 5 tutuklama

Şişli protestosunda gözaltına alınan 42 kişiden 5'i tutuklandı. Tutuklama talebiyle mahkemeye sevk edilen 17 kişiden 5'i "toplantı ve gösteri kanununa muhalefet", "polise mukavemet", "kamu görevlisine zarar verme", "genel güvenliği tehlikeye sokma" ve "mala zarar verme" suçlamalarıyla tutuklanarak Metris Cezaevi'ne gönderildi. 12'si ise tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldı.

Suç duyurusu

28 Haziran günü Şişli'de gerçekleştirilen eyleme yönelik polis terörü hakkında suç duyurusunda bulunuldu.

25 kişilik avukat grubu tarafından yapılan suç duyurusunda polis terörü "yasalara aykırı olarak yapmış olduğu saldırı neticesinde, öldürmeye teşebbüs olarak nitelendirilecek eylem" olarak değerlendirildi. Avukatlar İçişleri Bakanlığı, İstanbul Valisi, Emniyet Müdürü ve Emniyet Müdür Yardımcısı Mehmet Altınok ile Şişli'de görevli kolluk kuvvetleri ve amirleri hakkında suç duyurusunda bulunuldu.

Dicle tepkisi sokakta...

24 Haziran 2011 | Diyarbakır

Diyarbakır Milletvekili Hatip Dicle'nin vekilliğinin Yüksek Seçim Kurulu (YSK) vetosuyla düşürülmesi tepkiyle karşılanıyor. YSK kararları 23 ve 24 Haziran günlerinde birçok Kürt ilinde kepenk kapatma eylemleri ile karar protesto edildi. Yanısıra Türkiye çapında yaygın ve kitlesel sokak eylemleri gerçekleştirildi. Eylemlerde polis terör estirdi.

23 Haziran

Emek, Demokrasi ve Özgürlük Bloğu'nun Ankara bileşenleri 23 Haziran günü YSK önünde eylem gerçekleştirdi.

"Kürtlere ve demokrasi güçlerine yönelik ayrımcılığa son" pankartının açıldığı eylemde basın açıklamasını BDP Ankara İl Eş Başkanı Şengül Çelik okudu.

Şırnak'ın Silopi ilçesinde ise binlerin katıldığı bir yürüyüş gerçekleştirildi. Sabah saatlerinde BDP ilçe binası önünde toplanan kitle Cudi Mahallesi'ne yürüyüş düzenledi.

"Hatip Dicle yalnız değil, Botan halkı sahip çıkacak" pankartının açıldığı eylemde Hatip Dicle'nin posterleri de taşındı. Basın açıklamasının ardından 5 dakikalık oturma eylemi yapıldı.

24 Haziran

BDP Diyarbakır İl Başkanlığı önünde toplanan binlerce kişi, "YSK şaşırma sabrımızı taşıma" ve "Beleşçi Eronat" pankartları ile Diyarbakır Bulvarı'na yürüdü. Yürüyüşte Dicle'nin 6 metrelik posterleri de taşındı. Diclekent Bulvarı'na varan kitleyi polis durdurmak istedi. Polis ve BDP'liler arasında kısa süren tartışmanın ardından yürüyüşe devam edildi. Yürüyüş boyunca cadde trafiğe kapanırken, çevrede bulunanlar da zafer işaretleriyle destek verdi.

BDP Kayapınar İlçe Örgütü binası önünde yapılan konuşmalarla eylem sona erdi.

Mersin'de yapılan kitlesel eylemde ise AKP ve YSK'ya duyulan öfke dikkat çekti.

BDP Mersin İl Örgütü binası önünde biraraya gelen yaklaşık bin kişi buradan Mersin Belediyesi'ne yürüdü. Yürüyüşü engellemek isteyen ve kitleyi abluka altına alan polisin bu tutumu kitlenin kararlılığı ile boşa düşürüldü.

"Halkın İradesi Vekil Seçti, AKP Hukuku Darbe Yaptı" pankartı ile yürüyüş gerçekleştirilirken Taş Bina önünde, Emek, Demokrasi ve Özgürlük Bloğu adına basın açıklaması yapıldı. Açıklamanın ardından 5 dakikalık oturma eylemi gerçekleştirildi.

Van'da Feqiye Teyran Parkı'nda basın açıklaması

ve oturma eylemi yapıldı. BDP il binası önünde toplanan kitle, "Yeşil faşizme karşı demokratik direniş" ve "AKP komplosuna karşı Kürt halkı iradesine sahip çıkacaktır" pankartlarıyla Feqiye Teyran Parkı'na yürüdü.

Şırnak'ta da binlerce kişi Adliye binası önünde oturma eylemi gerçekleştirdi.

'Sivil Cuma'da YSK tepkisi

Onbinler bir kez daha "Sivil Cuma" eylemlerinde saf tuttu. 24 Haziran günü Van, Erciş, Başkale, Hakkari, Yüksekova, Varto, Bulanık, Malazgirt, Tatvan, Doğubayazıt, Nusaybin, Derik, Siirt, Diyarbakır, Silvan, Bismil, Silopi, Cizre, Şırnak, Beytüşşebap, Kurtalan, Kızıltepe, İdil, Batman, Antep, Aydın, Manisa, Adana, İstanbul, Mersin, Urfa'da yapılan eylemlerde Hatip Dicle'nin milletvekilliğinin YSK tarafından düşürülmesine dönük tepkiler öne çıktı. Birçok ilde namazların ardından yürüyüşler ve basın açıklamaları gerçekleştirildi.

25 Haziran

Diyarbakır'da 10 bini aşkın kişinin Dicle için sokağa döküldüğü eylemde polis ablukasını dikkat çekti. BDP Bağlar ilçe binası önünde toplanan kitle BDP Kayapınar ilçe binasına yürüdü. Yürüyüş güzergahı boyunca polis akrep ve TOMA'larla yığınak yaparken çevredekilerle de balkon ve pencerelerden zafer işaretleri ve zılgıtlarla yürüyüşe destek verdi. Alkış ve sloganlarla gerçekleştirilen yürüyüşte "YSK kararını tanımıyoruz", "Ya hep beraber ya da hiç birimiz" ve "Em ê bi têkoşîna hevpar Hatip Dicle azad bikin" pankartları açıldı. Ayrıca PKK bayrakları ile dev boyutta Öcalan posterleri ve çok sayıda Hatip Dicle fotoğrafları da taşındı.

BDP Kayapınar ilçe binası önüne yapılan basın açıklamasının ardından tekrar yürümek isteyen kitleye polis gaz bombaları ve tazyikli su ile müdahale etti. Polis müdahalesine eylemciler de taşlarla karşılık verdi.

Nusaybin'de akşam saatlerinde 5 ayrı mahallede toplanan binlerce kişi ilçe merkezine yürüdü. Kitleye polis gaz bombaları ve tazyikli su ile saldırdı. Bununla beraber çatışmaları çekmek isteyen gazetecilere de polis tazyikli su sıktı. Polise havai fişek ve taşlarla karşılık verilirken ilçe savaş alanına döndü.

Urfa E Tipi Kapalı Cezaevi önünde gerçekleştirilen eylemde YSK darbesi ve KCK davasından yargılanan tutuklu vekillerin serbest bırakılmaması protesto edildi. Yüzlerce polisin toma, akrep, panzer türü zırhlı araçlarla ablukaya aldığı BDP'liler sloganlarla cezaevinin yakınındaki alanda toplandı. Basın açıklamasının ardından 5 dakikalık oturma eylemi gerçekleştirildi.

Van'da oturma eyleminin 3. gününde yine Feqiye Teyran Parkı'na yürüyüş düzenlendi. "Yeşil faşizme karşı demokratik direniş" ve "AKP komplosuna karşı Kürt halkı iradesine sahip çıkacaktır" pankartlarının açıldığı eylemde parkta oturma eylemi yapıldı.

Antep, Kızıltepe, Bingöl, Ağrı-Patnos ve Şırnak-Uludere'de de eylemler gerçekleştirilirken Elazığ'da ise BDP Elazığ İl Örgütü, EMEP Elazığ İl Örgütü ve İHD Şubesi tarafından ortak açıklama yapıldı.

26 Haziran

Adana'nın birçok mahallesinde gece geç saatlere kadar protesto gösterileri yapıldı.

Seyhan ilçesine bağlı Dağlıoğlu, Şakirpaşa,

Gülbahçe ve Barbaros mahallerinde biraraya gelen yüzlerce kişi yürüyüş düzenlemek istedi. Ancak göstericiler polisin gaz bombalı ve tazyikli su saldırısına maruz kaldı. Göstericiler polisin saldırısına taş, molotofkokteyli ve havai fişeklerle karşılık verdi. Polisin yoğun biçimde gaz bombası kullanması nedeniyle evlerinin damlarında oturan ve yolda yürüyen birçok kişi gazdan etkilenerek baygınlık geçirdi.

Şakirpaşa'da göstericilerin üzerine sürülen polis panzerinin elektrik direğine çarpması sonucu mahallede elektrikler kesildi. Mahalledeki eylemler geç saatlere kadar devam etti. Olaylarda birçok gösterici ve polis yaralandı.

Şırnak'ın Cizre ilçesinde gösteri yapan gruplara polis gaz bombası ve tazyikli suyla müdahale edince çatışmalar Nur ve Cudi mahallelerine yayıldı. Mahalledeki çatışmalar sırasında, polisin attığı gazbombası fişeklerinden birinin isabet etmesi sonucu İHA muhabiri de yüzünden yaralandı.

Mardin'in Nusaybin ilçesinde yüzlerce genç, tutuklu Blok vekillerinin tahliye taleplerinin reddedilmesini ve Dicle'nin vekilliğinin düşürülmesini protesto etti. Eylemde polis terörü yaşandı.

Çevik kuvvet polislerinin kitleye gaz bombası ve tazyikli su ile müdahale etmesi üzerine gençler de taş, molotofkokteyli ve havai fişeklerle polise karşılık verdi. Polis noktasına ses bombası da atıldı. Polis patlamanın etkisi ile panikleyerek havaya ateş açtı.

Kışla Mahallesi'nde bulunan Işık Önder Caddesi'nde de yola barikat kuran gençler ile polisler arasında çatışma çıktı. Olayları bastırmak için polisin kullandığı TOMA ve zırhlı polis aracı gençler tarafından taş yağmuruna tutuldu. Gösteriler sırasında mahalleden geçerken atılan gaz bombasından etkilenen bir çocuğun caddeye bıraktığı bisiklete polisler tarafından el konuldu. Aracından inen polisin bisikleti aracın tekerlekleri altına koyarak ezmesi ve hızını alamayarak tekmeleyip kullanılamaz hale getirmesi dikkat çekti.

BDP Nusaybin Kadın Meclisi üyeleri de aynı gün yürüyüş düzenledi. İlçe binası önünde biraraya gelen yüzlerce kadın tutuklu milletvekillerinin posterlerini açarak Demokratik Çözüm Çadırı'na yürüdü.

28 Haziran

Emek, Demokrasi ve Özgürlük Bloğu vekillerinin meclis boykotuna destek olmak için Şırnak'ın Cizre ilçesinde esnaf firmaları ve eczaneler dışında kepeklerini açmadı.

24 Haziran 2011 | Hakkari

AKP hükümeti baskı ve terörü tırmandırıyor...

Mücadele saflarını sıklaştıralım!

Son bir haftanın ortaya çıkan saldırı, gözaltı ve tutuklama bilançosu AKP hükümetinin baskı ve şiddet silahını kullanmada sınır tanımadığını, “ileri demokrasi” söylemleri ile şişirmeye çalıştığı demokratikleşme balonunun patladığını kanıtladı.

İradesini çiğnenmesine tepki göstererek alanlara çıkan Kürt halkı kolluk güçlerinin azgın saldırısına maruz kaldı. Ülkenin dört bir yanında polis terörü zirveye tırmandı. Polis terörüne hukuk terörü eşlik etti. Onlarca emekçi gözaltına alınıp tutuklandı.

Kürt milletvekillerine yönelik keyfi yasakları protesto etmek için Şişli’de biraraya gelen işçi ve emekçilere karşı yoğun devlet terörü uygulandı. Binlerce emekçi biber gazı ve tazyikli suya maruz kaldı. 30 kişi işkencelerden geçirilerek gözaltına alındı. Yüzlerce emekçi yaralandı.

Polis terörü nedeniyle BDP Genel Merkez yöneticisi Cesim Soylu’nun ayak parmaklarından üçü, BDP Genel Başkan Yardımcısı Ömer Ağın’ın kaburga kemikleri kırıldı. Ayrıca gözaltına alına BDP Zeytinburnu yöneticisi Sadiye Acet elektrik işkencesine maruz kaldı.

Emek Demokrasi ve Özgürlük Bloğu milletvekilleri Sebahat Tuncel, Sırrı Süreyya Önder, Levent Tüzel ve Ertuğrul Kürkçü’nün de yer aldığı kitleye kolluk güçleri saldırdı. Milletvekili Sebahat Tuncel polis tarafından yerlerde sürüklendi, polis terörü nedeniyle bir kişi ağır yaralandı.

Devlet teröründen kamu emekçileri de payını aldı. Eğitim-Sen Van Şube Başkanı ve eski şube başkanları ile sendika yöneticileri KCK operasyonu kapsamında gözaltına alındılar. Gözaltıları protesto eden emekçiler ise polis terörüne maruz kaldılar. Ardından ise gözaltına alınan 6 sendikacıdan 4’ü tutuklandı. Bu tabloda işkenceler, gözaltılar, linç saldırıları vardır. AKP hükümeti yıllar boyunca olduğu gibi, bundan sonra da Kürt halkına, emekçilere yönelik teröre devam edeceğini tüm açıklığı ile ortaya koydu.

AKP hükümeti olduğu yıllar boyunca faşist baskı ve şiddette sınır tanımadı. “İleri demokrasi” söylemleri eşliğinde baskı ve terörü kesintisiz olarak uygulamaya devam etti. Son günlerde yaşanan olaylar bu durumun en açık göstergesidir.

AKP hükümetinin Kürt halkına ve emekçilere uyguladığı terörün nedenlerinden birincisi, onun yeni dönemde hayata geçirmeye çalıştığı ekonomik-sosyal ve siyasal saldırı programıdır. İkincisi, AKP hükümetinin bölgede emperyalizmin aktif taşeronluk görevini yerine getirme isteğidir. Üçüncüsü Kürt hareketini tasfiye etme hedefine kilitlenmiş olmasıdır.

AKP’nin yıkım programlarını uygulayabilmesi, toplumsal muhalefet güçlerine nefes aldırmasıyla, ekonomik-sosyal-siyasal terör programlarını uygulamasıyla doğrudan bağlantılıdır. Bu nedenle dinci AKP kendi geleceğini en şiddetli polis rejimi ile koruma anlayışına sıkı sıkıya sarılıyor.

AKP hükümeti polis terörüne haklılık kazandırmak için tüm hünelerini sergiliyor. Tayyip Erdoğan Kürt halkının YSK kararına yönelik haklı tepkisini terör olarak nitelendirirken, kolluk güçlerinin ellerini soğutmamak için polis terörünü savunan, Kürt halkına düşmanlık içeren açıklamalar yapmaya devam ediyor. AKP hükümetinin şefi, **“Güvenlik güçleri gerekli müdahaleyi yapıyor”**

diyerek polis terörüne açıktan destek veriyor.

Erdoğan Metin Lokumcu’nun ölümünün üzerinde durma gereği bile duymamıştı. Polisin azgın saldırısı nedeniyle kalça kemiği kırılan Halkevleri yöneticisi Dilşat Aktaş için **“Kadın mı, kız mı belli değil”** diyecek kadar pervasızlaşmıştı. Polis saldırısına uğrayan Cumhuriyet gazetesi muhabirine saldıran polislerin **“istersen git bizi şikayet et”** pervasızlığının arkasında da AKP hükümeti vardı.

AKP hükümeti döneminde kolluk kuvvetleri sömürüye karşı mücadele eden işçilere, ilerici-devrimci güçlere, paralı eğitime ve faşist saldırılara karşı sesini yükselten gençliğe, hak arama mücadelesi veren kamu emekçilerine azgınca saldırmıştır. Onlarca Kürt çocuğunu zindanlara doldurmuştur.

Son yaşanan olaylar AKP hükümetinin ülkeyi demokratikleştirme iddiasının ne denli boş olduğunu kanıtlamıştır. AKP’nin Kürt halkına ve Kürt halkının seçimde ortaya koyduğu iradesine yönelik olarak karşı şu ana kadar izlediği politika da bundan farklı değildir. Zira dinsel gericilik anti-demokratik baskıcı ortamdan beslenir.

AKP hükümeti önümüzdeki 4 yıllık hükümet süreci boyunca da işkencelere, infazlara, polis terörüne, kontrgerilla çetelerinin kirli icraatlarına, linç saldırılarına tam destek vereceğini daha şimdiden göstermeye başladı. Zira AKP bu tutumunu sürdürmediği koşullarda Kürt halkının yükselen tepkisini frenlemeyeceğini, emperyalistlerin bölgesel işgal planlarına destek vermekte zorlanacağını, ülkenin bir savaş üssü gibi kullanılmasını sağlayamayacağını bilinciyle hareket ediyor.

Polisin faşist baskı ve terörünü boşa çıkarmanın öncelikli yolu kararlı ve militan devrimci kitle mücadelesidir. Dizginlerinden boşanan polis terörünü ve siyasal gericiliği geriletmenin, saldırıları püskürtmenin yolu birleşik devrimci mücadeleyle mümkündür.

Devlet terörüne karşı emekçilerin birlik ve mücadele isteğini büyütecek eylem ve etkinliklere olan ihtiyaç artmaktadır. Polis terörüne karşı devrimci, demokrat, ilerici ve yurtsever güçlerin mücadele ve eylem birliğinin sağlanması, komünistlerin görevleri arasında yer almaktadır.

Kürt halkıyla dayanışma çağrısı

Hatip Dicle’nin vekilliğinin YSK eliyle düşürülmesinin, Kürt halkının iradesini çiğnemek anlamına geldiğini söyleyen komünistler, Kürt halkıyla eylemli dayanışmayı yükseltme çağrısında bulundular.

Kürt halkına yönelik inkar ve imhaya karşı işçi ve emekçileri mücadeleye çağıran Ümraniye BDSP, 23 Haziran günü Sarıgazi Meydanı’nda bildiri dağıtımını gerçekleştirdi.

“Çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde” yazılı BDSP önlüklerini giyen BDSP’liler bildiri dağıtım sırasında anlamlı tepkiler aldılar. Bölgede yaşayan Kürtlerin büyük bir ilgiyle yaklaştığı bildiri dağıtım sırasında emekçilerle sohbetler gerçekleştirildi.

Yapılan ajitasyon konuşmalarıyla, Kürt halkına yönelik saldırganlık teşhir edildi.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

“İşkence sokağa taşındı”

26 Haziran Uluslararası İşkence Mağdurları ile Dayanışma Günü'nde aralarında TİHV, İHD İstanbul Şubesi, İstanbul Tabip Odası, TOHAV, ÇHD İstanbul Şubesi'nin bulunduğu ilerici kurumlar tarafından yapılan basın toplantısı İHD İstanbul Şubesi'nde gerçekleştirildi.

Açıklamayı yapan TİHV Yönetim Kurulu üyesi Hürriyet Şener, Birleşmiş Milletler'in "İşkence ve diğer zalimane, insanlık dışı ya da onur kırıcı muamele ya da cezaya karşı sözleşme"yi 1984 yılında kabul ettiğini hatırlatarak Türkiye'nin bu sözleşmeyi 1988 yılında imzaladığını belirtti. Buna rağmen işkencenin kamu görevlileri tarafından sistematik olarak uygulandığını belirtti.

Şener, işkencenin önünü açacak yasal düzenlemelerin yapılmasının, psikiyatrinin olanaklarından yararlanılmasının ve işkence eğitiminin yanısıra, işkence aletlerinin üretiminin legal yasal gelmesinin kaygı verici olduğunu söyledi.

“İşkence kavramı yeni bir boyut kazandı”

Genel seçimler öncesinde ve sonrasında işkence yasağının ve yaşam hakkının ihlal edildiğini söyleyen Şenel, YSK kararlarının protestoları sırasında, başta Diyarbakır olmak üzere, ülkenin pek çok yerinde, son olarak Hopa ve Ankara'da işkence uygulamalarının yoğunluk kazandığına dikkat çekti. Güvenlik güçlerinin sokak ve açık alanlarda toplumsal gösterilerde sık sık başvurduğu işkence uygulamalarının PVSK'da yapılan değişiklikten bu yana hep el altında tutulan ve yeri geldikçe kullanılan bir cezalandırma ve otoriteyi tesis etme aracı olduğunu vurguladı. Güvenlik güçlerinin başvurduğu yoğun biçimde gaz bombası ve sprey kullanımının üst seviyelere çıkarılmasının işkence kavramına yeni bir boyut kazandırdığına dikkat çekerek "Hopa'da gazdan etkilenerek kalp krizi geçiren öğretmen Metin Lokumcu işkence sonucu yaşamını yitirmiştir" dedi.

İşkencenin temel nedeni cezasızlık

Şener Türkiye'de işkencenin boyutlanmasının temel nedeni olarak cezasızlık olgusunu ortaya koydu. Şenel şunları söyledi: "İşkence yapan kamu görevlileri, işkence iddialarının resmen soruşturulmaması, yapılan soruşturmaların etkin ve bağımsız olmaması, işkence yapan kamu görevlilerinin yargılanması için izin sistemine başvurulması, savcı ve yargıçların subjektif ve tarafsızlıktan uzak zihniyet yapıları, zamanaşımı ve ceza erteleme gibi nedenlerle cezasız kalabilmektedir" dedi.

“İşkence insanlık suçudur!”

İHD İzmir Şubesi 26 Haziran günü Eski Sümerbank önünde yaptığı eylemde işkenceye uğrayanların

resimleri taşındı.

Yeni Kapı Tiyatro Topluluğu'nun "Palto" adlı oyunu ile başlayan eylem F tipi hapisaneleri anlatan "Ayna" adlı pandomim gösterimi ile devam etti. Sonra basın açıklamasına geçildi. Basın açıklamasını İHD Şube Başkanı Mustafa Rollas okudu. Rollas işkenceye karşı mücadelede, işkence mağdurlarıyla dayanışma içinde olmanın önemini altını çizdi. İşkencenin halen sürdüğünü ve İHD olarak işkence yapanları ve işkencecileri koruyanları teşhir etmeye devam edeceklerini ve işkenceye karşı mücadelelerini sürdüreceklerini vurguladı. Hükümetin işkenceye "sıfır tolerans" demesine rağmen son yaşanan işkence olayları anlatılarak işkencenin sokakta, evde, hapisanelerde halen devam ettiğini söyledi.

Son olarak işkenceye karşı herkesin mücadele etmesi gerektiğini ve İHD olarak mücadelelerini sürdüreceklerini söyleyerek açıklamayı bitirdi.

Bazı istatistikler...

- 2010 yılında TİHV'in Tedavi ve Rehabilitasyon Merkezi'ne işkence gördüğü gerekçesiyle 319 kişi başvuru yaptı ve 2011 yılında ise 211 kişi işkence gördüğünü belirtmiştir.

- 2010 yılında 6 kişi gözaltında yaşamını yitirmiş, 2011 yılında ise gözaltında ölüm sayısı 2 kişi olarak kayıtlara geçti.

- 2010 yılında toplam 141 olayda 297 kişi işkence ve/ya da kötü muameleye maruz kaldı. 2011 yılında ise 41 olayda 103 kişi işkence ve/ya da kötü muameleye maruz kaldı.

- 2010 yılında güvenlik güçlerinin 68 toplantı ve gösteriye aşırı ve orantısız güç kullanarak müdahalesi sonucunda 1907 kişi gözaltına alındı ve 155 kişi yaralandı.

- TOHAV'ın verilerine göre seçim sürecinde güvenlik güçlerinin toplantı, gösteri ve protesto eylemlerine yönelik aşırı ve orantısız güç kullanarak müdahalesi sonrasında 3 kişi yaşamını yitirdi ve 347 yaralandı. 2019 kişi ise gözaltına alındı.

- 2010 Haziran'ından 2011 Haziran'ına kadar işkence ve kötü muamele gördüğü gerekçesiyle İHD İstanbul Şubesi'ne başvuranların sayısı ise 656. Bunlardan 86'sı gözaltında, 36'sı gözaltı yerleri dışında, 255 kişi cezaevinde, 111 kişi gösterilerde güvenlik güçleri tarafından işkence ve kötü muamele gördüklerini beyan etmişlerdir ve 3 kişi ise okulda kötü muameleye maruz kaldığını açıklamıştır.

- İstanbul Tabip Odası'na ise bu 1 yıl içinde 13 işkence ve cezaevinde sağlık problemi başvurusu yapılmıştır.

28 Haziran 2011 | Taksim

KESK'liler baskılara karşı yürüdü

KESK'e bağlı sendikaların üyeleri 28 Haziran Salı günü çeşitli illerde gerçekleştirdiği eylemlerle aralarında Van Eğitim Sen Şube Başkanı'nın da bulunduğu 4 Eğitim Sen'inin tutuklanmasını protesto etti.

İstanbul'da Galatasaray Lisesi önünde toplanan kitle "Baskılar tutuklamalar bizi yıldırılmaz!" pankartı arkasında Taksim Meydanı'na yürüdü. Meydanda KESK üyeleri, Roman Çalıştay'ında "Parasız eğitim istiyoruz!" diyen Ferhat ve Berna, seçimlerin ardından sokakları terk etmeyen Kürt halkı ve saldırıların karşısında mücadeleyi elden bırakmayanlar için oturma eylemi gerçekleştirileceği duyuruldu. "KESK'li tutsaklar serbest bırakılsın!" talebinin öne çıktığı eyleme katılanlar alkışları ve ıslıkları ile saldırıları protesto ettiler.

Eylem KESK İstanbul Şubeler Platformu adına dönem sözcüsü Eğitim Sen 5 No'lu Şube Başkanı Mehmet Aydoğan tarafından okunan basın açıklaması ile devam etti. Aydoğan bu saldırının örgütlenme ve düşünce özgürlüğüne bir tahammülsüzlüğün göstergesi olduğunu belirtti. Açıklama son dönemde artan baskılar ile "itaat ve sessizleştirme" hedefleyen iktidarın karşısında "KESK olarak esas duruşa geçmeyeceğimizi bir kez daha belirtiyoruz!" sözleriyle sona erdi.

Eylem aralarında BDSP'nin de bulunduğu ilerici ve devrimci kurumlar da destek verdi.

Adana'da İnönü Park'ında gerçekleştirilen basın açıklamasıyla tutuklamalar protesto edildi. Basın metnini Adana Eğitim Sen Şube Başkanı Kamuran Karaca okudu.

"Balkon konuşmasının şifresi çözülüyor: Hukuksuzluk, baskı, şiddet ve tutuklama" pankartının açıldığı eylemde, AKP ve yargının toplumda gerilim ve kaos uygulamalarını sürdürdüğü belirtildi.

Kızıl Bayrak / İstanbul - Adana

AB'den "meclise gidin" telkini

Burjuva meclisin "24. dönem" açılışına damga vuran 'yemin krizi' sonrası ortaya çıkan "siyasal belirsizlik" tablosu, sermaye düzeninin efendilerinin yanısıra emperyalist güç odaklarında da ciddi gerilim yarattı.

Burjuva meclisin işleyişinde oluşan aksama, AB'li emperyalistlerin de "kaygı" açıklamalarına neden oldu. Bu çerçevede, AB Komisyonu, genişlemeden sorumlu üyesi Stefan Füle aracılığıyla "Meclise gidin" çağrısında bulundu.

Tüm taraflardan "TBMM'nin bütünlüğü ve iyi

işleyişine katkı yapmalarının" istendiği açıklamada, "Türkiye yakın gelecekte önemli zorluklarla başa çıkmak zorunda. Bu durum tüm demokratik güçlerin müdahil olmasını gerektiriyor" denildi. Burjuva meclisin tek çözüm adresi olduğuna vurgu yapılan açıklamada, AB emperyalistlerinin kaygıları şu sözlerle dile getirildi:

"TBMM, Türkiye'nin geleceğiyle ilgili tartışmalar ve kararların merkezinde olacaktır. Tüm taraflar TBMM'nin bütünlüğüne ve iyi işleyişine katkı yapmalıdır"

İşkenceciye ve katillere yüksek tolerans!

İşkence egemenler için vazgeçilmez bir silahtır. Emperyalist-kapitalist sistemin yürütücülerince de dünyanın her yerinde teslim alma, yıldırma, sindirme ve cezalandırma amacıyla kullanılmaktadır. Bilim ve teknolojiadaki ilerlemeler yeni işkence metotları için kullanılmaktadır. İşkence aletlerinin üretimi ve ticareti bir sektör haline gelmiştir. Bu da emperyalist-kapitalist sistemin ne kadar insanlık dışı bir sistem olduğunu bir başka açıdan doğrulamaktadır.

Türkiye ise işkence konusunda sicili hayli bozuk ülkelerin başında gelmektedir. Her ne kadar son yıllarda AKP hükümeti sözde “demokrasi” açılımlarının bir gereği olarak sıklıkla “işkenceye sıfır tolerans” argümanını kullansa da, durum değişmemektedir. İşkenceye sıfır tolerans bir yana işkenceciye tam tolerans gösterilen bir ülkedir Türkiye.

Türkiye’de konuyla ilgili istatistiklere bakıldığında sistematik işkencenin devam ettiği ortadadır. Bunu kanıtlamak için birkaç veri yeterlidir. Bu açıdan eldeki veriler “ileri demokrasi” söylemelerinin sahteliğini ayan beyan ortaya koymaktadır. İnsan hakları örgütlerinin verilerine göre, sadece 2011 yılının ilk dört ayında 776 kişi işkence gördüğüne dair başvuru yapmıştır. Kolluk güçleri sadece muhaliflere değil, önüne gelen herkese işkence uygulayabilmektedir.

İşkencenin cezasız kaldığı bir ülkedir Türkiye...

Türkiye “İşkenceye Karşı Sözleşme”yi 1988 yılında kabul etmiştir. Anayasa’da ve Ceza Kanunu’nda işkenceyi yasaklanmıştır. Fakat bunlar kağıt üzerinde kalmaktadır. Somut durumda, failler ne tespit edilebilmekte ne de yargılanabilmektedir. Yargılansa bile verilen cezalar uygulanmamaktadır ve bu nedenle herhangi bir caydırıcılığı olmamaktadır. Bizzat İstanbul Emniyet Genel Müdürlüğü’nün verilerine göre, 2005-2010 yılları arasında “İşkence ve kötü muamele ettikleri” gerekçesiyle haklarında adli soruşturma açılan 2 bin 341 polisten sadece 22’sine hapis, meslekten men ya da para cezası gibi cezalar uygulanmıştır. Görüldüğü gibi karşımızda işkencecileri koruyan, kollayan bir devlet gerçeği bulunmaktadır.

AKP döneminde yeni yasal düzenlemelerle polise sınırsız yetki verilmiştir. Önce “işkenceye sıfır tolerans” yalanını inandırıcı kılmak için, insan hakları adına bir iki yasal düzenleme yapılmıştır. Ardından tüm bunları işlevsizleştiren ve kolluk güçlerini sınırsız yetkilerle donatmak üzere Terörle Mücadele Yasası’nda (TMY) değişiklikler yapıldı. Özellikle 2007 yılında Polis Vazife ve Salahiyetleri Kanunu’nun (PSVK) değişmesi ile geniş yetkiye kavuşan polisler başta olmak üzere devlet görevlilerinden kaynaklı işkence ve kötü muamele olaylarında büyük artışlar yaşanmıştır. “Teslim ol” çağrısına uyulmaması veya silah kullanmaya teşebbüs edilmesi halinde kolluk görevlileri, tehlikeyi etkisiz kılacak ölçü ve orantıda, doğrudan ve duraksamadan hedefe karşı silah kullanmaya yetkilidirler” hükmüyle yargısız infazlara ve bu tür iddiaların soruşturulmasının önüne geçilmesine olanak tanınmıştır. Sonuçta polislerin istediğini durdurup kimlik sorma, zor kullanma ve kuvvetin derecesini keyiflerine göre belirlemeleri yasalaşmış oldu. Kısacası, “ileri demokrasi” argümanı altında gerçekte işkencenin sokağa taşarak tırmanması sağlanmıştır.

Bir örnek: Alaattin Karadağ davası

TMY ve PYSK’da 2006 ve 2007 yıllarında yapılan düzenlemelerin ardından polis terörü ve cinayetlerinin pek çok örneği yaşanmıştır. Alaattin Karadağ yoldaşın cinayeti ve halen devam eden yargı sürecinden de görüldüğü gibi, polisin kullandığı sınırsız öldürme hakkı, yargı tarafından da kollanmaktadır. Alaattin yoldaş 19 Kasım 2009 akşamı Esenyurt’ta sermaye devletinin eli kanlı cellatları polisler tarafından katledilmişti. Görgü tanıklarının da ifade ettiği gibi, Alaattin yerde yaralı yatarken polis tarafından kurşunlanarak katledilmiş, hastaneye götürülmemek üzere ölüme beklenmiştir.

Sonuçta polis cinayetlerinin bildik akıbeti bu davada da işletilmek istenmektedir. Uzunca bir sürece yayılan soruşturma aşamasında, işlenen bu cinayetin delilleri açıkça karartılmaya çalışılmıştır. Görgü tanıklarının son duruşmada da ifade ettiği üzere Alaattin Karadağ yoldaşın göz göre göre infaz edildiği ortadayken, tek sanık olan ve “kasten adam öldürme”, “görevi kötüye kullanma” ve “kişilerin malları üzerinde usulsüz tasarruf” suçlamalarıyla yargılanan polis Oğuzhan Vural’ın tutuklanması talebi reddedilmiştir. Kendisi başka bir ilde görevine, yasal olarak öldürme yetkisiyle birlikte devam etmektedir. Böylelikle bir kez daha görüldüğü gibi Türkiye, işkenceye sıfır toleransın olduğu değil, işkenceciye yüksek tolerans gösterilen bir ülkedir.

Dahası Türkiye “26 Haziran İşkenceye Karşı Mücadele ve İşkence Görenlerle Dayanışma Günü” vesilesiyle hazırlanan işkence karşıtı afişlerin dahi yasaklandığı bir ülkedir. Bu afiş, “İşkenceye sıfır tolerans, orantısız güce sonsuz müsamaha”, “İşkence bir insanlık suçudur, sokak işkencesine yasal kılıf: Orantılı güç” yazıları ve polisin sokakta uyguladığı

şiddetin fotoğrafı bulunduğu için toplatılmıştır. Toplatma gerekçesi “Devletin askeri ve emniyet teşkilatını alenen aşağılamaktır” Devlet işkencecilerini korumaya ve kollamaya devam etmektedir.

Yaptıkları yapacaklarının teminatı...

Hatırlanacağı üzere AKP’nin seçim sloganlarından biri de “Yaptıklarımız yapacaklarımızın teminatı” biçimindeydi. Gerçekten de seçim öncesinde yaptıkları bundan sonra yapacaklarının kanıtı oldu. Seçim süreci, işkencenin ve yaşam hakkı ihlalinin çokça yaşandığı bir süreçti. Seçim sürecinde kolluk güçlerinin, toplantı, gösteri ve protesto eylemlerine yönelik terörü sonucunda 3 kişi yaşamını yitirmiş, 347 kişi yaralanmış ve 2019 kişi de gözaltına alınmıştır. Kürt illerinde, Hopa’da ve sonrasında yaşananları protesto etmek için Ankara’da yapılan eylemlerde polisin uyguladığı şiddet kuşkusuz sermaye devletinin bundan sonra yapacaklarının göstergesidir. Hopa’da kolluk güçlerince sınırsızca kullanılan gaz bombası sonucu Metin Lokumcu yaşamını yitirmiştir. Dahası, Metin Lokumcu’nun ölüm raporu polisi aklar nitelikte hazırlanmıştır. Bir kez daha görülmüştür ki, devlet işkencecilerini ve katillerini korumaktadır.

Sermaye düzeni ancak baskıyla, işkenceyle ayakta kalabilmektedir. Çünkü burjuvalar korkmaktadır. Onların korkusu “ayakların baş” olması, bu düzenin değişmesi, saltanatlarının yıkılması ihtimalindedir. Bu yüzden sınırsızca baskı ve terör uygulamakta, işkence yapmakta, katletmektedir. Bu nedenle yapılması gereken onların korkularını gerçeğe çevirerek, mücadeleyi daha da büyütme. İşkenceci düzen yerine sosyalizmi kurmadıkça insanlık kurtulamayacaktır.

Gaz bombası terörü

Hatip Dicle’nin milletvekilliğinin düşürülmesine dönük protestolarda estirilen polis terörü 18 yaşındaki bir gencin gözünü kaybetmesine yol açtı.

Diyarbakır’da 25 Haziran günü gerçekleştirilen kitlesel protestoya saldıran polis yine pervasızca gaz bombasına sarıldı.

Saldırıda Huzurevleri Mahallesi’nde oturan

ablasının evine misafirliğe giden 18 yaşındaki Açıköğretim Lisesi öğrencisi Hüseyin Caruş’un sol gözüne gaz bombası isabet etti.

Caruş, Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Araştırma Hastanesi Acil Servisi’ne kaldırılırken; gaz bombasının gözbebeğine isabet ettiği belirtildi. Caruş’un sol gözünü kaybettiği bildirildi.

Sivas Katliamı lanetlendi...

25 Haziran 2011 | Gazi

Gazi

BDSP, DHF, Kaldıraç ve Partizan'dan oluşan Gazi 2 Temmuz Platformu 25 Haziran Cumartesi günü Gazi'de gerçekleştirdiği yürüyüş ve anma etkinliği ile Sivas katliamını lanetledi.

Gazi Eski Karakol Durağı'nda toplanan platform bileşeni yaklaşık 130 kişi, üzerinde Sivas şehitlerinin fotoğraflarının bulunduğu "2 Temmuz şehitleri ölümsüzdür! Sivas katliamını unutmadık, unutmayacağız! / Gazi 2 Temmuz Platformu BDSP – DHF – Kaldıraç - Partizan" pankartı arkasında sıralanarak sloganlarla anma etkinliğinin yapılacağı Gazi Şehir Parkı'na doğru yürüdü.

Kitlenin Gazi Şehir Parkı'na sloganlarla girmesiyle birlikte anma programına geçildi. Saygı duruşunun ardından etkinliğin açılış konuşması gerçekleştirildi. Konuşmada 18 yıl öncesinin değil, bin yılların anısının diriltildiği belirtilerek, "Onlar, yüzlerce yıl önce zalimlerle mücadele ederek direnen Babeklerin ışığını taşıyorlardı. Onlar, yüzlerce yıl önce padişahlara, sultanlara 'O ateş ki kalbimin içindedir tutuşmuştur' diyerek direnen Bedrettinlerin ışığını taşıyorlardı. Onlar 'Bozuk düzende sağlam çark olmaz. Bu düzeni baştan sona değiştirmenin yolunu bulmalıyız' diyen Pir Sultan'ın ışığını taşıyorlardı. Evet, bu ışık sönmeyecek" denildi.

Basın açıklamasında devletin çalıştaylarla başlattığı Alevi açılımlarının sahte olduğunun Maraş'ta düzenlenen mitinge saldırmalarıyla ortaya çıktığı hatırlatılırken, devletin kendi Alevi'sini yaratmaya çalıştığı ifade edildi. Demokrasi havarisi kesilenlerin, sindirme, şiddet ve saldırılarını yükseltmeye devam ettirdikleri söylendi. Açıklamada kurumların, derneklerin sebepsiz yere basılarak insanların gözaltına alındığı, tutuklandığı, bağımsız milletvekili adaylarının türlü bahanelerle meclise girmelerinin engellendiği hatırlatıldı.

Coşkulu program

Ortak basın açıklamasının ardından anma etkinliği müzik programıyla sürdü. Meyman, türkü ve ezgileriyle etkinliğe destek verdi. Ardından sinevizyon gösterimi gerçekleştirildi.

Grup Düşler Vadisi'nin coşkulu kavga türkü ve marşlarıyla yağmur altında devam eden anma etkinliği kapanış konuşması ile sona erdi.

Yaklaşık 250 kişinin katıldığı anma etkinliğinde alanda "Maraş, Çorum, Gazi, Sivas... Katliamların hesabını soracağız! / BDSP", "Size söz 35 can! Sivas'ta

dirilecek Pir Sultan! / AKA-DER", "Sivas'ın katili patron ağa devleti! / DHF" şiarlı pankartlar yer aldı.

Alibeyköy

Alibeyköy Karadolap Mahallesi Gençliği 2 Temmuz'da katledilenleri anmak için 27 Haziran akşamı Parseller'de halı sahanın olduğu parkta bir etkinlik gerçekleştirdi.

Açılış konuşması ile başlayan etkinlik saygı duruşuyla devam etti. Ardından sinevizyon gösterimine geçildi. Emekçiler sinevizyon gösterimini ilgiyle izlediler. Gösterim sırasında "Sivas'ın hesabı sorulacak!" sloganı atıldı. Gösterimi Karadolap Gençliği adına yapılan konuşma izledi.

Konuşmada, yaratılan değerlere sahip çıkma vurgusu yapıldı. Karadolap Mahallesi Güzelleştirme Derneği'ni tekrar aktif hale getirmek için mücadele ettiklerini ifade eden konuşmacı, emekçilerden bu mücadeleye destek olmalarını istedi. Yapılan konuşmanın ardından program sonlandırıldı.

Ön çalışmasında 500 adet el ilanı ve etkinlik afişlerinin kullanıldığı etkinliğe 100'ün üzerinde emekçi katıldı.

Karadolap Mahallesi Gençliği Mahalle

Güzelleştirme Derneğini aktif hale getirmek için 15 Temmuz'da Yenipınar Düğün Salonu'nda dayanışma etkinliği gerçekleştirecek.

Kızıl Bayrak / GOP

25 Haziran 2011 | Gazi

"Katliam unutturulmak isteniyor"

Alevi Bektaşî Federasyonu (ABF), Avrupa Alevi Birlikleri Federasyonu (AABK), Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Genel Merkezi (PSAKD), Alevi Kültür Dernekleri Genel Merkezi (AKD) ve Hacı Bektaş Veli Anadolu Kültür Vakfı Genel Merkezi (HBVAKV) ortak bir açıklama gerçekleştirdi. Açıklamada Madımak'ın utanç müzesi yapılmak istenmemesi arkasındaki gerçeğe değinilirken, Madımak katliamının 18. yıldönümünde 2 Temmuz'da otel önünde yapılacak anmaya çağrı yapıldı.

Açıklamada "İktidar, bu insanlık suçunu belleklerden silmek için oteli Bilim ve Kültür Merkezi'ne dönüştürmek istiyor. Madımak'ın utanç

müzesine dönüştürülmesi ve firarilerinin yakalanıp yargı önüne çıkartılmaları konusundaki ısrarımız sürecektir" denildi.

Müze talebine demagojik cevap

Pir Sultan Abdal 22. Geleneksel Kültür Etkinlikleri'ne katılan Sivas Valisi Ali Kolat ise müze talebine demagojik bir yanıt verdi. "Müze konusunda bir şey diyemem. Ancak şu anda bu işi bir ayrımcılık meselesi gibi lanse etmeye çalışıyorlar. Yoksa hiç kimse oranın müze olmasından gocunmamaktadır. Oradaki ortam, müzeden çok farklı değildir" dedi.

2 Temmuz hazırlıklarından...

Esenyurt

Esenyurt'ta BDSP'liler 2 Temmuz Cumartesi günü Depo'da gerçekleştirecekleri anma etkinliği için yaygın bir çalışma yürüttüler.

Etkinliğin ön hazırlık sürecinde biraraya gelen işçiler, komiteler oluşturdu ve gündeme yönelik sınıf politikasını tartışarak pratik planlamalarını yaptı. Çalışmaları en geniş bileşenle yürütme hedefi ortaya konuldu. Bu hedefle anma etkinliğinin hazırlık sürecinde etkinliğe çağrılan tüm işçi ve emekçilere hazırlık sürecinin bir parçası olma çağrısı yapıldı. Bir dizi emekçi çalışmalara farklı düzeylerde katılım gösterdi. Kimi kapı kapı gezerek emekçilere ulaşıyor, kimi kendi çevresini etkinliğe çağırıyordu. Bir dizi emekçi de etkinlik programının hazırlanmasında yer alarak katkı sundu.

Etkinliğe çağrı kapsamında 4 bini aşkın "Pir Sultan'dan Madımak'a... Asan da, yakan da devlettir" şiarlı el ilanı emekçilere ulaştırıldı. Dağıtımlarda emekçilerin kapıları tek tek çalınarak sohbetler gerçekleştirildi. Emekçilerin ilgisi oldukça

yoğundu, birçok işçi ve emekçi katılım göstereceğini ifade etti.

Bu kapsamda Yeşilkent, Balıkyolu, Tokat, Saadetdere, Talatpaşa, Kuruçeşme mahallelerinde dağıtımlar yapıldı. Bunun dışında da Örnek, Yeşilkent mahallelerindeki pazarlara ajitasyon konuşmaları eşliğinde dağıtımlar yapıldı. Yine bu alanlarda "Sivas'ın faili sermaye devleti", "Sivas'ı unutmaya unutturma", "Sivas'ın hesabını emekçiler soracak", "Pir Sultan'dan Madımak'a... Asan da yakan da devlettir" şiarlı yazılımlar yapıldı.

Mamak

Binlerce bildiri ile Mamaklı emekçilere seslenen MİKE çalışanları Tekmezar ve Tuzluçayır mahallelerinde yaptıkları sokak dağıtımlarının yanısıra evlerin kapılarını tek tek çalarak emekçileri etkinliğe ve katliamcı devletten hesap sormaya çağırdılar. Ayrıca yaygın bir şekilde mekan afişleri de kullanıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul - Ankara

Alaattin Karadağ cinayeti davasında 4. duruşma...

Tanıklar infazı anlattı!

19 Kasım 2009 tarihinde Esenyurt-Avcılar polisi tarafından sokak ortasında infaz edilen Türkiye Komünist İşçi Partisi (TKİP) militanı, devrimci işçi Alaattin Karadağ'ı katleden polislerden birinin yargılandığı davanın dördüncü duruşması 24 Haziran günü görüldü. Dinlenen tanıklardan birisi Karadağ'ın hastaneye götürülmeyle katledildiğini anlatırken, sonraki duruşma 26 Eylül 2011 tarihinde görülecek.

Yargısız infaz gerçeğine tanıklık

Bakırköy 9. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen dördüncü duruşmada, Karadağ'ın yargısız infaz sonucu katledildiği gerçeği ortaya serildi.

Duruşmada dinlenen tanıklardan **Ayhan Talay**, Karadağ'ın vurulmasının ardından hastaneye kaldırma girişimlerinin polisler tarafından "savcı gelecek" denilerek engellendiğini söyledi. Karadağ'ın saatler boyunca ağır yaralı bir biçimde yerde bekletildiğini ifade etti.

Geçmiş duruşmalarda mahkeme heyeti tarafından rafa kaldırılmaya çalışılan keşif kararının hayata geçirilmesi yönünde de avukatlar tepkilerini ortaya koydular. Karadağ Ailesi avukatlarından **İbrahim Ergün**, olay yeri keşfinin önemine dikkat çekerek, keşif kararının şimdiye kadar sürüncemede bırakılmasını eleştirdi. Mahkeme heyetine "Keşif kararı neden ertelendi?" sorusunu yönelten Ergün, bu ertelemenin bilinçli olarak yapıldığını ifade ederek "hukuka ve dosyanın içeriğine uygun olmayan bu karardan vazgeçilmesi" çağrısında bulundu.

Dava süreciyle ilgili diğer keyfiliklere de değinen Ergün, BDP Dersim Milletvekili Şerafettin Halis'in Karadağ cinayeti davasıyla ilgili TBMM'ye sunduğu soru önergesini ve bu önergeye dönemin İstanbul Valisi Muammer Güler tarafından verilen yanıtı hatırlattı. Önergeye verilen cevapta, olaya ilişkin idari soruşturma dosyasının açıldığı ancak çok kısa bir sürede bu soruşturmanın sonuçlandırıldığına dikkat çeken Av. Ergün, idari soruşturma dosyasının celbini talep etti.

Görüntü kayıtları kaybedildi

Duruşmanın öne çıkan yanlarından birş diğeri ise, Karadağ cinayetinin yargı-polis eliyle örtbas edilmesi çabasının bir kez daha açığa çıkmasıydı.

Olay yerinde ve çevrede bulunan kamera kayıtlarının daha önce hem savcılık hem de mahkeme aşamasında getirilmesi talebi karşısında "bu tür görüntülerin bulunmadığı" yanıtının verildiğini söyleyen Ergün, yine dosyada bulunan 09.12.2009 tarihli raporda Terörle Mücadele Şube Müdürlüğü görevlilerince çevrede bulunan güvenlik kamera kayıtlarının toplandığına ilişkin ibareyi

hatırlatarak kamera kaydı görüntülerinin akıbetini sordu.

Duruşmada ayrıca, keşif kararının ertelenmesinden önce dosyaya bakıldığında, daha önce dosyada tanık olarak dinlenmiş olan bir kişinin dosyaya vermiş olduğu "keşif yapılmasın" talebini içeren dilekçenin havalesiz ve tarihsiz oluşuna dikkat çeken avukatlar, bu dilekçenin açıklığa kavuşturulmasını istediler.

Duruşmada dinlenen diğer bir tanık ise, Alaattin Karadağ ile polisler arasında yaşanan çatışma sırasında evinin duvarına kurşun isabet eden Cafer Yıldız'dı. Olay günü İstanbul'da olmadığını söyleyen inşaat işçisi Yıldız, o sırada eşi ve çocuklarının evde olduğu bilgisini verdi. Karadağ Ailesi avukatları, bir sonraki duruşmada Yıldız'ın eşinin de dinlenmesi talebini mahkemeye iletiler.

"Oğuzhan Vural tutuklansın!"

Duruşmada söz alan Alaattin Karadağ'ın kardeşi **Abdullah Karadağ** ise, sanık polis Oğuzhan Vural'ın tutuklanması talebini yineledi. "Karadağ Ailesi olarak mağduruz. Dava sürüncemeye getirildi. Kardeşimin öldürülüşünden 4 gün sonra bize haber verildi. Otopsi raporu oldu bittiye getirildi" diyerek konuşmasına başlayan Karadağ, kardeşinin katillerinin aklanmaya çalışıldığını söyledi. Karadağ cinayeti davası ile vekilliği YSK eliyle düşürülen tutuklu milletvekillerin durumu arasında bağ kuran Karadağ, katil polisler ellerini kollarını sallayarak gezerken halkın seçtiği vekillerin ise serbest bırakılmadığını söyledi. Kardeşinin katilinin hala tutuklanmadığını söyleyen Karadağ, polise ayrıcalık tanındığının açıkça görüldüğünü dile getirdi. Polis Oğuzhan Vural'ın tutuklanması talebinde bulundu.

Verilen aranın ardından kararını açıklayan mahkeme heyeti, bir sonraki duruşmayı 26 Eylül 2011 tarihine erteledi. Bu tarih aynı zamanda Ulucanlar katliamının da yıldönümü.

Duruşmayı, Çağdaş Hukukçular Derneği (ÇHD) İstanbul Şube yöneticileri ve Karadağ Cinayeti Davası Takip Komisyonu üyesi 10'u aşkın avukat da takip etti.

"Katillerin peşini bırakmayacağız!"

Duruşmanın ardından adliye önünde basın açıklaması gerçekleştirildi. Duruşmaya ilişkin ayrıntıları basın ve kamuoyuyla paylaşan Av. Zeycan Balcı Şimşek, dava sürecindeki keyfiliğe ve cinayeti örtbas etme çabalarına dikkat çekti. Alaattin Karadağ'ın kardeşi Abdullah Karadağ ise kardeşini katleden polislerin ortalıkta dolaştığını söyledi. Aklanmaya çalışılan bu davayı ve katillerin yakasını bırakmayacaklarını belirtti.

Kızıl Bayrak / İstanbul

BDSP'nin adliye önünde yaptığı açıklamadan...

"Katillerin aklanmasına izin vermeyeceğiz!"

Bugün burada, Türkiye Komünist İşçi Partisi (TKİP) militanı devrimci işçi Alaattin Karadağ'ın katledilmesiyle ilgili olarak açılan davanın dördüncü duruşması görülüyor.

(...)

Bizler Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP) olarak, Alaattin Karadağ yoldaşın katledilmesinin hemen ardından, devrimci ve ilerici dostlarımızın da desteğiyle, polis terörü ve cinayetlerine karşı ısrarlı ve etkin bir mücadele süreci örmeye başladık. "Karadağ cinayeti aydınlatılsın!" talebiyle ördüğümüz eylemsel süreçlerde, "Polis terörü ve cinayetlerine son!" kararlılığını haykırdık. Bu mücadelenin yarattığı basıncın etkisiyle açılan davayı, polis terörü ve cinayetlerine karşı mücadelenin bir mevzisine dönüştürmeye çalıştık. Mücadelemiz bundan sonra da aynı ısrar, inanç ve kararlılıkla sürecek.

Katillerin yakasını bırakmamaya kararlıyız. Bunun için burdayız. Katillerin aklanmasına sessiz kalmayacağımızı duyurmak için burdayız. Sadece yarıgılanan polisten değil, aynı zamanda cinayetin sorumluluğunu şu ya da bu biçimde taşıyan düzen güçlerinden hesap sormak için burdayız. Polis terörüne ve cinayetlerinin son bulması için burdayız.

Ellerimiz katillerin yakasında! Katillerin aklanmasına izin vermeyeceğiz! Mahkemenin kararı ne olursa olsun, katil polislerden ve katliamcı düzenden mutlaka hesap soracağız!

Ve Alaattin Karadağ yoldaşın onuruna leke sürdürmeden son nefesine dek taşıdığı mücadele bayrağını mutlaka zafere taşıyacağız!

Mücadelemiz bundan sonra da kararlılıkla devam edecek. Katiller ve onlara arka çıkanlar, er ya da geç hak ettikleri cezayı bulacaklardır.

Son olarak belirtelim ki, mücadelemiz sadece Alaattin Karadağ için değildir.

Mücadelemiz burjuvazinin sınırsızca kullandığı baskı ve terörle ezilenler, işkence görenler, katledilenler içindir. Kürt halkının, gençliğin, işçinin, emekçinin, kısacası hak arayan her toplumsal kesimin özgürlüğü ve geleceği içindir. Hopa'da katledilen Metin Lokumcu içindir.

İşte bu anlayışla polis tarafından katledilen Alaattinler, Metinler, Şerzanlar, Aydınlar ve daha nicelerinin hesabını sormak, bu zorbalık düzenine son vermek için tüm ilerici-devrimci güçleri safları sıklaştırmaya, mücadeleyi büyütme çağırıyoruz.

Polis terörüne ve cinayetlerine son!

PVSK ve TMY iptal edilsin!

Katil devlet hesap verecek!

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu

24 Haziran 2011

BDSP'den adliye önünde eylem

“Katillerin yakasını bırakmayacağız!”

Duruşma için Bakırköy Adliyesi önünde toplanan Karadağ'ın ailesi, yoldaşları ve dostları, katillerden hesap sorma kararlılığını ifade ederken, mahkemenin katilleri aklamasına izin vermeyeceklerini haykırdılar.

Adliye önünde toplanan kitle, “Karadağ cinayeti aydınlatılsın!” ve “Alaattin Karadağ yoldaş ölümsüzdür! Devrimciler ölmez devrim davası yenilmez!” pankartlarıyla, Karadağ'ın resimleri ve kızıl flamalar taşıdı. Öfkeli sloganlarla polis cinayetlerinin lanetlendiği eylemde, BDSP tarafından bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

Basın açıklamasında, Alaattin Karadağ'ın sermayenin eli kanlı cellatları olan polisler tarafından katledildiği vurgulanırken mahkemenin bir aklama mekanizması gibi çalışarak cinayetin üstünü örtmeye çalıştığı vurgulandı. Polis cinayetlerinin bir devlet politikası haline geldiği, Alaattin Karadağ için verilen mücadelenin polis terörüyle ezilen, işkence gören ve katledilen tüm kesimler için verilen bir mücadele olduğu anlatıldı. Açıklamada Hopa'da katledilen Metin Lokumcu da anılarak, polis terörüne karşı mücadelenin büyütülmesi ihtiyacına işaret edildi.

Direnışçi işçiler:

“Karadağ'ın davası devamızdır!”

Eyleme destek verenler arasında Ontex, PTT ve Kubatoğlu-Fıratpen'den direnişçi işçiler de bulunuyordu. Ontex direnişçisi Gamze Kayhan ile PTT direnişçisi Cafer Kalağ da birer konuşma yaptı.

Gamze Kayhan konuşmasında, Alaattin Karadağ'ın hayatını işçi sınıfının kurtuluş davasına adanmış bir işçi olduğunu, bu nedenle katledildiğini, fakat kendilerinin bugün onun uğrunda mücadele verdiği bu davayı büyüttüklerini vurguladı.

Cafer Kalağ ise Alaattin'i katleden polisin, direnişlerini sürdürürken kendilerine yönelik de yoğun terör estirdiğini, Alaattin'i katledenleri aklamaya çalışan mahkemelerin de yine patronlar için çalıştığını vurgulayarak Karadağ davasının kendi davaları olduğunu söyledi.

Konuşmaların ardından kitle duruşma bitene kadar oturma eylemi gerçekleştirdi. Sloganlarla, marşlarla, polis terörünü teşhir eden ve Alaattin Karadağ'ın mücadelesini anlatan ajitasyon konuşmalarıyla duruşma süresince beklendi.

Eyleme Emekçi Hareket Partisi (EHP), Partizan ve UID-DER destek verdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

“Karadağ'ı ölüme terkedenler de yargılanmalı”

Alaattin Karadağ ile ilgili davanın 24 Haziran günü görülen dördüncü duruşması BDSP, ÇHD Karadağ Davası Takip Komisyonu ve Karadağ Ailesi tarafından düzenlenen bir basın toplantısıyla değerlendirildi. 25 Haziran günü ÇHD İstanbul Şube binasında düzenlenen basın toplantısında, Karadağ cinayeti davasının seyri ve son duruşma üzerinden yoğunlaşan devlet terörü değerlendirildi.

Toplantıda ilk sözü ÇHD İstanbul Şube Yönetim Kurulu üyesi **Av. Ceren Uysal** aldı. Uysal toplumun muhalif kesimleri üzerindeki hak ihlallerinin sürdüğünü belirterek hukuk sisteminin işleyişini teşhir etti. Karadağ cinayeti davasında geline süreci özetleyerek konuşmasını sürdüren Uysal, devlete muhalif tüm kesimlerin “suçlu” ilan edildiğini söyleyerek mücadeleye çağrısı yaptı.

“Karadağ ölüme terk edildi”

Karadağ Cinayeti Davası Takip Komisyonu adına konuşan **Av. Zeycan Balcı Şimşek** ise 300'e yakın müdahil avukatla Karadağ davasını takip ettiklerini söyledi. Tanık ifadelerine dikkat çeken Şimşek, Karadağ'ın yaralı halde yakalanmasına rağmen hastaneye götürülmemekle açıkça ölüme terkedildiği gerçeğine ulaştıklarını belirtti. Sanık polis dışında Karadağ'ı ölüme terk edenlerin de yargılanması gerektiğini söyleyen Şimşek, cinayet davasıyla ilgili lehte tanıklık yapmak isteyenlerin engellendiği ve yönlendirildiği bilgisini verdi. Özellikle tanık dolmuş şoförü İsmail Durmuş'un, duruşmaya çağrılmasına rağmen gelmediğini ifade eden Şimşek, bu ihlallerle devam eden davanın sahiplenilmesinin önemine vurgu yaptı. 26 Eylül'deki dava duruşmasına katılım çağrısında bulunan Av. Şimşek, Ulucanlar Katliamı'nın yıldönümüne denk gelen bu günün ayrı bir öneme sahip olduğunu belirtti.

“Alçakça tasarlanmış bir polis cinayeti”

Toplantıya Karadağ Ailesi adına Halil ve Abdullah Karadağ katıldılar. Karadağ Ailesi adına konuşan **Abdullah Karadağ** “Polise tanınan yetkiler ve haklar; bir halkın iradesinden daha mı üstün?” diye sordu. Dördüncü duruşmanın diğer duruşmaların tekrar niteliğinde olduğunu söyleyen Karadağ, mahkemenin “usulen yargılamayı aynı yöntemle sürdürdüğüne ve işlenen cinayetin üzerinin örtbas edilmesi için aynı kararlılıkla karar vermeye” devam ettiğine dikkat çekti.

Mahkemede dinlenen tanık Ayhan Talay'ın verdiği ifadenin önemine vurgu yapan Karadağ, yerde yaralı biçimde yatan Karadağ'ın hastaneye kaldırılmasının engellendiği yönündeki ifadenin, Karadağ'ın katledilmesinin “alçakça tasarlanmış bir polis cinayeti” gerçeğine işaret ettiğini dile getirdi.

Yargı mekanizmasının, polis cinayetlerinin neredeyse tamamında polisleri serbest bırakmasının, polis terörü ve cinayetlerini arttırır bir nitelik kazandığını gösterdiğini söyleyen Karadağ, Hopalı Metin Lokumcu'nun ölüm raporunun polisi aklar nitelikte hazırlandığına ve ardından yaşanan gözaltı ve tutuklama saldırısına değindi. Diğer taraftan Kürt halkının iradesiyle seçilen Hatip Dicle'nin tutuklu kalmasına dikkat çeken Karadağ, bu davanın takipçisi olmaya devam edeceklerini, katillerin yakasını bırakmayacaklarını sözlerine ekledi.

“Karadağ davasını sahiplenelim!”

Toplantıda **BDSP** adına da bir konuşma gerçekleştirildi. Konuşmada, Karadağ cinayetine ilişkin yargı sürecinin her safhasının polis terörü ve cinayetlerinin bu düzenin değişmez gerçeği olduğunu ve adeta katletmeye teşvik edilen polislerin aynı düzenin mahkemelerince sistematik bir biçimde aklandığını gösterdiğine dikkat çekildi. Dördüncü duruşmada da, Karadağ'ın yaralı halde ölüme terkedildiğini belirten tanık ifadesine rağmen sanık polis Oğuzhan Vural'ın tutuklanmamasının bu aklama çabasının devam ettiğini gözler önüne serdiği dile getirildi.

Konuşmada, Karadağ cinayeti davasının dördüncü duruşmasının, Kürt sorunu çerçevesindeki gelişmelerin ve Hopa sürecinin de gösterdiği gibi, toplumsal muhalefete dönük baskı ve terörünün alabildiğine yoğunlaştığı bir döneme denk geldiği vurgulanarak, AKP'nin önümüzdeki dönemin acil saldırılarını hayata geçirmek için mutlaka polis devleti uygulamalarını daha da derinleştireceği söylenerek, bu tabloda Karadağ cinayeti davasını sahiplenmenin öneminin arttığı ifade edildi.

25 Haziran 2011 | ÇHD

Birleşik Metal'de gerilimli genel kurul

Saldırılarına ve engellere rağmen hesap sorma kararlılığı...

Metal işçilerinin mücadelesinin geleceğini belirleyecek olan genel kurullar süreci **Birleşik Metal-İş Sendikası İstanbul 1 No'lu** (Kartal) Şube Genel Kurulu'yla başladı. 26 Haziran Pazar günü Maltepe'deki Maksev Tesisleri'nde gerçekleştirilen 5. Olağan Genel Kurul'a, sendika yöneticilerinin kaba bürokratik müdahaleleri damgasını vurdu.

Öncü, devrimci metal işçilerinin genel kurula yönelik etkin müdahalesi sendika yöneticilerinin gerici ve kaba müdahaleleriyle engellenmeye çalışıldı. Şubenin örgütlü olduğu Aksan Metal, Anadolu Motor (Lombardini), Remas, ABB Elektrik, Isuzu, Özarar, Mert Akışkan ve Penta Elektronik'ten 100'ü aşkın delegenin katıldığı genel kurul, ABB'nin Kartal ve Dudullu'daki fabrikalarının yanı sıra Aksan'daki delegelerin büyük bir çoğunluğu tarafından boykot edildi.

Genel kurul öncesinde "Bürokratizme ve işbirlikçiliğe karşı devrimci sınıf sendikacılığı!" bayrağını yükselten öncü ve devrimci işçiler ise genel kurula katılarak şube yönetiminin son 4 yıllık pratiği üzerinden uzlaşmacı-bürokratik çizgiyi mahkum ettiler.

Kemal Coşkun başkanlığındaki mevcut yönetimin 104 delegenin oyuyla blok liste halinde tekrar aday olarak göreve geldiği genel kurul, gergin bir atmosferde başladı. Divan başkanlığını Genel Başkan Adnan Serdaroğlu'nun yaptığı genel kurulda, sendika yönetiminin kaba bürokratik müdahaleleriyle karşı karşıya kalan öncü işçilerin konuşmaları engellenmek istendi.

Saat 10.30'da başlayan genel kurulda ilk konuşmayı divan adına, **Genel Başkan Adnan Serdaroğlu** yaptı. Birleşik Metal'in devletten ve sermayeden bağımsız bir örgüt olduğunun altını çizen Serdaroğlu, Birleşik Metal'in Türkiye'deki sendikalar arasında "parmakla gösterilen bir sendika" olduğunu savundu. Birleşik Metal'in, DİSK'in lokomotif sendikası olduğunu söyleyerek yürütülen mücadelede eksik birtakım şeyler varsa bu eksiklikleri işçilerin değil sendikanın eksikliği olarak kabul ettiklerini dile getirdi. Türkiye'deki sendikalar içerisinde en çok örgütlenen sendikanın Birleşik Metal-İş olduğunu vurgulayarak, bu canlılığın DİSK'in genel kuruluna da yansımaları temenni etti.

Serdaroğlu'nun konuşmasının ardından saygı duruşu ve konuk konuşmalarına geçildi. Konukların konuşmaları sırasında ise genel kurul salonundaki tansiyon oldukça yükseldi. Bu bölümde kürsüyü kullanan BDSP temsilcisi ve Sinter işçisi Murat Ögütçü'nün konuşmaları Genel Başkan Adnan Serdaroğlu ve şube yönetimi tarafından tahammülsüzlükle karşılandı. Direnişe çıktıktan sonra, şube yönetimi tarafından ortada bırakılan Gürsaş işçilerinden Mustafa Sancak ile GU işçisinin konuşması ise Adnan Serdaroğlu ve şube yöneticileri tarafından provokatif müdahalelerle engellenmeye çalışıldı.

Sinter işçisini susturmak istediler

Konuk konuşmaları bölümünde ilk konuşmayı **Sinter işçisi Murat Ögütçü** yaptı. Sinter Metal'deki işgal eylemi ve sonrasında uzun soluklu direniş

sürecinin başından sonuna kadar içerisinde olan Sinter işçisi, şube yönetiminin bürokratik bir hat izleyerek Sinter direnişinin başarıya ulaşmasının önüne geçtiğini belirtti. Direniş sürecinde sendika yönetimine sundukları önerilerin yukarıdan bir biçimde reddedildiğini söyleyen Ögütçü, yürüttükleri mücadelenin sermayeye ve patronlara karşı verildiğini hatırlattı. Yaşadıkları direniş deneyiminin, her mücadelenin aynı zamanda siyasal ve ideolojik olduğu gerçeğini öğrettiğini ifade eden Sinter işçisi, direniş sürecinde yaşanan gelişmeler üzerinden mevcut anlayışı eleştirdi. Genel kurul kürsüsünden yapılan bu ilk konuşma, Genel Başkan Adnan Serdaroğlu'nun konuşmanın içeriğinden duyduğu rahatsızlık nedeniyle müdahale edilerek kesilmek istendi.

BDSP konuşmasına tahammülsüzlük

Ögütçü'nün ardından söz alan **BDSP temsilcisi** ise genel kurulu selamlayarak başladığı konuşmasında genel kurul süreçlerinin önemine dikkat çekti. Genel kurulların, sınıf mücadelesinin özel zeminleri olduğunu belirten temsilci, bir dönemin muhasebesinin yapılması ve zayıflıklarla hesaplaşılması açısından bu imkanın doğru biçimde kullanılması gerektiğini vurguladı. Metal işçilerinin, Türkiye işçi sınıfının mücadele tarihinde önemli bir yere sahip olduğunu belirterek konuşmasını sürdüren BDSP temsilcisi, metal işçilerinin bugün de "bir ordu gibi savaşıyor" hareket etmesi gerektiğini söyledi. Sorunları aşmanın biricik yolunun taban örgütlenmelerini güçlendirmek olduğunu söyleyen temsilci, taban örgütlenmelerinden yoksunluğun aynı zamanda siyasal bir sınıf bilincine sahip olamamak anlamına geldiğinin altını çizdi. Doğru bir önderlik tarzıyla mevcut tablonun da ötesine geçilebileceğinin altını çizen BDSP temsilcisi, Grup TİS sürecini örnek vererek temel olanın işçilerin kendi kaderlerini ellerine alması olduğunu ifade etti. Taban örgütlenmelerini kurmanın önemine değinen temsilcinin konuşması, Genel Başkan Adnan Serdaroğlu tarafından kesilmek istendi.

Temsilcinin konuşmasını "usul"e uygun bulmadığını söyleyen Serdaroğlu eleştirileri yapacak

olanın delegeler olduğunu ifade etti. Serdaroğlu'nun müdahalesini "Burası işçi sınıfının kürsüsüdür. BDSP de sınıf mücadelesinin içerisinde, bu kürsüden konuşmak da o nedenle hakkımızdır" biçiminde yanıtlayan temsilci konuşmasını sürdürdü.

Direnişçi işçilere kürsü yasağı ve saldırı

BDSP temsilcisinin konuşmasına yönelik rahatsızlığını saldırgan ifadelerle sürdüren Serdaroğlu, "madem bu kadar uzun konuşuyorsunuz o zaman diğer konuşmacıların süresi de kullanılmış oldu" diyerek, sırada bulunan konuşmacılardan eski Gürsaş ve GU işçilerinin konuşmalarına engel olmak istedi.

Serdaroğlu tarafından konulan kürsü yasağına, kürsüye gelerek yanıt veren **Gürsaş işçisi**, Genel Başkan Serdaroğlu, Şube Başkanı Kemal Coşkun ve Şube Sekreteri Yaşar Cihan tarafından engellenmek istendi. Kürsüde başlayan gerilime müdahale eden BDSP'liler ise kaba bürokratik müdahaleye "Bürokratlar sussun işçiler konuşsun!" sloganlarını atarak yanıt verdiler. Bunun üzerine genel kurul salonunda gerilim daha da büyürken yöneticilerle BDSP'liler arasında tartışmalar yaşandı. Şube yöneticileri ile harekete geçirdikleri bir grup, BDSP'lilere yönelik fiziki saldırı girişiminde bulunurken, bu girişim kararlılıkla boşa düşürüldü.

Şube yöneticilerinin provokatif davranışlarla delegeleri BDSP'lilere karşı yönlendirme çabaları ise destek bulmadı. Birkaç delege hariç salondakiler yaşanan gerilimi izlemekle yetindiler. Bu sırada konuşan Adnan Serdaroğlu, "Genel kurulun adabı var. Sizin eleştiri yapma hakkınız yok" diyerek BDSP'lileri hedef aldı. Divanın tutumunu protesto eden BDSP'lilere "Sizin yaşınız kaç ki bana devrimcilik taslıyorsunuz" sözleriyle seslenen Genel Başkan, BDSP'lilerin müdahalesini "sabote girişimi" olarak nitelendirdi. Bir süre devam eden gerilim ilerici-devrimci işçilerin müdahalesi ve BDSP'lilerin soğukkanlı tutumlarıyla noktalandı.

Konuk konuşmaları bölümünde, Casper işçisi **Bahtiyar Şahin** de söz aldı. Casper Bilgisayar'daki örgütlenme ve direniş sürecine dair bilgilendirmede

bulunan işçi, dayanışmayı büyütme çağrısında bulundu.

Uzlaşmacı-bürokratik çizgi mahkum edildi

Konuk konuşmalarının ardından delegelerin söz aldığı bölümde ise şube yönetiminin son 4 yıllık pratiği üzerinden uzlaşmacı-bürokratik çizgi mahkum edildi. İlk olarak söz alan Penta Elektronik delegesi Özlem Kalaycı; Ontex, Legrand, PTT, Casper, Kampana ve tüm direnişleri selamlayarak konuşmasına başladı. Sermayenin yeni dönemdeki saldırılarına örgütlü bir tepki verme ihtiyacına dikkat çeken Kalaycı, geçmişten bugüne mücadeleci bir çizgi izleyen Birleşik Metal'in sınıf mücadelesinde oynaması gereken rolü oynamadığı, bürokratik-uzlaşmacı bir çizgi izlediği eleştirisini getirdi. Grup TİS sürecini değerlendiren Penta işçisi, bu süreçte örgütlenen Gebze mitinginin yetersiz kaldığını, miting haberinin kendilerine 2 gün önce ulaştığını belirtti. 1 Mayıs'a katılım çağrısının ise yeterince yapılmadığını söyledi. MESS sürecinin, ek protokoller yoluyla bitirilmesinin sınıf sendikacılığı iddiasını taşıyan Birleşik Metal'in ücret sendikacılığı yaptığını gösterdiğini belirten Kalaycı, işçilerin grev iradesinin kırıldığını ve geri eğilimlere yaslandığını sözlerine ekledi.

GU fabrikasının kapatılması sürecine sendika yönetiminin sessiz kalmasını eleştiren Kalaycı, sendika yönetiminin öncü işçilere sahip çıkmayarak uzlaşmacı çizgiyi eleştirdi. Ayrıca Gürsaş işçisine yapılan müdahaleyi kınadı. ABB Dudullu, Penta ve Aksan Metal delegelerinin genel kurul sürecine yönelik mücadele programını da ortaya koyan Penta delegesi, taban örgütlülüklerini güçlendirme çağrısı yaptı.

Kalaycı'nın konuşmasını, Remas Baştemsilcisi Adem Yalçın'ın konuşması izledi. Şube yönetimine övgüler yağdıran Yalçın, şubenin başarılı bir sınav verdiğini savundu.

"Koltuk sendikacılığı anlayışı mahkum edilmeli"

ABB Dudullu İşyeri Temsilcisi **Murat Yılmaz** ise, şubedeki işleyişe dair eleştirilerini sıraladı. Sinter sürecini ve kriz döneminde Isuzu'daki işten atmalara karşı şube yönetiminin tutumunu değerlendiren Yılmaz, MESS sürecine de iyi bir hazırlık yapılmadığını söyledi. "Koltuk sendikacılığı anlayışı mahkum edilmeli" diyen Yılmaz, şube yönetiminin üzerine düşen sorumluluğu yerine getirmediği eleştirisinde bulundu.

Direnişlerdeki pratiğin hesabı soruldu

Bu bölümde kürsüyü en çok kullanan Penta işçileri oldu. Kürsüye çıkan bazı delegeler sendikanın grev fonu kararının uygulanmasını istediler. Yine bu bölümde söz alan eski GU işçisi ve Penta delegesi Melike Çolak, GU'daki kapanma sürecine sessiz kaldığını, Sinter direnişi sürecinde de fiili-meşru mücadele çizgisi yerine pasif bir bekleyişin tercih edildiğini hatırlattı. Tabanın söz ve karar hakkına saygı duyulması çağrısında bulunan Çolak, fabrikalarda sınıf bilincinin geliştirilmesinin olanaklarının mevcut olduğunu dile getirdi. Genel kurulların, işçilerin fabrikalarda yürüttüğü tartışmaların ve bu tartışmalar sonucunda gerçekleştirilen delege seçimleriyle yapılmasının önemine vurgu yapan Çolak, sendika yöneticilerinin en fazla iki dönem görev alması gerektiğini ifade etti.

Kürsüden söz alan başka bir Penta delegesi öncü ve devrimci işçilerin şube yönetimine yönelttiği

eleştirileri "verilen emeği çöpe atmak" olarak değerlendirdi. Suya sabuna dokunmayan bu konuşma şube yönetimine "örtülü" bir destek niteliğindeydi

"Sizleri yalanla besliyorlar"

Mert Akışkan Gücü ve Isuzu temsilcilerinin yaptıkları konuşmalar ise sendika yönetimini savunmaya yönelikti. Grup TİS sürecinde Isuzu'dan greve hayır kararı çıkmasına dönük eleştirileri yanıtlayan baştemsilci **Erol Kalender**, her şeyin genel merkez ve şubenin bilgisi dahilinde yapıldığını dile getirdi.

Verilen aranın ardından konuşan Dudullu **ABB'den Hüsnü Atasoy** ise mevcut şube yönetiminin işçilerden yana tutum almadığını söyledi. Şube yönetimine, pazartesiden itibaren gerekli mesajı vereceklerini dile getirdi. "Bunlar sizi yalanla besliyorlar" diyerek eleştirilerini sürdüren Atasoy grup TİS sürecinde ABB'de ortaya koydukları kararlı mücadeleyi anlattı. Konuşmasında ayrıca çeşitli süreçlerdeki pratiklerden hareketle sendika yönetiminin gerici tutumlarını ortaya sererek bundan böyle iki ellerinin yönetimin yakasında olacağını vurguladı.

Eleştiriler yanıtız bırakıldı

Delege konuşmalarının ardından eleştirileri yanıtlamak üzere söz alan **Şube Başkanı Kemal Coşkun**, birlik beraberlik mesajları verirken yanıt vermek üzere not aldığı söylediği eleştirilere ise tek kelime yanıt vermedi. Yöneltilen eleştirilere "Bu zamana kadar ne önerildi de yapılmadı?" sorusuyla yanıt verdi. Yönetim olarak bu süreci başarıyla tamamladıklarını iddia etti.

Devrimci işçilere seçim engeli

Kürsü konuşmalarının ardından seçimlere geçildi. Mevcut Şube Başkanı Kemal Coşkun başkanlığındaki blok listenin 104 delegenin imzasıyla yönetime aday

olduğu genel kurulda, ilerici ve devrimci delegeler de adaylıklarını koydular. Penta delegesi Özlem Kalaycı Şube Eğitim Sekreterliği ve Merkez Kurul delegeliğine aday olurken ABB İşyeri Temsilcisi Murat Yılmaz merkez kurul delegeliğine, Melike Çolak da örgütlenme sekreterliğine aday oldu. Fakat Yılmaz, Çolak ve Kalaycı'nın adaylıkları yönetimin blok liste taktiğiyle engellendi. Seçimlere geçilmeden önce seçimlerin blok liste yöntemiyle yapılması yönünde bir önerge sunan yönetim, böylelikle listesinin delinmesini de baştan engellemiş oldu. Blok liste yönteminin genel kurulda kabul edilmesi üzerine ise, liste oluşturma zorunluluğu ortaya çıkarılarak Yılmaz ve Kalaycı'nın adaylıkları engellenmiş oldu.

Sandık kurularak yapılan seçimlerde ise Kemal Coşkun başkanlığındaki liste yeniden yönetime geldi.

Genel kurula, Birleşik Metal-İş'in Gebze, Trakya, Kocaeli, İzmir ve İstanbul 2 No'lu Şube'den yöneticilerin yanısıra Harb-İş İstanbul Anadolu Yakası Şube Başkanı Hüseyin Över ve Genel-İş İstanbul Anadolu Yakası Bölge Başkanı Veysel Demir de katıldılar.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Genel kurula sunulan önergelerden...

- **Merkezi düzeyde Genel Temsilciler Kurulu, Şube düzeyinde ise Şube Temsilciler Kurulu karar organları haline getirilmelidir.**

- Bölgeler düzeyinde üyelerin katılımıyla örgütlenme komisyonları oluşturulmalı ve metal fabrikalarının örgütlenmesi için önümüzdeki dönemde aktif çalışma yürütülmelidir.

- **Genel kurullar en çok iki yılda bir yapılmalıdır.**
- İşyeri komiteleri, tüzüğümüzde işyeri meclisleri olarak düzenlenmeli, bu meclislerin üyelerinin

seçimle belirlenmesi ve geri çağırma hakkı çerçevesinde işyeri sorunlarına ilişkin alacağı kararlar şube açısından bağlayıcı olmalıdır.

- **Genel Yönetim Kurulu'na verilen temsilcileri görevden alma yetkisi kaldırılmalı, bu yetki "geri çağırma hakkı" olarak üyelere verilmelidir.**

- Sendikalarda herhangi bir kademedeki görev alacak kişi en fazla üst üste iki dönem yöneticilik yapmalıdır. Bunun dışında sendikal kademelerde görev almayla ilgili tüm sınırlamalar kaldırılmalıdır.

Düzenin apolitizmine karşı devrimci politizasyon.

Yaşamı her alanda

Devrimcilik her şeyden önce politik bir duruş, politik bir kimliktir. Bununla birlikte apolitizm yalnızca sıradan insanların yaşadığı bir sorun değildir. Devrimci saflarda da kelimenin farklı anlamında bir apolitizasyon yaşanabiliyor. Yığınların politik ilgisizliği ile devrimcilerde karşılaşılan apolitizm arasında görünürde derin bir fark var. Nihayetinde biri siyasetin kuyusundan geçmemeyi anlatırken, diğeri en ileri politik düzeyi kimliğe dönüştürmesi gereken devrimcinin sıradanlaşmasını anlatır. Daha yakından baktığımızda ise, her iki durumda da düzenin insan yaşamında kendini üretmesi ve sürdürmesi gerçeğini, bunun yol yöntemlerini görürüz.

Düzenin uyuşturma çabası süreklidir

İşçi sınıfı ve emekçi kitlelerin kendi siyasetlerinden kopukluğu ya da siyasete tümüyle ilgisizliği burjuva düzenin başlıca güvencelerinden biridir. O yüzden insan kişiliğinin şekillendiği ilk anlardan başlayarak iki boyutlu kesintisiz bir müdahale örgütler. Bunun bir boyutu, hangi sınıftan olursa olsun kişinin burjuva ideolojilerine, dolayısıyla politik çizgilerinden birine bağlanmasıdır. Geçmişten bugüne bu alanda hayli geniş görünen, gerçekte ise düzen sağı ve solu diye kolayca ikiye ayrılabilen seçeneklere yaslanılmaktadır. Sınıf mücadelesinin seyri açısından aralarındaki fark (örneğin faşizm ile burjuva sınırlarda en ileri parlamenter cumhuriyet) önemli olsa da, burjuva politik çizgileri, dolayısıyla temsilcileri son tahlilde düzenin devamlılığında ortaklaşırlar. Sınıf ve emekçi kitleler burjuvazinin bu ideolojilerinden birine yedeklendikleri koşullarda kendi siyasetlerinden uzaklaşır, böylece düzenin kendini yeniden ve yeniden üretmesine hizmet etmiş olurlar.

Düzenin topluma müdahalesinin diğer boyutunu ise insanların tümünden apolitikleştirilmesi oluşturur. “Siyaset yapma”, “siyaset bulaştırma”, “siyasetle ilgimiz yok” gibi klişeler daha aileden, çocukluktaki çevreden başlayarak hayatın tüm evrelerinde insanların en doğal tepkisine dönüştürülür. Bu yaklaşım özellikle işçi sınıfı ve emekçi kitleler içinde kolay kabul görür ve alabildiğine yaygınlaştırılır. İşçi ve emekçilerin iktisadi ve sosyal hak mücadelesinin başını çektiğini iddia eden sendikal bürokrasi bile siyasetle ilişkisini düzenin isteğine uygun tarif etmeye çalışır. Politik müdahale ve tutumlara yönelik tepkisini son derece meşruymuş gibi savunur: “Siyaset yapmıyoruz, ekme kavgasındayız”!

Aslında bu yaklaşım burjuva siyasetinin kaba bir dışavurumudur. Gerçekte insanın “siyaset”ten uzak duruşu da dahil her toplumsal davranışı mutlaka siyasi bir nitelik taşır. Bu anlamda siyasal olmayan ya da onunla kesişmeyen neredeyse hiçbir şey yoktur. Dolayısıyla sıradan apolitizm telkini, en bayağı burjuva politikalarından biri olarak damgalanmayı fazlasıyla hak eder. Yarattığı sonuçlar bakımından elbette burjuvazinin belli başlı gerici politikaları (faşizm, dincilik vb.) kadar hissedilir değildir. Fakat

son kertede apolitizasyon da diğer gerici politikalar gibi düzenin ayakta kalması içindir.

Apolitikleştirme sistemli ve hissedilmeyen bir süreç olarak işler. Burjuvazi bunun için tüm olanaklarını seferber etmiştir. Üretim araçlarının mülkiyetini elinde tutan burjuvazi, doğal olarak insani gelişim araçlarını da tekeline almıştır. Bu durum işçi sınıfı ve emekçi kitleleri ilkin zaman ve enerji yönünden gelişim koşullarından yoksun bırakır. Zamanı ve fiziki gücü üretim sürecinde tüketilen işçi kendini geliştirmek için ne zaman bulabilir, ne de takat... İkinci olarak, burjuvazi işçi ve emekçileri gelişme araçlarından da yoksun bırakarak ilerlemelerini engeller. İlkokuldan üniversiteye, tiyatrodan edebiyata, sinemadan basın-yayına, basım işletmelerinden etkinlik alanlarına hemen her şey sermayenin elinde ya da “piyasa”nın hizmetindedir.

Kısacası her araç kitlelere apolitizm yaymanın hizmetine koşulu. Sınıf ve emekçi kitlelerin sürekli apolitik bir edilgenlik içinde tutulmaları ideolojik, kültürel, estetik, ahlaki tüm silahlar kullanılarak sağlar. Günümüzde bunun için içi boş sayısız “edebi eser”, çeşit çeşit görsel ve yazılı “sanat” ürünü “piyasa”ya sürülür. Geline yerde özellikle de yazılı ve görsel burjuva medya ile sanal alem apolitik edilgenliği sürekli kılmanın en temel araçları olarak iş görmektedirler. Haberler, filmler, diziler, yazılar vb. üzerinden tüm toplum sürekli bir uyuşturulma operasyonuna maruz kalır.

Bu yoğun çaba yine de toplumsal ilerleme dinamiklerine çarpmaktan kurtulamaz. Toplumun bağrında yatan çelişkiler ve bu çelişkilerin tarafı olan sınıflar sürekli bir şekilde egemenlerin denetimlerini aşan kimlikler üretir. Bunlar bağlı oldukları ya da yöneldikleri sınıfların çıkarları doğrultusunda hareket etmeye başlar, bu çıkarları gerçekleştirmeye çalışırlar. İnsanlığın gelinen evresinde bu çabanın en ileri ifadesi proleter devrimcilikte karşılığını bulur. Varoluşu bu nesnellığe dayanan devrimcilik, bu zemin üzerinde egemenlerin tüm uyuşturma, kendi ideolojisi ekseninde bir politizasyon ya da apolitizasyon çabalarına karşı bilinçli bir iradenin vücut bulması demektir.

Devrimci harekette apolitizm

En başta da belirttiğimiz üzere, buna rağmen devrimci saflarda apolitizasyon yaşanabilmektedir. İlk akla gelenin aksine, bu apolitikleşme yalnızca kadro ve sempatanların sorunu değildir, örgütleri de kesmektedir. Özellikle devrim mücadelesini, kitleleri devrimci çizgide politikleştirmek, eyleme çekmek ve devrim davasına kazanmak olarak değil de öncü vuruşma olarak gören örgüt ve çevrelerde yaşanan bir sorundur.

Şüphesiz sorunun kaynağında sınıfsal konum ve ideolojik çizgi yatmaktadır. Bu tür yapıları küçük-burjuvaziye özgü dogmatik sosyalizm anlayışı hakimdir. Toplumsal-siyasal süreçlere ilgisizlik, ona

yönelik sistemli müdahaleden çok alabildiğine subjektif, bu nedenle de gelip geçici iç ihtiyaçlar önplandadır. Kimi zaman ülkedeki veya dünyadaki gelişmelere ya da sınıf saflarındaki bir gelişmeye ortalama bilinçli işçi-emekçileri dahi şaşkına çevirecek denli uzak kalabilmektedirler. Bazıları kendi kurgusal dünyalarının dışına çıkamazken, bazıları da takvimsel eylemler dışında bir yaşam belirtisi gösteremeyebilmektedir.

Toplumsal süreçlere devrimci konumdan müdahale etme çabasında olmayan hiçbir devrimci yapı uzun vadede devrimci kimliği koruyamaz. Böyle bir apolitizme düşenlerin gerekçeleri, ister hazırlık aşamasında olmak, ister kadro yetiştirmek, ister teoriyi geliştirmek, ister örgütsel eğitim, ister teknik-örgütsel zorluklar olsun, bunların yozlaşmaları kaçınılmazdır. Kimisinde kendini tekrar bir kuraldır, kimisinde mezhepleşme belirgindir, kimisinde sosyal çevre haline gelip tükenme yaşanır. Ve hepsinin tipik ortak özelliği, iktidar perspektifinin olmayışı ya da yitirilmiş olmasıdır. Ülkemizde devrimin hiç de azımsanmayacak güç ve imkanları yazık ki bu tür anlayışların elinde heba olup gitmiştir ve gitmektedir.

Bu durum doğal olarak tek tek bireylerin kimliğinde de dolaysız yansımalarını bulur. “Düşünen teorisyenler, uygulayan militanlar” ayrımının yaygın kabul görmesi ya da kanıksanması, sözkonusu küçük-burjuva örgütsel yapılardan bağımsız değildir. Devrimci hareketin kadrosal yapısında giderek daha çok yaygınlaşan ve büyüyen ideolojik-politik gerilik de, örgütsel düzeyde yaşanan apolitizasyon süreçlerinin vardığı boyutu göstermektedir.

Partinin yönetsel çizgisi ve politik etkinliği

Geleneksel akımlardan farklı olarak partimiz, kendini neredeyse yoktan var etme gücünü ideolojik çizgisinin yön verdiği politik kapasitesine ve canlılığına borçludur. Teoriyi, politikayı, maddi temel olarak sınıf hareketini ve örgütü organik bir bütünlük içinde ele aldığı için, bu onun doğal bir özelliği olageldi. Kadrolarını sürekli olarak ileri bir politik kapasiteyle donatmaya, sınıf zemininde sürekli bir politik üretime yöneltti. Bu, parti inşa hareketi olarak EKİM’in en temel yönetsel tutumlarından biri oldu. Daha ortaya çıkışının ilk yıllarında kendi saflarında da karşılık bulabilen yanlış eğilimlere karşın, sınıfı eksen alan etkin bir siyasal faaliyet yürütülmeden yol yürünemeyeceği bilinciyle hareket etti. İdeolojik-teorik düzey ve kapasitenin ancak bu çabayla birlikte korunup geliştirilebileceğine, diğer türlü gerileyip çözülmenin, en iyi durumda aydın bir çevre olarak yozlaşmanın kaçınılmazlığına işaret etti. Nitekim Türkiye devrimci hareketinin saflarında ayrışma ve yeniden saflaşmaların yaşandığı, irili ufaklı birçok grubun sahneye çıktığı aynı dönemde bu değerlendirmesini doğrulayan örnekler yaşanmaktaydı.

TKİP’nin yaklaşımının ne denli isabet olduğu bizzat kendi deneyimi ile de doğrulandı. En zor

politikleştirelim!

süreçlerinde, özellikle Kuruluş Kongresi'nin ardından karşılaştığı kapsamlı saldırı süreci sonrasında bile yüzü dışa dönük etkin bir politik faaliyet örgütleyerek zor dönemleri göğüslemeyi başarabildi. Bilinmektedir ki, düşmanın böyle saldırıları bir yanıyla da ideolojik-politik kırılmaya yol açmayı, temel ilke ve değerlerde tahribatlar yaratmayı ve stratejik doğrultudan saptırmayı amaçlamaktadır. '90'ların ikinci yarısından bugüne yaşanan deneyimler bu politikanın hiç de yabana atılır olmadığını düzenin tatlı sularına süzülen çok sayıda örnek şahsında gösterdi. Yakın geçmişin deneyim ve sonuçları orta yerde duruyor. Tablonun bir tarafında kendini neredeyse yoktan var edip devrimci cephedeki en etkin öznelerden biri haline getiren TKİP yer alıyor. Diğer tarafta ise hatırı sayılır güç ve olanağı bir tür apolitizm içinde tüketen geleneksel devrimcilik var.

Saflarımızda görülen apolitizm

Fakat bu kadarı partimizin saflarında çeşitli biçimleriyle apolitizmin yaşam alanı bulmasını engellemiyor. İdeolojik-politik donanım zayıflığını uzun süre gidermeyen güçler zaman içinde tek düze bir yaşamın ve çalışmanın taşıyıcılarına dönüşebiliyorlar. Teori, politika, sınıf ve örgüt bütünlüğünü-diyalektiğini özümseyemeyen güçlerde, örneğin memur zihniyeti, örneğin iki parçalı yaşam, örneğin burjuva dünyaya özgü eğilim ve alışkanlıkların taşınması, örneğin proleter kültür, sanat, estetik, ahlak değerlerine yabancılaşma vb. çok da sorun olarak algılanmayabiliyor. Kökeninde teorik birikimsizlik, buna paralel olarak sınıf intiharının gerçekleştirilmeyişi, bu temelde düzenle tüm köprülerin atılmaması, devrimciliğin esas olarak duygusal boyutta sürdürülmesi, demek oluyor ki bilimsel esaslarıyla kavranıp bilinçli bir iradeye dönüştürülmemesi ve tüm bunlar üzerinden iktidar perspektifinden yoksunluk yatıyor.

Apolitizmin karşımıza çıkan biçimlerinden biri genel olarak politik gelişmelere, dünyada ve ülkede yaşanan süreçlere ilgisizliktir. Bu ilgisizlik gündemin göz ucuyla dahi olsa izlenmemesi, toplumsal yaşama

yön veren gelişmelerden bihaber olunmasına varabiliyor. Dahası giderek kendi süreli yayınlarından kopmaya, haftalık, hatta aylık yayınların dahi okunmamasına dönüşebiliyor. Bunun bir parçası da doğal olarak örgütsel sürece ve gelişmelere yönelik ilgisizliktir. Burada daha çok "memur zihniyeti" rol oynar. Bu tür apolitizmin varacağı yer örgütsel yaşamda öldürücü bir edilgenliktir. Oysa bırakalım dünyayı, ülkeyi ve toplumu, kendi saflarında dahi ne olup bittiğiyle ilgilenmeyen, süreçlere müdahil olmayan birisi, dava insanı değil olsa olsa yalnızca "görev" insanı olabilir.

Apolitizmin bir diğer biçimi gündelik yaşam alanında ortaya çıkıyor. Devrimciliği bütünlüklü bir kimlik, yaşamın esasları olarak kavramayan güçler, yine süregiden faaliyetin bir tarafından tutsalar dahi parçalanmış ikili bir yaşam sürebiliyorlar. Böylelikle bir tarafta siyasal faaliyete ayrılan bir zaman, diğer tarafta "özel" yaşam zamanı oluşuyor. Bu özellikle henüz devrimci kimliği özümsememiş, düzen-devrim ikilemini aşmamış, köklü bir hesaplaşma yaşamamış güçlerde karşımıza çıkan bir sorundur. Lakin tekdüze bir faaliyet ve yaşamın yıllar içinde öğüttüğü insanlar nezdinde daha ileri örnekleri de az değildir. Devrimciliğin bir meslek değil de bizzat bir yaşam biçimi, bir adanmışlık olduğunu kavramayan biri için "özel yaşam zamanı"nda apolitik olmak, bir devrimci gibi yaşamamak hiç de garip gelmeyecektir. Oysa devrimcilik yaşamın 24 saatinde, her eylemde, her tutumda, her harekette politik olduğunun bilincinde olmak, bunu duyumsayarak yaşamaktır.

Bunu bilince çıkarmayan devrimcilerde aynı zamanda devrimci kistasların yerini çok doğal şekilde burjuva ölçütler alabiliyor. Çağımızda toplumsal ilerlemenin önünde tepeden tırnağa her şeyiyle kokuşmuş bir engele dönüşen burjuvazi, ancak topluma kendi çürümesini dayatarak varlığını sürdürebiliyor. Onun ölçütleri insani bir görünümde iken dahi, altında bu çürütmenin gerçek yüzünü taşıyor. Durum böyle iken, burjuva dünyanın beğenilerini, değerlendirmelerini, tercihlerini devrimci saflarda mücadele ederken benimsemek yalnızca

parçalanmış bir kimliğin sonucu olabilir. Tersinden yaşamı bütünlüklü sürdürmek ise, gündelik yaşamın akışını, tüm ölçü ve değerler sisteminde, en sıradan gündelik ayrıntıda bile bir devrimciye yakışır hale getirecektir.

Apolitik kişiliğin kendini sergilediği alanlardan biri de insan ilişkileridir. Örneğin aile ve eski sosyal çevre ile ilişki bunun görüldüğü en belirgin alandır. Genelde aile kazanılmak üzere hesaplaşılması gereken ilk düzen barikatıdır. Düzen ilkin burjuva aile yapısı üzerinden bireyin karşısına çıkar. Burjuva dünyanın bu minyatür hücrelerinde düzenin envai çeşit suretine rastlamak mümkündür. Bazılarında mülkiyet ve çıkar ilişkileri en doğal insani duygular tarafından örtülebiliyorken, kapitalizmin yabancılaştırma süreci derinleştikçe çoğunda düzen ilişkileri çıplak biçimde göze çarpar. Bunların örneklerini en rafine haliyle, solcu geçinen, hatta bir şekilde devrimci siyasal mücadelenin bir yerinde olan ailelerde bile görmek mümkündür. Dolayısıyla devrimcileşmek genelde aileden itibaren düzenle bir savaşım süreci olarak gelişmeye başlıyor. Devrimcileşme sürecinde aile ile kurulan ilişki genelde devrimcinin sonraki yaşamını belirleyen çok temel bir etkidir. Apolitik tavır, ya ailenin huyuna suyuna gitmek ya da herhangi bir mücadele yürütmeksizin köprüleri tümünden atmak olarak ortaya çıkar. Burada devrimci kimliği geliştiren bir tavır alamayan kişi, akraba ilişkilerinde, sosyal çevresinde, hatta kitle ilişkilerinde, daha da kötüsü yoldaşlar arası ilişkide bile devrimci bir özne (yani devrimci X) olmaktan çok, sıradan bir birey (yani arkadaşı, ahab X) olarak davranmaktan kendini alamaz. Devrimci bir birey insan yaşamının en sıradan sorunlarını dahi politik bir perspektifle ele alırken, gündelik hayatın her ayrıntısına politik bir kişi olarak yaklaşırken, apolitik bir devrimci boş sohbetlerin eklentisi-sürükleneni olmaktan öteye geçemez.

Burada belli görünüşleri üzerinden tanımladığımız apolitizm, sermaye düzeninin çabalarından aldığı sonucu gösterir. Yaşamlarının her anında düzenin sistematik uyuşturma saldırısıyla yüzyüze olanları buna karşı bağışık hale getirmesi gerekenlerin apolitizmi ise en acı sonuçtur. Deneyimlerimiz de göstermektedir ki, kesintisiz siyasal faaliyet ya da bir organ içinde yer almak kendi başına apolitizme çare değildir. Hatta kendi özgülümüzde yoğun siyasal pratik azımsanmayacak sayıda yoldaşın apolitik kimliğinin örtüsüne bile dönüşebilmektedir. Oysa hangi düzeyde olursa olsun, zorluk derecesine, risklerine, ağırlığına bakmaksızın her tür pratik faaliyeti omuzlamak bir kadroyu ne denli yüceltiyorsa, buradan aldığı manevi doyumla apolitizmini meşru görmek ya da yoğun koşturmacasını apolitikleşmenin dayanağına dönüştürmek de o denli geriye savurur. Üzerine gidilmesi gereken önemli sorunlarımızdan biri de budur.

(Türkiye Komünist İşçi Partisi
Merkezi Yayın Organı EKİM'in
Haziran 2011 tarihli 274. sayısından alınmıştır...)

“Ortak bir platform oluşturacağız”

İstanbul'un çeşitli sanayi havzaları ile Gebze'de direnişlerini sürdüren işçiler mücadelelerini ortak bir platforma taşımaya hedefliyorlar. Sermayenin kölelik dayatmalarına ve sendikal bürokrasiye karşı birleşen PTT, Ontex, Kubatoğlu, Legrand, Kampana ve Burger King Çağrı Merkezi çalışanları, birleşik mücadeleye ilişkin düşüncelerini ve hedeflerini gazetemize anlattılar.

İsmail Yıldız (İşten atılan Burger King Çağrı Merkezi çalışanı/Tez-Koop-İş üyesi): Burger King Çağrı Merkezi çalışanları ve direnişçi işçiler olarak direnişleri önemsiyoruz. Onlarla

birarada olma, sorunlarımızı anlatma ve sesimizi daha gür çıkarabilmek adına direnişlerimizi ortak bir eksende yükseltmek için toplantılar yapıyoruz. Diğer direnişlerle birlikte bir platform oluşturmayı düşünüyoruz. Diğer direnişlerden işçilerle biraraya gelerek bunların altyapısını oluşturmakla meşgulüz. Buradaki birçok arkadaşımızın problemi ortak. Arkadaşlarımızın çoğu sendikayla ilgili yaşadıkları problemlerden dolayı işlerinden olmuş arkadaşlardır. İstedikleri şeyler belli. Sesimizi ortak biçimde yükseltirsek kamuoyuna bu direnişleri daha iyi anlatabileceğimizi düşünüyoruz. Her direnişin kendi özgünlüğüne ivme katacak, onu daha da ilerletecek eylem platformları oluşturmayı düşünüyoruz. Platform, o eylem birlikteliğinin bir kurumu olacak. Onun üzerinden şekillenecek. Bu diğer direnişlerle ortak bir zeminde şekillenecek. Zaten bu süreç tamamlandığında kamuoyuna bir deklarasyon sunacağız. Bütün direnişçi işçilerin ortak bir paydada mücadelelerini yükseltmesi ve her mücadelenin zaferle taçlanması ortak hedefimizdir.

“Çadırlara sıkışmayacağız”

Rıza Soylu (PTT taşeron işçisi): Birçok sektörde direnişler ortaya çıktı. Bunların birçoğu sendikalaşma sonucu işten atılmaları beraber yaşandı.

Çoğunda da sendika yönetimlerinin ihanetleri görüldü. Bunlar arasında

Birleşik Metal ve Selüloz-İş sendikaları da var. Bu direnişler bir yerden sonra kendi sınırlarında kaldılar ve çadırlara sıkıştılar. Direnişleri kamuoyunun gündemine taşıyabilmek için birleştirme ihtiyacı duyduk. Biz zaten Ontex ve PTT işçileri olarak başından beri bunları söylüyorduk. Bundan 2-3 ay önce Kampana'ya, sonrasında ise Casper ve Mas-Daf'a gitmiştik. Çağrımızı yapmıştık ve yanıt alamamıştık. Şu anda çağrı yaptığımız 6 direniş var. Birtakım tartışmaları tükettik ve birçok konuda somut adımlar atıyoruz. Bu birlikteliğin adını henüz koymadık ama geçtiğimiz hafta gerçekleştirdiğimiz toplantıdan sonra Casper ve Mas-Daf işçilerine ziyaretler gerçekleştirdik. Bir dizi karar aldık. Direnişler bu mücadele ekseninde daha da büyüyecektir. Çadırlara sıkışmayan ve sendika ağalarının kontrolünde olmayan direnişler ortaya

çıkacaktır.

“Birlikteliğin ilk adımlarını atıyoruz”

Dilek Göl (Kampana direnişçisi / Deri-İş üyesi):

İstanbul'da ve Marmara bölgesindeki direnişleri ortaklaştırmaya çalışıyoruz. Bu birlikteliğin ilk adımlarını atıyoruz. Bizler Kampana işçileri olarak bunun gerekliliğine sonuna kadar inanıyoruz ve bu düşünceleri sendikamızla da paylaştık. Sendikal sahiplenmenin olduğu bir direniş yaşıyoruz. Direnişlerin çadırla sınırlı tutulmaması ve dışarıya da yansması direnişleri daha da güçlendirecektir. Bu olumlu bir dönüşümün zemini olacaktır. Bunun için gerekli ve anlamlıdır. Altını doldurmaya çalışıyoruz. 103 gündür çadırdayız ve boşuna beklemiyoruz. Direnişleri büyütmek bizim için bir zorunluluktur. Bir şeyin ismini koymak önemlidir ama altını doldurmak daha da önemlidir. Birlikteliğimize ziyaretle başladık ve daha farklı fikirlerimiz var. Her direnişin ihtiyacına göre diğer direnişlerin neler yapabileceğini tartışıyoruz. Somut adımları da atmaya devam edeceğiz.

“İşçiler için örnek olacak”

Aysel Oral (Legrand işçisi/Birleşik Metal-İş üyesi): Hepimizin de bildiği gibi direnişler tek başına yürüdüğüne sonuca ulaşamıyor. Maalesef sendikal işyerlerinde de direnişler yalnız

birakılıyor. Bu anlamda bizim birlikteliğimiz işçiler için örnek teşkil edecek geniş bir çalışma olacak. Şu an için direnişçi işçi arkadaşlarla birlikte bir ekip çalışması yürütüyoruz. Bütün direnişlere hep birlikte destek vermeyi ve bir şeylerin ucundan hep beraber tutmayı hedefliyoruz. Ontex, Mas-Daf, Kampana ve Casper işçilerini ziyaret ettik. Aynı zamanda Gebze'deki diğer direnişlere de gidiyoruz. Gitmediğimiz alanlara da gideceğiz. Bir taraftan yeni sendikalaşma mücadelesi veren işçi arkadaşlar, diğer taraftan da sendikal bürokrasiyle uğraşan bizler varız. Sendikaların bizlerin olduğunu ve sendikalaşma sürecinden sonra da sahiplenmemiz gerektiğini ve bu

süreçten sonra bürokratik bir yapı yerleşmeye çalışıyorsa buna izin verilmemesi gerektiğini işçi arkadaşlarımıza anlatmaya çalışıyoruz.

Ortak mücadele veriyoruz”

Gamze Kayhan (Ontex işçisi/Selüloz-İş üyesi): Tekil direnişler bir yere kadar gidebiliyor. Artık bu mücadeleleri tekil direnişlerden çıkartıp ortak direniş, ortak

eylem hattı örmeyi istiyoruz. Bu ihtiyaç doğrultusunda biraraya geldik ve bir platform oluşturmanın adını attık. Birlikteliğimize şu anda platform demiyoruz. Eylemde ortaklaşmış işçiler olarak hareket ediyoruz. Sendikasız veya sendikanın sahip çıkmadığı işçilerle beraber ortak mücadele veriyoruz. Bu anlamda iyi bir platform oluşacak. Hepimizin ortak amacı işlerimize geri dönmek. Aramızda olmayan Casper ve Mas-Daf işçilerinin de bize katılmaları için ziyaretler örgütleyeceğiz. Bundan sonraki süreçte ortak eylemler yapacağız. Kubatoğlu'ndan arkadaşımızın eylem önerileri var. Legrand işçilerinin 9 Temmuz günü eylemleri olacak. 1 Temmuz'da ilerici, demokrat sendikalar tarafından basın açıklaması yapılacak. Direnişçi işçilere sesimizi oradan duyurmak istiyoruz.

Taban örgütlenmelerini kuralım!

Cafer Timtik (Kubatoğlu/Fıratpen direnişçisi): Direniş platformu kurma ihtiyacı, direnişlerin çadırların dışına sıçratılmamasından

geliyor. Sesimizin, fabrikada arkadaşların dışındaki kitle tarafından duyulmaması sınıf dayanışması eksikliğini gösteriyor. Buradaki çalışma koşullarını anlatmak ve insanları bilgilendirmek açısından böyle bir platform ihtiyacı doğdu. Yavaş yavaş bu birlikteliğin adımlarını atıyoruz. Sendikal bürokrasiyi aşmanın yolu da taban örgütlenmelerinin yaratılmasından geçmektedir. Bu platform da bu noktada taban örgütlenmesinin kurulmasına önayak olmuştur. Sendikal bürokrasiyi aşma yolunda platformun alternatif olabileceğini göstermek istiyoruz.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Direnişlerden direnişlere köprü

Ontex, PTT, Kampana, Legrand, Burger King Çağrı Merkezi, Kubatoğlu Fıratpen direnişçileri 24 Haziran günü **Casper ve Mas-Daf** direnişlerine dayanışma ziyareti gerçekleştirdiler.

Casper direniş alanına coşkulu sloganlarla gelen direnişçi işçiler, fabrika önünde direnişlerini sürdüren ve fabrikada çalışmaya devam ederken direnişe destek veren işçiler tarafından karşılandılar. Yapılan sohbetlerde işçiler mücadele ve direniş süreçlerini paylaştılar, birleşik mücadele olanaklarını tartıştılar. Direnişlerin başarıya ulaşması için güç ve eylem birliğinin önemini

vurgulayan konuşmalarda, ayrıca sendikal bürokrasi engeline karşı birleşik mücadele üzerinde de duruldu. Direnişçi işçiler, Casper ziyaretinin ardından Ataşehir'deki Mas-Daf direniş çadırına geçtiler. Burada da sıcak bir atmosferde canlı tartışmalar gerçekleştirdiler. Birleşik, militan mücadele olanakları üzerine önerilerin de sunulduğu konuşmalar yapıldı. Legrand ve Ontex direnişçilerinin, kendi fabrikalarında sendikal bürokrasiye karşı verdikleri mücadeleleri anlattıkları konuşmalar ilgiyle dinlendi.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

Ontex önünde dayanışma etkinliği

Direnişçi Ontex/Canbebe işçileri, direnişlerinin 130. gününde fabrika önünde dayanışma etkinliği gerçekleştirdiler. Birçok direnişten işçilerin katıldığı etkinlik coşkulu bir havada geçti.

Etkinlik için desteğe gelen kitle program başlamadan önce halaylar ve sloganlarla Ontex işçilerine desteklerini gösterdiler.

“İşimizi geri istiyoruz! A-LA-CA-ĞIZ!”

Program direnişçi işçiler adına yapılan konuşmayla başladı. Konuşmada direnişe çıkış sürecinden bugüne kadar yaşanan süreç ve direnişin talepleri ile geleceğe ilişkin hedefleri anlatıldı.

Konuşmada dünyanın en büyük mali tekellerinden birinin sahip olduğu Ontex'teki yoğun sömürü koşullarına karşı mücadele ettikleri için sendikal bürokrasinin ihanetine uğradıklarını anlatan işçiler, kendilerinin sömürüye ve sendikal ihanete karşı teslim olmayarak direniş bayrağını yükselttiklerini ifade ettiler.

Direnişlerini işe geri dönme ve sendikal demokrasi talebiyle sürdürdüklerini belirten işçiler, direnişleri boyunca çeşitli yol ve araçlarla mücadele ettiklerini anlattılar. Konuşmada BİR-KAR başta olmak üzere direnişe yönelik yapılan desteklere de değinirken, sendikal bürokrasiye dokundukları için yurtiçinden ise aynı desteği alamadıklarını vurguladılar.

Konuşmada son olarak bundan sonra boykot eylemlerini hızlandıracaklarını ve Cumartesi eylemlerinin de daha güçlü geçmesi için çalışacaklarını belirttiler.

“Ortak direniş” vurgusu

Legrand direnişçileri adına yapılan açıklamada işçiler, uğradıkları sendikal ihaneti “göğsümüzden değil, sırtımızdan vurulduk” sözleriyle ifade ettiler. Metal işçileri olarak sendika bürokratlarının ihanetleriyle defalarca karşılaştıklarını, Akkardan, Çel-Mer, Mutaş, Procast, Samka ve daha birçok direnişte ihanet gerçeğini yaşadıklarını anlatan Legrand işçileri, ihanetin hesabını mutlaka soracaklarını vurguladılar.

PTT direnişi adına konuşan Cafer Kalağ, 6 aydır direnişte olduklarını belirterek direnişleri boyunca PTT yönetimi ve polis tarafından sürekli baskıya maruz

kaldıklarını, işkollarındaki yetkili sendikanın kendilerine sahip çıkmadığını, fakat tüm engellemelere rağmen direndiklerini söyledi. Kalağ ayrıca önümüzdeki günlerde “taşeronlaştırma” konulu bir sempozyum gerçekleştirecekleri bilgisini de verdi.

Kampanya direnişçileri adına konuşan bir işçi ise, ağır çalışma koşullarına ve taşeronlaştırmaya karşı direndiklerini belirterek direnişlerin birleştirilmesinin önemine vurgu yaptı.

Kubatoğlu/Fıratpen direnişçisi Cafer Timtik ise keyfi işten atmalara karşı direndiğini belirterek, geçmiş direnişlerin bayrağını taşıdıklarını vurguladı. Direnişlerin birleştirilmesi için adımlarını güçlendireceklerini belirtti.

Burger King Çağrı Merkezi çalışanları ile direnişini kazanımla tamamlayan Buca Belediyesi işçisi Batıgül Tunç da mesaj göndererek etkinliği selamladılar. Konuşmaların ardından Devrimci Anarşist Faaliyet'ten bir kadın müzik dinletisi sundu.

Fabrika önüne yürüyüş

Müzik dinletisinin ardından vardiya değişimine kısa bir süre kala, yol kapatılarak fabrika girişine doğru sloganlarla yürüyüşe geçildi.

Servis araçları çıkarken alkış ve sloganlarla direnişin sesini duyuran kitle, çıkışlar tamamlandıktan sonra yolu tekrar kapatılarak çadır önüne yürüdü.

Türküler ve halaylarla coşku büyüdü

Dönüşün ardından program yeniden başlarken, ilk olarak direnişçi bir Legrand işçisi grev ve direniş türküleri söyledi.

Sanatçı Pınar Sağ ise türkülerine başlamadan önce, “Direniyorsunuz, karşımızda saygıyla eğiliyorum. Bu ülkeyi yönetenler bir gün elbette işçi sınıfının, üretkenlerin gücünü görecekler. Tüm işçi yoldaşlarımın nasırlı ellerinden öpüyorum” dedi. Pınar Sağ'ın türkü ve marşlarıyla coşku artarken bu sırada halaylar çekilip sloganlar atıldı. Grup Bent türkü ve marşlarıyla direnişe desteğini sundu.

100'ü aşkın kişinin katıldığı etkinliğe BDSP'nin yanı sıra ÜİD-DER, DHF, DİK, Tekstil-Sen, DAF da destek sundu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

“Türk-İş ihanet içerisinde”

Tez-Koop-İş Sendikası İstanbul 5 ve 1 No'lu Şubeler 23 Haziran günü İstanbul Çapa Tıp Fakültesi'nde gerçekleştirdikleri eylemle hükümet ve Türk-İş'i protesto etti. Eyleme Ontex/Canbebe, Kubatoğlu, PTT direnişçileri ve işten atılan Burger King Çağrı Merkezi çalışanları da katıldı.

Hastane bahçesinde yapılan yürüyüşle devam eden eylemde, hastane yönetiminin baskıcı uygulamaları protesto edildi.

Basın açıklamasının öncesinde Burger King Çağrı Merkezi'nde işten atılan işçiler adına İsmail Yıldız bir konuşma yaptı. Mücadelelerinin çalışma alanları açısından örnek olacağını belirten Yıldız, direnişçi işçilerin ortak bir platformla mücadeleyi yükselteceklerini belirtti.

Yıldız'ın ardından basın açıklaması gerçekleştirildi. Türk-İş'in sözleşme sürecine duyarsız kaldığı belirtilerek konfederasyonun ihanet içerisinde olduğu dile getirildi. İşçileri harekete geçirerek mücadeleyi örgütlemek yerine hükümetten rica minnet hak dilencililiği yapmanın sendikacılık olmadığı ifade edildi. Türk-İş bünyesinde yer alan sendikalara da çağrı yapılan eylemde somut adımlar atılması gerektiği vurgulandı.

Açıklamanın devamında sendika üyelerinin İstanbul Üniversitesi'nin bazı birimlerinde karşı karşı kaldığı baskılar anlatıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

On sendikadan güçbirliği

Türk-İş üyesi 10 sendika “Demokratik, mücadeleci ve güçlü yeni bir sendikal hareket için” güçbirliği yaptığını açıkladı.

Konuyla ilgili olarak 10 sendikanın imzasını taşıyan basın duyurusunda, Türkiye'deki sendikal hareketin ciddi bir tıkanıklık yaşadığı tespiti yapılarak, bu tıkanıklık nedeniyle işçi sınıfının çalışma koşullarının 19. yüzyıl vahşi kapitalizm çağına benzer bir hal aldığına dikkat çekildi. Sendikal hareketin güçsüzleştiği, toplumsal ağırlığının azaldığı ve tabanının daraldığı vurgulanarak, “Sendikal hareketin içinde bulunduğu bu tablo karşısında yapısal bir dönüşüme gitmek acil bir ihtiyaç haline gelmiştir” denildi. “Sendikal harekete yeni bir ivme ve dinamizm kazandırmak amacıyla güçbirliğine gitme kararı” alındığı anlatıldı.

Açıklamada son olarak “Türk-İş içinde ortak yaklaşımlara sahip, aynı sendikal anlayışları benimseyen sendikalar olarak, demokratik ve sınıf mücadelesi perspektifine sahip, güçlü yeni bir sendikal hareket yaratmak üzere yola çıkıyoruz” denildi.

Güçbirliği yapan sendikalar şunlar: Basın-İş, Belediye-İş, Deri-İş, Hava-İş, Kristal-İş, Petrol-İş, Tek Gıda-İş, Tez Koop-İş, TGS ve TÜMTİS.

Casper'da dayanışma etkinliği

Ümraniye'de direnişlerini sürdüren Casper işçileri için 25 Haziran günü moral etkinliği düzenlendi. Çeşitli sendika, kitle örgütü ve partinin destek sunduğu etkinliğe, çalışan işçiler de mesai bitiminde katıldılar.

Etkinliğin açılış konuşmasını yapan bir direnişçi işçi, sendikali olma haklarını kullandıkları için işten atıldıklarını ve direnişe geçtiklerini ifade etti. "Sınıf dayanışmasını onlara gösterdiğiniz için teşekkür ederim" diyerek örgütlenme sürecine değindi.

Ardından konuşan **GEA direnişçisi** "25 gündür can pahasına mücadele yürüten işçi arkadaşlarımızdan Casper işçilerine selam getirdik" diyerek konuşmasına başladı. Casper ve MAS-DAF'ta işten atma saldırısını kınadıklarını söyledi. "Sermaye şunu bilsin ki birleşe birleşe bu mücadeleyi kazanacağız" sözleriyle

konuşmasını noktaladı.

Ardından **MAS-DAF direnişçisi** nice zorluklarla karşılaştıklarını ifade ederek "Biz patronlara boyun eğmeyeceğiz, eğersek vay bizim halimize" dedi.

Direnişçi işçilerin ardından Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Örgütlenme Sekreteri **Özkan Atar** ve Genel Sekreter **Selçuk Göktaş** söz aldılar.

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün de "Casper markası ayıplı bir marka olacaktır. Hukuksuzluk meşrulaştıkça bizde sınıf mücadelesini yükselteceğiz" dedi.

Direniş alanında Casper işçilerinin mücadelelerini anlatan resim sergisi de sunuldu.

Etkinliğe türkü, marş ve şiirleriyle Bilgesu Erensu, Pınar Sağ, Ender Yiğit, Cemal Gürel destek verdiler.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

Schneider'de eş zamanlı eylemler

Fransız sermayeli Schneider Elektrik fabrikasının İzmir ve Manisa'daki fabrikalarındaki sendikali örgütlenme mücadelesi eylemlerle devam ediyor. DİSK'e bağlı Birleşik Metal İşçileri Sendikası'nda örgütlenen işçiler, 28 Haziran günü de 4 fabrikada eş zamanlı eylemler yaptılar. Yaklaşık 1500 işçinin katıldığı eylemler önümüzdeki günlerde farklı biçimlerde devam edecek.

Schneider Elektrik'in Gebze, Çayırova, İzmir ve Manisa'daki fabrikalarında yapılan eylemlerde Manisa ve İzmir Çiğli'deki fabrikalarda çalışan işçilerin sendika hakkına saygı duyulması istendi.

Başka bir şirket adı altında faaliyet gösteren ancak Schneider Elektrik'e ait olan Gebze ve Çayırova'daki fabrikalarda toplu sözleşme ve sendika hakkı bulunan işçiler Çiğli ve Manisa'daki fabrikalarda çalışan işçiler için de aynı hakları talep ediyorlar.

28 Haziran günü gerçekleştirilen eylemlerde vardiyalar biraraya getirilerek işçilerle süreç paylaşıldı. İşçilerin örgütlenme mücadelesi önümüzdeki günlerde kokart eylemi ve imza kampanyasıyla devam edecek.

Kızıl Bayrak / İzmir

Form Mukavva'da direniş

İzmir Ayrancılar'da bulunan Form Mukavva ve Ambalaj Fabrikası'nda işçiler sendika üyesi oldukları için işten atıldılar.

İki aydır örgütlenme çalışması yürüten Selüloz-İş, 9 Haziran'da yetki başvurusunda bulundu. Bunun üzerine patron üretimin düştüğünü belirterek aralarında 10 senelik işçilerin de bulunduğu 16 işçiyi işten çıkardı. İşçiler ise işten atma saldırısına direnişle yanıt verdiler.

23 Haziran günü ise işçilerin ailelerinin de katıldığı bir eylem gerçekleştirildi. İşçiler insanca çalışma koşulları istediklerini belirttiler.

Bununla beraber halen çalışan sendika üyesi olmayan işçiler yemek yemeyerek direnişteki arkadaşlarına destek oluyorlar.

Sürgün protestosu

Torba yasa kapsamında 1 Ağustos tarihi itibarıyla 51 bin belediye işçisinin Emniyet Müdürlüğü ve Milli Eğitim Bakanlığı'nın taşra teşkilatlarına sürgün edilecek olması 28 Haziran günü Genel-İş Sendikası tarafından gerçekleştirilen eylemlerle protesto edildi.

İstanbul, Ankara, Adana, Kocaeli, Çanakkale ve İzmir'de yapılan eylemlerde, erteleme kararına rağmen birçok yerel yönetimde işçilerin çeşitli kurumlara sürgün gönderildiğine dikkat çekildi.

Bununla beraber meclise çağrı yapılarak işçilerin sürgününü düzenleyen 166. maddenin tümüyle kaldırılması talep edildi. İşçilerin bugüne kadar çalıştıkları iş yerlerinde çalışmaya devam etmeleri gerektiği belirtilerek kanuna dayanarak başka kurumlara gönderilen işçilerden eski kurumlarına dönmek isteyenlere hak tanınması istendi.

İstanbul'da Genel-İş üyeleri Avrupa Bölge Başkanlığı önünden Saraçhane Parkı'na yürüdü. Eyleme DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün, Genel Başkan Vekili İsmail Yurtseven de destek verdi.

İzmir'de yapılan eylem ise Konak Sümerbank önünde gerçekleştirildi. Genel-İş Genel Sekreteri Kani Beko tarafından yapılan açıklamada belediyelere mevcut personelini başka kurumlara göndermeme çağrısı yapıldı.

Adana'da Genel-İş 2 Nolu Şube'de yapılan basın toplantısıyla sürgün protesto edilirken **Ankara'da** Sakarya Meydanı'nda eylem yapıldı. Çankaya ve Yenimahalle Belediyesi işçileri meclise seslenerek sürgün yasasının geri çekilmesini istedi.

Belediye işçileri **Kocaeli'de** de Sabri Yalın Parkı'nda basın açıklaması gerçekleştirdi.

Çanakkale'de ise Cumhuriyet Meydanı'nda yapılan açıklamada bu yanlış uygulamadan geri dönülmesi istendi.

Taşeron işçileri kazandı

Taşeron köleliğine ve ücret gaspına tepki göstererek 21 Haziran günü iş bırakan karayolu işçilerinin mücadelesi sonuç verdi. Nevşehir'deki Karayolları 6. Bölge Müdürlüğü 67. Şube Şefliği'ne bağlı taşeron firmada çalışan işçilerin, 55 günlük ücret alacakları iş başlattıkları iş bırakma eylemi kazanımla sonuçlandı. Taşeron işçileriyle aynı şeflikte kadrolu statüsünde çalışan Yol-İş üyesi işçilerle beraber hareket eden işçiler sonuca ulaştı.

Taşeron firma bünyesindeki 35 işçinin iki aya yaklaşan ücret alacakları ödenmediği sürece kendilerinin de çalışmayacaklarını söyleyen kadrolu işçiler taşeron işçilerini yalnız bırakmadı. İşçilerin, ortak mücadele kararı alıp harekete geçmelerinin ardından, daha önce "mali sorunlar" olduğu gerekçesiyle ücretleri ödemeyen taşeron firma işçilerin ücret alacaklarını ödemek zorunda kaldı.

Kızıl Bayrak / Nevşehir

Sağlık emekçileri uyardı

SES'ten iş bırakma

Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası (SES) gerçekleştirdiği bir günlük uyarı greviyle performansa dayalı döner sermaye sistemi uygulamasının kaldırılmasını ve çalışma şartlarının iyileştirilmesini istedi.

Uyarı grevi kapsamında İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa ve İstanbul Tıp Fakülteleri, Kardiyoloji Enstitüsü, Diş Hekimliği Fakültesi ile Haseki Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde sağlık emekçileri iş bıraktı. Buldukları hastanelerin bahçelerinde toplanan sağlık emekçileri yürüyüş gerçekleştirdiler. Hasta ve hasta yakınları da SES üyelerine pencerelerden alkışlarla destek verdi.

Sağlık emekçileri kendi eylemlerinin ardından Fındıkzade'de toplanarak Beyazıt'ta bulunan İstanbul Üniversitesi Rektörlüğü'ne yürüdüler.

Rektörlük binası önünde yapılan basın açıklamasını SES Aksaray Şube Başkanı Ersoy Adıgüzel gerçekleştirdi.

Rektörlükle görüşme

Açıklamanın ardından İstanbul Üniversitesi Rektör Yardımcısı Çiğdem Kayacak sağlık emekçilerinin belirlediği bir heyetle görüşme talebinde bulundu. Görüşmenin ardından yapılan bilgilendirmede Kayacan'ın iş barışını bozan olumsuzlukları giderecekleri yönünde söz verdiği ifade edildi. Bununla beraber döner sermaye ve performansa ilişkin taleplerinin ise kabul edilmediği belirtildi. Ücret dağılımlarında adalet sağlanıncaya ve performans sistemine son verilinceye kadar mücadelenin süreceği dile getirildi.

Balcalı'da rektör sözünü tutmadı

Adana Çukurova Üniversitesi Balcalı Hastanesi'nde taşeron işçilerin mücadelesi sonucu geri adım atan rektör, 29 Haziran günü dağıttığı bildirimlerle ikiyüzlü ve emek düşmanı tutumunu bir kez daha gösterdi.

Balcalı Hastanesi'nde taşeron işçiler Mayıs ayında Rektörlük tarafından imzalanan toplu sözleşmenin gereklerinin yerini getirilmemesi üzerine üzerine 23 Haziran günü tekrar direnişe geçmiş ve 3 gün süren

direniş sonunda rektöre geri adım attırmışlardı.

Bu süreçte rektörlük Dev Sağlık-İş ve SES'in işyeri temsilciliklerine zorla girmiş ve eşyalarını gasbetmişti. Bu saldırının ardından emek ve meslek örgütlerinin de basıncıyla Rektörlük işten atılan işçilerin tekrar işe alınacağını söyledi ve sendika temsilcilerine yapılan saldırıdan dolayı özür diledi.

Fakat rektörlük, hastane içinde dağıttığı bildiri de kimseden özür dilemediğini ve sendikaların Adana temsilcileriyle protokol imzalamadığını söyledi. Böylece sözüne güvenilmeyecek bir emek düşmanı olduğunu yeniden gösterdi.

Kızıl Bayrak / Adana

Sağlıkçılardan sendika odası talebi

Hacettepe Üniversitesi'nde sendika odası talebiyle oturma eylemleri yapan sağlık emekçileri 28 Haziran günü de eylemdeydi. SES'in 1450 üyesinin bulunduğu Hacettepe Üniversitesi'nde 3-5 kişinin sığabileceği bir depo, sendika odası olarak kullanılıyor. Bu yüzden insanca bir oda talebiyle mücadele eden sağlık emekçileri bu hakkı kazanana kadar oturma eylemlerine devam edeceklerini belirtiyorlar.

Hafta içi her gün 12.30-13.30 saatleri arasında yapılan oturma eylemi SES tarafından başlatılan imza kampanyasının finali ile birleştirildi. "Sağlık hizmeti ağır işler kapsamına alınsın", "Sağlık çalışanları fiili hizmet zammından yararlınsın" talepleriyle yürütülen imza kampanyası, imzaların Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ve Sağlık Bakanlığı'na gönderilmesi ile bitirildi. PTT önünde bir de basın açıklaması gerçekleştirildi. Basın açıklamasını SES Ankara Şube Başkanı İbrahim Kara okudu.

Eylemde konuşan SES Genel Başkanı Çetin Erdolu, sermayenin sağlık alanındaki saldırılarından, neo-liberal politikalarından bahsetti. Güvencesizlik, ağır çalışma koşulları, çalışma saatlerinin uzunluğu gibi sorunlara değinen Erdolu konuşmasını "Tüm bunların yanında bizler sağlıkta dönüşüm programına ve kamu hizmetlerinin ticarileştirilmesine karşı bütünlüklü bir mücadele yürütmek zorundayız" sözleriyle bitirdi.

50'ye yakın sağlık emekçisinin katıldığı eylem imzaların gönderilmesiyle son buldu.

Kızıl Bayrak / Ankara

TTK taşeron işçileri iş bıraktı

Zonguldak'ta Türkiye Taşkömürü Kurumu (TTK) Kozlu Müessese Müdürlüğü maden ocağında galeri açma işini yürüten taşeron firmanın işçileri, ücretlerinin düzenli ödenmemesi ve çalışma koşullarının kötü olması nedeniyle iş bırakma eylemi başlattı.

24 Haziran günü başlayan eyleme yaklaşık 100 işçi katıldı. İşçiler ücretlerini düzenli alamadıkları gibi ölüm sınırında da yaşadıklarını belirtiyorlar. İşçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerinin alınmadığını belirterek geçen sene 30 madencinin hayatını kaybetmesiyle sonuçlanan iş cinayetini hatırlatıyorlar. Kazma ve kürekleri dahi kendilerinin aldıklarını söyleyen işçiler, önlemler alınmış olsa iş kazalarının yaşanmayacağını vurguluyorlar.

Sigortasızlığa karşı kampanya...

Kayseri İşçi Platformu, sigortasızlığın ve güvencesiz çalışmanın oldukça yaygın olduğu Kayseri'de Temmuz ayı boyunca sürecektir kampanyanın nasıl örgütleneceğini tartışmak için ilerici ve öncü işçilerin katılımıyla bir toplantı yaptı.

26 Haziran Pazar günü Kayseri İşçi Kültür Evi'nde gerçekleştirilen toplantının açılışında söz alan platform sözcüsü şöyle konuştu:

"Sigortasız işçi hastalanınca parası yoksa doktora gidemez. Sigortasız kadın işçiler analık sigortasından yararlanamaz. Sigortasız işçiler, iş kazası geçirince hiçbir haktan, ölüm sigortasından, emeklilik hakkından yararlanamaz. Kısacası sigortasızlık ölümdür!

Bütün hayatları boyunca çalışmak zorunda bırakılan işçiler, haksızlıklara boyun eğmemelidirler. İşçiler haksızlıklar karşısında boyun eğerek çalıştığı sürece ne çalıştıklarının bir kıymeti olur ne güvenceli çalışabilir, ne de geleceklerini güvenceye alabilirler. İşçilerin sadece sigorta hakkını kazanmasının değil, her türlü hakkını gasp eden patronları geriletmesinin bir tek yolu var. O da işçilerin birleşmesidir. Kampanyamızın asıl hedefi işçilerin sigortasızlığa karşı mücadele dinamizmini açığa çıkarmak, her iki işçiden birinin sigortasız olduğu Kayseri'de yeni Cingilloğlu deneyimleri yaratmaktır"

Kayseri İşçi Platformu, kampanyanın örgütlenmesine ilişkin olarak neler yapılması gerektiğini planladı. Kampanya çerçevesinde, Kayseri İşçi Bülteni Haziran ayı sayısının yanısıra binlerce bildiri ve el ilanı kullanılacak. İmza kampanyası başlatacak olan işçiler, farklı sektörlerden işçilerin katılımıyla toplantılar yapacaklar. Ayrıca yerel televizyon ve radyolarda konuya ilişkin programlar gerçekleştirilecek.

Kızıl Bayrak / Kayseri

Yunanistan'da emekçiler kararlı...

“Bizden çalanlar ödeyinceye kadar...”

Yunanistan'da emekçiler, “Orta Vadeli Program” saldırısına karşı 28-29 Haziran günlerinde ‘genel grev’ diyerek bir kez daha ülkede yaşamı durdurdu.

Azgın polis terörüne rağmen, IMF-AB-AMB eliyle dayatılan saldırı paketine karşı ülke çapında alanlara çıkan emekçiler, 29 Haziran günü oylamanın yapıldığı saatlerde Atina'daki Anayasa Meydanı'nda (Syntagma) bulunan parlamentoyu bloke etmeye de çalıştılar.

Saldırı paketi onaylandı

Emekçilere dönük saldırı paketi tüm tepkilere rağmen parlamentodan onay aldı.

154 milletvekili saldırı paketine “evet” derken, 138'ü hayır dedi. 2 milletvekili ise çekimser oy kullandı.

Şalterler indi

2011 yılı içinde örgütlenen dördüncü genel grevin ilk günü olan **28 Haziran**'da emekçilerin şalter indirmesi sonucu ülke çapında yaşam adeta felç oldu. Başkent Atina başta olmak üzere birçok kentte kitlesel ve militan eylemlerle sokakları dolduran kitleye polis azgınca saldırdı, uzun saatlere varan çatışmalar yaşandı. Devlet rakamlarına göre, yalnızca Atina'da çatışmalar sonucu 37'si polis olmak üzere 46 kişi yaralandı, en az 14 kişi gözaltına alındı.

Yunanistan Kamu Çalışanları Konfederasyonu (ADEDY) ile İşçi Sendikaları Federasyonu'nun (GSEE) çağrısıyla gerçekleşen, Tüm İşçilerin Mücadele Cephesi'nin de (PAME) destek sunduğu genel grevin ikinci gününde de emekçiler yaşamı durdurmaya başardı. **29 Haziran** günü kentlerdeki trafik yine büyük ölçüde dururken, limanlarda ve havalimanlarında da seferler iptal edildi. Devlet hastanelerinde acil servisler dışında hizmet verilmedi.

İki günlük genel grev boyunca yalnızca Atina metrosu, protesto gösterisine katılacak emekçilerin ulaşımını sağlamak amacıyla, birkaç saatliğine hizmet verdi. Sivil havayolu taşımacılığı çalışanlarının da 8 - 12 ve 18- 22 saatleri arasında iş bırakması nedeniyle iç ve dış hat seferlerinde ciddi aksamaların yaşandı.

Oylama günü öfke doruğa çıktı

Saldırı paketinin parlamentoda oylandığı 29 Haziran günü emekçilerin öfkesi doruğa çıktı.

Atina'da sabah erken saatlerde göstericilerle polisler arasında çatışmalar başladı. Parlamento binasının bulunduğu Anayasa Meydanı'na ulaşmak isteyen kitleye polis gaz bombalarıyla azgınca saldırdı. Çatışmalar daha sonra kent geneline yayıldı.

Öğleden sonra, kesintilerin onaylandığı haberi üzerine öfkesi daha da artan emekçiler çatışmaları yaygınlaştırdılar. Syntagma Meydanı'nda yer alan Maliye Bakanlığı'nı da eylemciler tarafından kuşatılmaya çalışılırken, birçok banka da tahrip edildi.

Eylemlerde 26 polis ve 15 göstericinin yaralanarak hastaneye kaldırıldığı, 29 kişinin gözaltına alındığı, 9 kişinin ise tutuklandığı belirtildi.

Girit'te bulunan Hanya kentinde de Papandreu'nun partisi PASOK'un genel merkez binası eylemciler tarafından tahrip edildi.

Fatura emekçilere kesilmek isteniyor

AB ve IMF, Yunanistan'a ikinci kurtarma paketi ve bir önceki paketin 12 milyar euroluk son dilimini serbest bırakmak için önkoşul olarak, Orta Vadeli Program'ın hayata geçirilerek “daha fazla tasarruf önleminin uygulanmasını” şart olarak belirlemişti.

Parlamentonun kabul ettiği 28 milyar euroluk beş yıllık “tasarruf paketi”, sosyal harcamalarda kesintiye gidilmesini ve vergilerin artırılmasını öngörüyor. Paketle toplam 14,27 milyar euro harcama kesintisi ve 14,8 milyar Euro ek vergi toplanması da hedefleniyor. Hükümet yoğun özelleştirmelerle 2015 yılına kadar 50 milyar euro elde etmek istiyor.

AB üyesi ülkelerin maliye bakanları da 3 Temmuz günü ikinci yardım paketini onaylayıp onaylamayacaklarına karar verecek.

“Önlem paketi” adı altındaki dayatmalara karşı sokaklara dökülen emekçilerin, 15 Haziran günü gerçekleştirdiği genel grev ve parlamentoyu bloke etme eyleminin ardından Başbakan Papandreu mevcut hükümeti feshedip yeni bir kabine oluşturduğunu açıklamıştı.

15 Haziran günü, devrimci ve ilerici güçlerin ve emekçilerin katılımıyla Syntagma (Anayasa Meydanı) Meydanı Halk Meclisi oluşturulmuştu. “Orta Vadeli Program'a geçit yok!” ve “Bizden çalanlar geri ödeyinceye kadar ara vermek yok!” diyen Halk Meclisi, 28-29 Haziran'daki iki günlük greve desteğin yanısıra, ülke çapından katılımla Anayasa Meydanı'nı doldurma ve parlamentoyu bloke etme çağrısında da bulunmuştu.

Sistem karşıtları Madrid'e yürüyor

İspanya'da 15 Mart'ta işsizlik ve geleceksizliğe karşı başlatılan eylemlerin ardından sistem karşıtları 24 Temmuz'da Madrid'de gerçekleştirilecek dev gösteriye hazırlanıyorlar.

İspanya'da ağırlığını gençlerin oluşturduğu göstericiler gerçekleştirdikleri meydan işgalleriye gündeme oturmuşlardı. Başta Madrid'deki Sol Meydanı olmak üzere çeşitli kentlerde meydanlara çadır kuran sistem karşıtları 13 Haziran'da eylemlerini noktalamışlardı. Bundan sonraki eylem ise 19 Haziran günü yapılan görkemli gösteriydi. Yine başta Madrid olmak üzere çeşitli kentlerde eylemler yapılmış, sokaklara akan onbinlerce kişi genel grev çağrısını yükseltmişti.

24 Temmuz günü Madrid'de yapılacak dev gösteri için İspanya'nın farklı kentlerinden yürüyüşler düzenleniyor. Bu kapsamda Barcelona, Valencia, Cadiz, Burgos, Coruna, Bilbao gibi kentlerden Madrid'e yürüyüş başlatıldı. 40-70 kişilik gruplar farklı tarihlerde yola çıkarak 23 Temmuz günü Madrid'e ulaşacak. Gruplar güzergahları boyunca her gün toplantılar düzenleyerek neye karşı olduklarını ve ne istediklerini ifade edecekler.

Peru'da öğrenciler katledildi

Peru'nun orta bölesinde bulunan Tayacaja kentinde, yeni açılacak bir üniversite diğer üniversiteye ayrılan bütçenin düşürülmesine neden olacağı için protesto gösterisi düzenleyen öğrencilere polis saldırdı. Olaylar sırasında 3 devlet binası ateşe verildi.

Ölen üç kişiden birinin öğrenci, diğerinin de hükümete ait bir binanın koruma görevlisi olduğu açıklandı.

NATO sivilleri vurdu

Libya'nın Brega kentinde NATO'nun gerçekleştirdiği hava saldırısı sonucu 15 sivilin hayatını kaybettiği duyuruldu. Saldırıda 20 kişi de yaralandı. Bir restoran ve fırın hedef alınırken başkent Trablus'tan da patlama sesleri duyulduğu bildirildi.

Sivil katliamlarını “yanlışlıkla” yapıldığını söyleyerek olağanlaştırmaya çalışan NATO ise saldırıdaki sivil kayıpları yalanladı.

Yemen'de devlet terörü

Yemen'de göstericilerin üzerine ateş açılması sonucu bir kişi yaşamını yitirdi.

Geçtiğimiz yıl haziran ayında gözaltında öldürülen 25 yaşındaki Ahmed Derviş isimli gencin cenaze törenine onbinlerce kişi katıldı. Derviş Ailesi'nin soruşturma açılması talebi nedeniyle bugüne kadar cenaze gömülmemişti. 24 Haziran günü yapılan törende bir kişi öldürüldü.

Yemen'in güneyinde yer alan liman kenti Aden'de de devlet terörü devreye sokuldu. Rejim karşıtlarının düzenlediği gösteriye devlete bağlı silahlı güçler saldırdı. Tanklarla desteklenen askerlerle çıkar çatışmada 6 kişi yaralandı.

Emekçiler IMF anlaşmasını çöpe attı

Mısır'da diktatörün alaşağı edilmesinden sonra, sınıf mücadeleleri farklı düzlemlerde devam ediyor. Tahrir Meydanı'ndaki isyana diktatör Hüsnü Mübarek ve avanesi dışında kalan güçlerin tümü şu veya bu şekilde katılmış ya da destek vermişti. Zira o aşamada emekçi sınıflarla ekonomik ve siyasal baskı altındaki burjuva kesimleri, diktatörün devrilmesi sınırlarında da olsa ortaklaşabiliyorlardı. Fakat Mübarek'in devrilmesinin ardından çıkarlar da talepler de iyice farklılaştı.

Mübarek sonrasında egemenler arası çatışma ortadan kalkmadı ancak çatışmanın mahiyeti değişti. Burjuvazinin farklı klikleri arasındaki iktidar ve rant etrafındaki mücadele, artık daha "özgür" bir ortamda cereyan edebilirdi. Güçler dengesi eşit olmasa da, kaba baskı dönemi en azından şimdilik geride kalmış görünüyor. Bu arada emekçilerin isyanı sayesinde bu koşullara kavuşan burjuva akımların, göstermelik de olsa işçi emekçilerin taleplerini destekleme dönemi kapanmıştır. Bu, elbette hayırlı bir gelişmedir; zira bayraklar ayrılmış, saflar daha net hale gelmiştir.

Burjuva akımlar içinde Mısır'ın en etkili gücü kabul edilen Müslüman Kardeşler, Mübarek'in alaşağı edilmesinden hemen sonra sınıf ve kitle hareketinin karşısında saf tutmaya başladı. "Devrimi kurtarma cuması" adıyla gerçekleştirilen eyleme cepheden saldıran Müslüman Kardeşler, safını iyice belli etti. Neoliberal politikaları savunan bu dinci gerici akım, Mübarek döneminde de işçi grevlerine karşı çıkıyordu, fakat o zaman baskı altında olması ona "muhalif" bir görünüm kazandırıyordu. Gelinek yerde ise, bu dinci akım iktidarın temel güçlerinden biri konumunda ve her tutumu bu misyona uygun olmaktadır. Bu misyon, dinci akımın emekçiler üzerindeki etkisinin zamanla zayıflamasını kaçınılmaz kılıyor. Zira isyan deneyiminden geçen milyonlarca genç ile işçi ve emekçiyi kandırmak artık kolay değil.

Yeni bir anayasanın yürürlüğe girmesinden önce seçimlere gidilmesini isteyen Müslüman Kardeşler, şimdiden sol/sosyalist güçlerin karşısında konumlanmış bulunuyor.

Hâlihazırda yönetimi elinde bulunduran Askeri Konsey ise, mümkün olduğunca eski tarzda işleri götürmeye çalışıyor. Ancak örgütlü gençlik kesimleri ile işçi sınıfı, emekçiler ve meslek örgütlerinin baskıcı altında kaldığında tavizler vermek zorunda kalıyor. Mübarek ve suç ortaklarının yargılanması, diktatörlük döneminden kalma yerel yönetimlerin dağıtılması, kısmen de olsa Gazze etrafındaki ablukanın kaldırılmasına imkan sağlayan Refah Sınır Kapısı'nın açılması, siyasal/sendikal örgütlenme ve basın-yayın alanındaki fiili kazanımların meşru kabul edilmesi, ABD-İsrail ikilisiyle ilişkilerin daha ihtiyatlı bir tarzda sürdürülmesi, İran'la yakınlaşma ve son olarak IMF ile anlaşmanın reddedilmesi gibi önemli gelişmeler, halk isyanı ve ardından emekçilerin rejim üzerinde uyguladığı baskı sayesinde mümkün olmuştur. Kitlelerle açıktan çatışmaya girmekten kaçınan Askeri Konsey, istekli olmamasına rağmen taviz veriyor; aksi halde tepkinin kendisine yöneleceğini biliyor.

Burjuvazinin farklı kesimleri ise, yeni anayasa ve seçimler meselesine odaklanmış görünüyor. Siyasi parti kuran Müslüman Kardeşler, biran önce seçimlere gidilmesini savunurken, diğer burjuva partilerle sol/sosyalist güçler ise, önce tarafların ortaklaşabileceği bir anayasanın yürürlüğe girmesini, seçimlerin bundan sonra gerçekleştirilmesini istiyor.

Bu fark, Müslüman Kardeşler dışındaki siyasal güçlerin örgütlenme alanındaki birikim ve deneyim eksikliğinden kaynaklanıyor. Zira kısa sürede

yapılacak seçimler, örgütlü/deneyimli taraf olan Müslüman Kardeşler'e hizmet edecektir. Bu durum anayasa/seçimler etrafından süren çatışmanın esas nedenine işaret ediyor. Seçimlerin ertelenmesini isteyen Askeri Konsey ise, iktidar üzerindeki etkisini pekiştirmek istiyor.

İşçi sınıfının, örgütlü gençlik güçlerinin, emekçilerin, meslek örgütlerinin öncelikli gündemi "25 Ocak Devrimi"nin kazanımlarını savunmak, demokratik, sosyal, siyasal taleplerinin karşılanmasını sağlamak, böylece adım atma konusunda ayak sürüyen Askeri Konsey üzerinde baskı uygulamaktır. Mısır'ın ilerici-devrimci dinamikleri olan bu güçler, siyasal süreçlere de aktif katılım sağlıyor, ancak belirleyici olanın fiili mücadele olduğunun da farkındalar.

Emekçilerin talepleri, gelinen yerde burjuvazinin tüm kesimlerinin çıkarlarıyla çatışma halindedir. Zira emekçiler lehine olan her kazanım, farklı kesimleriyle burjuvazinin aleyhine olacaktır. Bu ise, halk isyanının esas dinamini oluşturan işçi emekçilerle, isyanı fırsata çeviren burjuva kesimlerin temel çıkarlarının zıt, uzlaşmaz olduğunun somut olarak görülmesini sağlıyor.

Artık tüm kritik sorunlarda bu çıkar çatışmasının izine rastlamak mümkündür. Bundan dolayı Tahrir Meydanı'ndaki "birleşmiş halk" gitmiş, yerini, çıkarları çatışan işçiler/emekçiler ile sömürücü sınıflar almıştır. Bu gelişmeler, karışıklığın son bulması ve bayrakların netleşmesi açısından olumludur. Her sınıfın kendi şiar ve talepleriyle ortaya çıktığı yerde bayraklar arasındaki ayırım da daha net görülecektir.

Bu aşamadan sonra ileriye dönük herhangi bir adımın atılması, ancak işçi-emekçiler ve onların siyasal temsilcilerinin mücadelesi ile mümkün olabilir. Tersinden ise, farklı kesimleriyle burjuvazi, ileriye atılacak her adımın karşısına dikilecektir. Bu ise işçi sınıfının bağımsız devrimci bayrağını dalgalandırmasının önemini bir kat daha arttırıyor.

Mısır hükümetinin IMF ile anlaşma imzalamayı reddetmesi, işçi ve emekçilerin rejim üzerindeki baskıcının ne kadar önemli olduğunu bir kez daha göstermiştir. Zira bir ay önce IMF'nin kapısını arşınlayan Kahire'deki geçici yönetim, bugünlerde emperyalist güçlerin finans tetikçisi olan bu kurumun dayatmalarına karşı çıkabildi.

IMF İcra Direktörleri Kurulu'nda bir temsilcisi bulunan Mısır yönetimi, halk isyanından dolayı içine düştüğü mali sıkışıklığa rağmen, IMF şeffhlerinin dayatmalarını reddetti. Bu tavrı, elbette işçi ve emekçilerin baskıcı altında kaldığı için benimsedi. Yoksa Askeri Konsey Mayıs ayı ortalarında Maliye Bakanı Samir Redvan'ı emperyalist mali kurumların huzuruna göndererek, kredi talebinde bulunmuştu.

Mısır resmi haber ajansı MENA tarafından yayımlanan haberlerde, geçen ay Washington'ı ziyaret eden Redvan'ın, Dünya Bankası'ndan 2,2 milyar dolar düşük faizli kredi, IMF'den ise koşulsuz 3-4 milyar dolar kredi talebinde bulunduğu belirtilmişti.

Mısırlı genç kuşaklarla emekçilerin isyanının zeminini hazırlayan neo liberal saldırıların devamı anlamına gelecek olan IMF ile anlaşma, Mısır burjuvazisinin düşündüğü "çözüm" idi. Ancak emekçilerle genç kuşakların yönetim üzerindeki baskısı, şimdilik IMF ile bir anlaşmanın imzalanmasını önledi. İşçi emekçilerin baskıcı biraz gevşese, burjuvazinin IMF ile anlaşmaya girişmesi işten bile değildir.

Bu olayın da gösterdiği gibi işçi sınıfı, emekçiler ve sistemin geleceksizliğe mahkûm ettiği genç kuşakların, hem herhangi bir kazanım için hem kazanımların korunması için önlerinde tek yol var; o da meşru/militan mücadeledir. Bayraklar netleştikçe bu mücadelenin daha etkili ve sonuç alıcı olacağı muhakkaktır. Diktatör deviren isyan deneyimi ve birikimi ile mücadele eden işçi sınıfıyla emekçilerin bu gerçeğin de farkında olduklarına kuşku yoktur.

Tahrir'de çatışmalar

25 Ocak'ta Hüsnü Mübarek'in defedilmesine sahne olan Mısır'ın Tahrir Meydanı, 28 Haziran günü yine hükümet karşıtı protestoların adresiydi.

Rejim karşıtı ayaklanma sırasında yakınlarını kaybedenler gece geç saatlerde Tahrir Meydanı'nda toplandı. İktidarı devralan Yüksek Askeri Konsey Başkanı Mareşal Hüseyin Tantavi ve Mısır hükümeti aleyhine sloganlar atan göstericileri polis gözyaşartıcı gaz ile dağıtmaya

çalıştı ve havaya ateş açtı. Göstericiler ise polise taş ve sopalarla karşılık verdi. Çatışmalar sabaha kadar devam ederken çok sayıda kişi yaralandı. Yaralıların bazılarının durumunun ağır olduğu ifade edildi.

25 Ocak'ın ardından meydana sık sık protesto gösterileri düzenlenerek eski rejimin üst düzey görevlilerinin yargılanmasının hızlandırılması talep ediliyor.

ABD Afganistan'dan çekiliyor(!)

ABD emperyalizminin Afganistan'ı işgal edişinin 10. yılında, ABD'nin Taliban'la uzlaşmak için görüşmelere başladığı ve askerlerini kademeli olarak geri çekeceği açıklandı.

İlk açıklamayı ABD Başkanı Barack Obama yaptı. "Ulusa Sesleniş" konuşmasında konuyu gündeme getiren Obama, 2009 yılında gönderdiği 33 bin askeri Temmuz ayından itibaren kademeli olarak geri çekmeye başlayacaklarını, önümüzdeki yaz sonunda da bu geri çekilmenin tamamlanmış olacağını belirtti.

Obama'nın açıklamasının hemen ardından Afganistan'daki ABD işgalinin baş müttefikleri olan Fransa ve Almanya da askerlerini geri çekecekleri yönünde açıklamalar yaptılar. Fransa Cumhurbaşkanı Nicolas Sarkozy, Afganistan'da görevli 4 bin Fransız askerinin ABD'ninkine benzer bir takvimle kademeli olarak çekileceğini açıkladı.

ABD, 11 Eylül saldırısından sonra başta Afganistan olmak üzere tüm Ortadoğu halklarına karşı savaş açmıştı. "Terörü dünyadan temizlemek ve Ortadoğu halklarına demokrasi götürmek" adı altında işgallere başlamıştı. 2001 yılında Afganistan'daki Taliban rejimini devirerek yeni bir yönetimin kurulmasını sağlamıştı.

Yine de Afganistan ABD için bir batağa dönüştü. Emperyalizmin saldırıları karşısında ortaya konulan direniş bu batağın oluşmasında belirleyici bir yer tuttu. Öyle ki yalnızca ten rengindeki farklılıktan dolayı dünyada yeni bir barış havası estireceğine inanılan Obama, 2009 yılında Afganistan'a 33 bin ek asker gücü takviyesi yapmak zorunda kaldı.

ABD'nin açıklamalarına göre El Kaide'ye vurulan ağır darbeler, Pakistan ile yapılan işbirliği neticesinde El Kaide yöneticilerinin yarısından fazlasının etkisiz hale getirilmesi, son olarak da Usame Bin Ladin'in öldürülmesi ve bunlar sayesinde "tehdidin" büyük oranda yok edilmesi geri çekilme kararında etkili oldu.

Bunu takip eden süreçte de Taliban ile görüşmeler yapmaya, onu kendisi için bir tehdit olmaktan çıkarmak için çalışmaya başladı. İlk başta gizlenen ABD-Taliban görüşmeleri Afganistan Devlet Başkanı Hamid Karzai tarafından doğrulandı. ABD Savunma Bakanı Robert Gates de bir açıklama yaparak ABD Dışişleri Bakanlığı'nın katılımıyla Taliban ile bir barış

anlaşması yapılmaya çalışıldığını, ancak bunun meyve vermesinin ayları bulabileceğini belirtti.

Dünyaya verilen bu "müjdeli haber", emperyalistlerin "demokrasi ve özgürlük getireceğiz" diyerek meşrulaştırmaya çalıştıkları işgalin gerçek hedeflerini bir kez daha gösteriyor. Bunun için geride bıraktıkları ülkeye göz atmak bile yeterli olmaktadır.

Emperyalist işgalin ardında yıkılmış, yakılmış ve insanları katliamdan geçirilmiş bir ülke duruyor. Yani sıra geride bırakılan yönetime de dikkat etmek gerekiyor. Taliban'ın devrilmesinin ardından yeniden kurulan Afganistan yönetimi, ABD'nin kuklası niteliğinde. Yani artık Afganistan toprakları ABD ordusu ve onun açık işgali ile değil, kurulan bu kukla yönetim ile idare edilecek, ABD'nin tam denetimi altında tutulacak. Obama "Misyonomuz, muharebeden desteğe dönüşecek. 2014 yılına kadar, bu dönüşüm süreci tamamlanacak ve Afgan halkı kendi güvenliğinden kendisi sorumlu olacak" diyerek bunu dolaysız olarak itiraf etmiş oldu.

Taliban ile barış görüşmeleri yapılamaya başlanması da bu sürecin bir parçası aslında. Asıl tehdit olarak El kaide'yi gösteren ABD, örgütün büyük oranda güç kaybettiğini ve kalanların baskı altına alınarak etkisizleştirilebildiğini düşünüyor. Böyle olunca da geriye, Afganistan'daki idaresini zora sokma ihtimali bulunan güçlerle anlaşma sağlayabilmek, ehliştirebilmek ve denetimi altına alabilmek kalıyor. Soğuk savaş yıllarında bizzat ABD tarafından örgütlenmesi teşvik edilen ve beslenen güçlerden biri olan Taliban'ın da bundan pek rahatsız olmadığı görülüyor. Zira, henüz başlangıç düzeyinde de olsa, emperyalizm ile barışı tartışmak, onun kirli ve kanlı ellerini tutmayı gündemine almak başka türlü yorumlanamaz.

Açıklamasında Irak'ı da hatırlatan Obama aslında Ortadoğu'ya yönelik tüm planlarını açıkça göstermektedir. Savaş, işgal ya da her ne pahasına olursa olsun Ortadoğu ülkelerinin yönetimleri ABD'nin tam denetimi altına alınacak, alınamayanlar devrilerek yerine yenileri kurulacak, buradaki başarı ölçüsünde de bölge egemenliği pekiştirilecek. Irak örneği, Afganistan'daki yeni gelişmeler ve son dönemdeki Libya tartışmaları tüm açıklığıyla bunu gösteriyor.

Özgürlük filosu yola çıkıyor

İsrail ablukası altındaki Gazze'ye insani yardım götürmek için hazırlıklarını tamamlayan filo Haziran ayının son günlerinde yola çıkmaya hazırlanıyor.

"Özgürlük Filosu 2-İnsan Kal" başlığıyla yürütülen kampanyalar sonucunda filoya 22 ülkeden katılım sağlandı. İlaç, çimento gibi 3 bin ton insani yardım taşıyan filo, 10 kadar gemi ile Girit Adası açıklarında buluşarak denize açılacak.

İsrail'in baskılarına dikkat çektiler

Özgürlük filosu girişiminin Yunan sorumlularından Vagelis Pissias İsrail'in girişimleri sonucu Yunan makamlardan gelen idari baskılara değinerek "İsrail'in ve diğer ülkelerin baskılarına rağmen Yunan makamlarının bizi yola çıkmaktan alıkoymayacaklarını umut ediyoruz" dedi.

İsrail'in filoya yapacağı saldırıları meşrulaştırmak için ortaya attığı çeşitli iddialara da organizatörler tarafından cevap verildi. İsrail ordusu sözcüsü Binbaşı Avital Leibovich'in 27 Haziran günü yaptığı açıklamada filoda aşırılık yanlısı kişilerin olduğu ve İsrail güçlerine karşı kullanmak amacıyla tehlikeli yakıcı kimyasal maddeler taşındığı suçlamalarına yanıt veren Dror Feiler, Gazze'ye gitmek amacıyla denize açılacak yüzlerce kişinin pasif direniş bildirdesini imzaladıklarını vurguladı. İsraili yetkililerce dile getirilen iddiaları reddetti.

Filoya sabotaj

Gazze'ye Özgürlük Filosu'na katılacak İsveçli aktivistleri taşıyacak geminin Yunanistan'ın Pire Limanı'nda sabote edildiği duyuruldu.

Filonun organizasyonunu yapan kurumlardan yapılan açıklamada, yola çıkacak olan Juliano isimli geminin sabote edildiği belirtildi. Su altından yapılan saldırıda pervane kasası ve iki pervane ekseni tahrip edilirken, geminin filo yola çıkmadan tamir edilebileceği söylendi.

İsrail'den tehditler

İsrail ise Gazze'deki insanlık dışı ablukayı hafifletecek filoya karşı yoğun diplomatik görüşmeler eliyle bir süreç yürüttü. Deniz ablukasının delinmesi halinde İsrail'in saldırı hakkının olduğu açıktan dile getirilerek tehditler savururken bunun yanısıra ABD'nin de desteğini arkasına alarak ülke yönetimlerinden gemileri engellemelerini istedi.

AKP'den filolara engel

AKP hükümeti Türkiye'den filoya katılan Mavi Marmara gemisinin gidişini engelleyerek Ortadoğu halkları karşısında ABD ve İsrail ile sıkı işbirliği içerisinde olduğunu gösterdi. Filoya katılacak olan İHH yetkilileri bu noktada AKP hükümetinin açık müdahalesi ile karşılaştıklarını belirttiler.

I. Dünya Emekçi Kadın Konferansı'nın deneyimleri paylaşılıyor

Geçtiğimiz Mart ayında Venezuela'nın başkenti Caracas'ta düzenlenen I. Dünya Emekçi Kadın Konferansı'nın deneyimleri, 25 Haziran Cumartesi günü Almanya'nın Bielefeld kentinde düzenlenen etkinlikle paylaşıldı.

MLPD ve BİR-KAR tarafından düzenlenen toplantıya yaklaşık 60 kişi katıldı. Almanya ve Hollanda delegeleri olarak I. Dünya Emekçi Kadın Konferansı'na katılan BİR-KAR Kadın Komisyonu üyesi iki kadının deneyimlerini paylaştıkları etkinlik, konferansın 8 Mart'ın 100. yıl kutlamalarına ait görüntülerin yer aldığı videonun izlenmesiyle başladı.

Gösterimin ardından, konferans süreci ve bu süreçte yaşanan sorunların geniş biçimde anlatımı ve alınan nihai kararların aktarımından oluşan bir sunum yapıldı. Dünya Emekçi Kadınlar Konferansı fikrinin ilk kez MLPD temsilcisi Monica Gartner-Engel tarafından ortaya atıldığını açıklayan konuşmacı, 8 Mart'ın 100. yılı olan 2011'de Venezuela'da böyle bir konferansın yapılması kararının alındığını dile getirdi. Konferansın yapılmasının kesin bir karar haline gelmesi ile birlikte, her ülkede her ulustan kadınların içinde yer aldığı çalışma gruplarının oluşturulduğunu söyledi. Buradaki çalışmaların çok yararlı olduğunu, en yararlı tartışmaların ise kadın örgütleri arasındaki enternasyonal ilişkiler konusunda yapıldığını altını çizdi. Sunumda, hazırlık sürecinde aktif görev alan kadınların finansman sorunu gibi zor sorunları dahi yaratıcılıkları ile çözdükleri belirtildi.

Konferansa katılmak isteyen Kolombiyalı yüzlerce kadının sınırdan içeri sokulmaması gibi olumsuzluklar

bir yana bırakılırsa, konferansın pek çok tartışmaya sahne olduğu vurgulandı. Hemen her konuda atölye çalışmalarının yapıldığı, bunusa verim ürettiği ve her konuda kararların ortak iradeyle belirlendiği belirtildi.

Sonuç olarak, 1 Mayıs'ta, 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele Günü'nde alanlarda olmak, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü tarihsel ve sınıfsal özüne uygun biçimde kutlamak ve çocuk emeğinin sömürülmesine karşı mücadele etmek gibi son derece anlamlı kararların alındığı hatırlatıldı. II. Dünya Emekçi Kadınlar Konferansı'nın, beş yıl sonra Asya kıtasındaki bir ülkede yapılacağı açıklandı.

Kadınların özgürlük ve eşitlik mücadelesinin işçi sınıfının kurtuluş mücadelesinin ayrılmaz bir parçası olduğu dile getirilerek sunum bitirildi.

Sunum Almanca ve Türkçe olmak üzere iki dilde gerçekleştirildi. Alman bir dostun sunduğu şarkılar eşliğinde Venezuela'da çekilen fotoğraflar gösterildi. Ardından, konferansa dair sorular soruldu. Bu kısımda bir saati bulan canlı tartışmalar yaşandı.

Tanıtım toplantısı gözle görülür bir ilgiyle izlendi ve katılımcılar tarafından verimli bulundu. Halaylarla sona eren etkinliğin başında, Ontex direnişi hakkında bilgilendirmede bulunuldu. Direnişlerinin 130'lu günlerinde olan Ontex işçilerinin kararlı tutumları selamlandı ve direnen işçilerle dayanışma çağırısı yapıldı. Sunumu gerçekleştirenler için toplanan bağışlar ve çay satışından elde edilen 150 Euro Ontex direnişçilerine gönderilecek.

BİR-KAR Kadın Komisyonu / Bielefeld

Çay üreticisi kadınlar AKP'yi bastı

Çay sezonunun başlamasıyla AKP hükümetinin politikaları nedeniyle tepkilerini birçok kez eylemlerle dile getiren çay üreticileri Rize'de AKP binasını bastı. Çayları elinde kalan kadınlar muhattap bulamayınca AKP Güneysu İlçe binasına girdi.

2011 yılı 1. sürgün yaş çay sezonunun kapanmasına az bir zaman kala çayları elinde kalan kadınlar önce Çaykur'u aradılar. Bu çabaları karşılıksız kalınca AKP Güneysu İlçe Başkanı Halil Turan'ı telefonla arayarak çaylarını satamadıklarını,

ellerinde yandıklarını söyleyerek yardım istediler. Buradan da olumsuz yanıt alan kadınlar öfkelerini AKP'nin Güneysu ilçe teşkilatını basarak gösterdiler. Kadınlar bina girişine ellerinde kalan çayları döktüler.

Sezonun başlamasıyla birlikte çay üreticileri önce Ardeşen ilçesinde eylem yaptılar. Daha sonra Çaykur'a ait Taşlıdere çay fabrikasını bloke ettiler. Çaykur bu eylemden sonra üreticilerin ellerindeki çayı almak durumunda kaldı.

Serbest çalışma hakkı için yürüdüler

3 Ağustos 2010 tarihinde Sağlık Bakanlığı'nın yayınladığı yönetmelik gereği, yıllardır sadece muayenehanede hizmet veren hekimler, fiziki şartları yerine getiremedikleri için muayenehanelerini 4 Ağustos 2011 tarihinde kapatacak ve işsiz kalacaklar.

Serbest çalışma haklarının ellerinden alınmasını protesto eden İstanbul Tabip Odası 26 Haziran günü Taksim'de yürüyüş düzenledi.

1500'den fazla hekimin biraraya geldiği eylem Tünel'de başladı, Taksim Gezi Parkı'ndaki yapılan basın açıklaması ile sona erdi.

İstanbul Tabip Odası Başkanı Prof. Dr. Taner Gören, Sağlık Bakanlığı'nın yapmaya çalıştığının hekimlerin pazarlık güçlerini ortadan kaldırmak ve hekimleri çaresiz bırakarak sağlık tekellerine mahkum etmek olduğunu belirtti.

TTB İkinci Başkanı Prof. Dr. Özdemir Aktan ise, eylemin muayenehaneler için değil hekimin serbest çalışma hakkı için yapıldığını vurgulayarak Danıştay'ın bu yönetmelikleri iptal edeceğinden emin olduklarını belirtti. Aksi durumda her sağlık merkezinin, her muayenehanenin birer eylem yeri olacağını belirtti.

Sağlık Bakanlığı'nın yönetmeliği çerçevesinde belirlediği ve üzerinde hasta ve hekim giremez yazan kapıya steteskoplarını ve diplomalarını üzerine çakarak eylemlerine son verdiler.

Göçükler can aldı

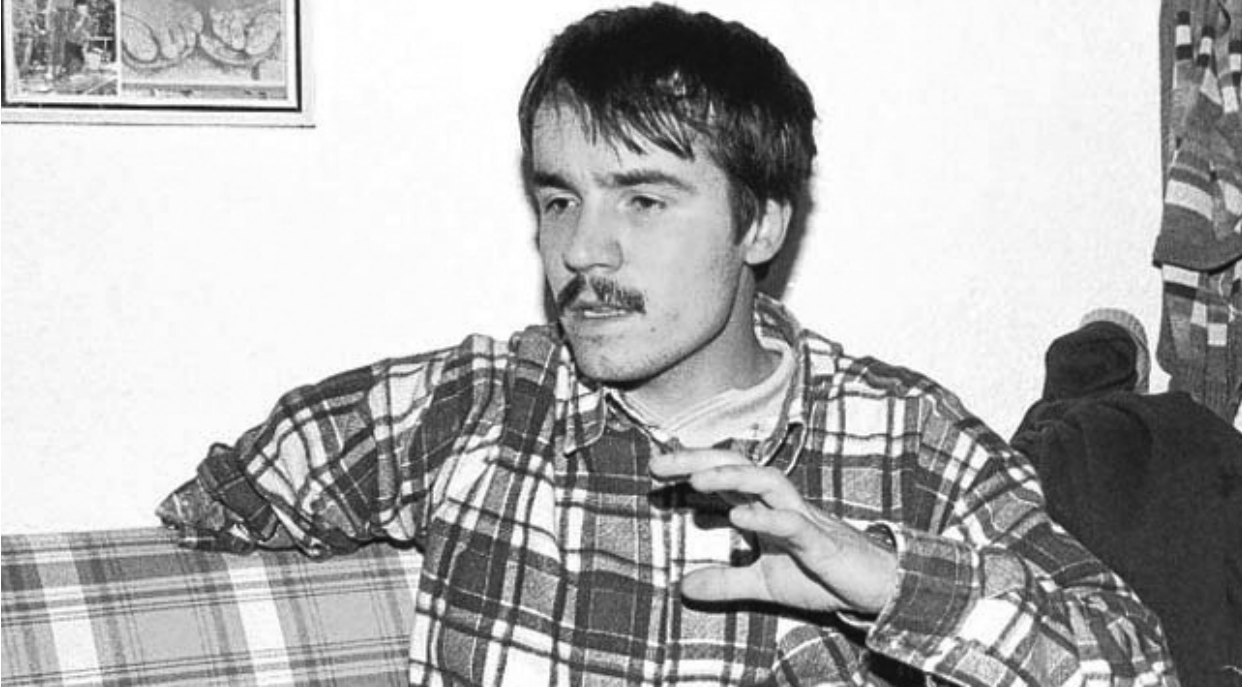
Erzincan'da tren yolunda yapımı süren kar tüneline meydana gelen göçük sonucu 2 işçi hayatını kaybetti. Tunceli yol ayrımı yakınlarında meydana gelen olay sırasında Devlet Demiryolları Genel Müdürlüğü'ne ait tren yoluna inşaa edilen kar tüneline 30 işçi çalışmaktaydı. Tünelin üst kalıplarını yapan 7 işçi kalıbın çökmesi sonucu göçük altında kaldı. İşçilerden ikisi kendi imkanlarıyla kurtulurken, vücutlarının yarısına kadar toprak altında bulunan 3 işçi de, arkadaşları tarafından kurtarıldı. Toprak altından çıkarılamayan iki işçiye ise olay yerine gelen sivil savunma ekipleri ulaşabildi.

Manisa'da Soma Kömür İşletmeleri'ne bağlı Eynesiz Bölgesi'nde faaliyet gösteren bir maden ocağında 28 Haziran akşamı göçük meydana geldi. Emniyet teknikeri olarak çalışan 24 yaşındaki Azmi Tozlu isimli işçi göçük altında kaldı.

Tozlu diğer işçiler tarafından göçük altından çıkarılırken Soma Devlet Hastanesi'ne götürülürken yolda hayatını kaybetti.

Burdur Cezaevi'ndeki katliam girişiminin 12. yıl dönümünde Veli Saçılık ile konuştuk...

“Devrimci irade teslim alınamayacaktır!”

- Burdur Cezaevi'ne düzenlenen operasyonun hedefinde ne vardı?

Veli Saçılık: Burdur Cezaevi bilindiği gibi Ulucanlar katliamından hemen sonra hedef haline getirildi. Bir bütün olarak devrimci tutsakların iradesini kırmak ve tecrite razı etmek için yapıldı operasyon. 19 Aralık operasyonundan 6 ay önce yapılmış olması bu operasyonun da F tipi hücre cezaevlerine geçişte bir hazırlık olduğunu açıkça gösteriyordu.

- Operasyon sırasında ve sonrasında yaşadıklarınızı anlatır mısınız?

- Burdur Cezaevi'nde Ulucanlar sonrası baskıların artmasıyla birlikte cezaevi giriş çıkışlarında dayak ve işkenceye varan uygulamalar yapıyordu. Bu uygulamaları protesto ettiğimiz için mahkemelere gitmiyorduk. Operasyon kararını MGK'da alan devlet saldırmak için bahane arıyordu.

5 Temmuz sabahı tanklarıyla, toplarıyla, dozerleriyle koğuşlarımıza girdiler. Yüzlerce gaz bombası, yüzlerce ses bombası ve her türlü şiddet aracıyla bize saldırdılar. Çok sayıda devrimci ağır şekilde yaralandı. En son bulunduğumuz koğuşa da buldozerle duvarı yıkarak girdiler. Bu esnada benim kolum duvarla kepece arasında kalarak koptu. Ben bu halde saatlerce direniş alanında kaldım. Sadık Türk adli arkadaşımızın da gaz bombasıyla kafasında büyük bir yara oluşmuştu. Sonrasında hastaneye gittiğimi hatırlıyorum. Orada hastaneye götürülmeyen arkadaşlar bir hafta boyunca işkenceye uğramışlar. Bunu da sonradan kendilerinden dinledim. Bana kaldırıldığı hastanede de her türlü baskı yapıldı. Olayın üstünden bir hafta geçtikten sonra kopan kolumun, götürüldüğüm Isparta şehrinin sokaklarında

bir köpeğin ağzında bulunduğunu basından öğrendim. Bu olay sayesinde Burdur'da yaşanan vahşet kamuoyunun gündemine geldi.

- Seçim döneminde katliam baş sorumlularından dönemin Adalet Bakanı Hikmet Sami Türk ile karşılaştınız. Aranızda geçen diyalog basına da yansdı, düşünceleriniz nelerdir?

- Yıllar sonra kucağımda 5 aylık bebeğim ve eşimle yolda giderken katliamın sorumlusu Hikmet Sami Türk ile yolda karşılaştım. Ani bir karşılaşma olduğu için söyleyeceklerimi tam toparlayamamış olmama rağmen “Hikmet Sami bey beni tanıdınız mı?” dedim. O şaşkınlıkla baktı “hayır” dedi. “Burdur Cezaevi'nde benim kolumu koparmıştınız” dedim. O da ısrarla “yok öyle birşey ben hatırlamıyorum” diyerek inkara yöneldi. “Siz hatırlamıyorsunuz ama biz sizi ailece her gün hatırlıyor ve hiç iyi bir şekilde anmıyoruz” dedim. “Orada bir isyan vardır, yetkililer onunla ilgili bir işlem yapmıştır” dedi. Ben de “orada bir isyan değil sizin emriniz altında bir vahşet yaşandı” dedim. Kendisi “suçlular yargılanmıştır mutlaka” dedi. Ben de “hiç kimse yargılanmadı ve sizin bilginiz dahilinde tek bir kişi bile mahkeme karşısına çıkmadı” dedim.

- Son olarak neler söylemek istersiniz?

- Devlet baskı, zulüm ve yalanla F tiplerini açtı ve bugün hala tecrit devam ediyor. 19 Aralık direnişi bu katliamı yapanların söyledikleri yalanları çok iyi bir şekilde gözler önüne serdi. “Koğuşlarda örgüt baskısı var, ondan direniyorlar” diyenler bugün F tipindeki direnişe diyecek bir söz bulamıyorlar. İşte bu devrimci iradedir. Tecritte dahi teslim alınamayacaktır.

Kızıl Bayrak / Ankara

İşkenceye karşı ölüm orucu

Tekirdağ 2 No'lu F Tipi Cezaevi'nde tutuklu bulunan Haydar Duymaz, işkence ve kötü muameleye karşı başlattığı açlık grevini, 25. gününde ölüm orucuna çevirdi. Duymaz'ın avukatı Sezin Uçar yaptığı yazılı açıklama ile Duymaz'ın ölüm orucuna başladığını duyurdu.

Uçar, Duymaz'ın önce açlık grevine sonrasında ise ölüm orucuna başlamasına yol açan süreci özetledi.

Yoğun işkence...

Duymaz, Adalet Bakanlığı'nın genelgesi ile tanınan sohbet hakkından keyfi olarak aylarca yararlandırılmazken, yetkililer hakkında suç duyurusunda bulunmak istediğinde ise 1 Ekim 2009 tarihinde kaldığı hücrede gardiyanlar tarafından saatlerce dövüldü. Ardından süngerli odada saatlerce havalandırmanın altında çırılçıplak bekletildi.

Maruz kaldığı işkenceyi belgelemek için Adli Tıp Kurumu'na sevk isteyen Haydar Duymaz'ın bu talebi de karşılıksız kaldı. Bununla beraber Tekirdağ Cumhuriyet Savcılığı, sorumlular hakkında yürütülen soruşturma için takipsizlik kararı verdi.

Duymaz aynı davadan yargılandığı arkadaşlarının hücresine geçmek istemesine rağmen “gözlem süresi” gerekçesiyle aylarca tek kişilik hücrede tutuldu. Sonra da zorla itirafçıların hücresine konuldu.

Duymaz, 2 Haziran 2011 tarihinde tutukluların şiddetine maruz kaldı. Aynı gün, cezaevi ikinci müdürü ve onlarca gardiyan tarafından darp edildi ve bir gün boyunca soğuk havalandırmanın altında süngerli odada tutuldu.

Uçar, onlarca kişinin dayak, tehdit ve küfürlerine maruz kalan müvekkilinin artık açlık grevine başlamak dışında hiçbir yolunun kalmadığını düşünerek aynı gün açlık grevine başladığını hatırlattı.

Son ziyaretleri sırasında yürümekte dahi zorlanan Duymaz, tek kişilik hücrede tutuluyor. Hiçbir talebi karşılanmayan Duymaz, görüş cezaları nedeniyle ailesiyle de görüştürülmüyor.

Dersim'de çatışma: 3 şehit

Dersim'in Ovacık ilçesinde 27 Haziran Pazartesi günü Türk ordusu ile yaşanan çatışmada 3 Maoist Komünist Partisi (MKP) gerillası katledildi.

Halk Kurtuluş Ordusu'na bağlı üç kişilik gerilla birimi, Dersim/Ovacık İlçesi Burnak köyü

sınırlarında Türk ordusu tarafından gerçekleştirilen operasyon sonucu 27 Haziran günü saat 22.00 sularında ölümsüzleşti.

Ozan Derman, Pirahmet Pektaş ve Abidin Deniz isimli gerillalar köyden çıktuktan kısa bir süre sonra pusuya düşürülerek katledildi.

İzmir'de 15-16 Haziran paneli

ÇHD İzmir Şubesi, 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi'nin 41. yılında gerçekleştirdiği panelle direnişi selamladı ve sınıf hareketine dair dersleri tartıştı. "15-16 Haziran İşçi Ayaklanmasından Günümüze Sınıf Hareketi" başlığı ile düzenlenen panele konuşmacı olarak Volkan Yaraşır ve Ziya Ulusoy katıldı.

İzmir Barosu Toplantı Salonu'nda gerçekleştirilen panel ÇHD İzmir Şube Başkanı Hüseyin Korkmaz tarafından yapılan konuşma ile başladı. 15-16 Haziran direnişinden ve öneminden kısaca bahseden Korkmaz panel kurgusunu anlattıktan sonra sözü konuşmacılara bıraktı.

Yaraşır: Sınıfın içinde varolmalıyız!

İlk sözü alan Volkan Yaraşır öncelikle Türkiye işçi sınıfını, tarih sahnesine genç çıkan genç bir sınıf olarak tanımladı.

Türkiye işçi sınıfının Avrupa işçi sınıfı ile benzer özelliklerini anlatan Yaraşır, 15-16 Haziran'ı doğuran birikim sürecine değindi. 1835'ten 1960'a kadarki süreci birikim dönemi olarak tanımlayan Yaraşır, sınıfın tarih sahnesine çıktığını, "ben varım" dediğini, grevlerle işgallerle kendini gösterdiğini ve sonunda büyük direnişe varıldığını anlattı.

Yaraşır 15-16 Haziran'ın devleti ciddi olarak korkuttuğunu vurguladıktan sonra düzenin önlem olarak öncelikle devrimci hareket ile sınıf hareketinin birleşmesini önlediğini, bunun için de devrimci önderleri katlettiğini söyledi.

15-16 Haziran ile işçi sınıfının bir mesaj verdiğini, devrimcileri yanına çağırdığını söyleyen Yaraşır bugün hala TARİŞ'te, 89 bahar eylemlerinde, 91 Zonguldak kent grevinde, TEKEL'de ve mevzi direnişlerde bu mesajın yinelenildiğini söyledi. Devrimci hareketin ise sınıf dışı tutumda ısrar ettiğini, hala ana rahmi olarak tanımladığı sınıf içerisinde varolmayı başaramadığını anlattı.

Ulusoy: İşçi sınıfı siyasal hareketin parçası yapılmalıdır

Yaraşır'ın ardından söz alan Ulusoy konuşmasına bugün işçi sınıfının düne göre çok daha etkin olduğunu ve özellikle dünya genelinde yükselen hareketlerde başı çektiğini anlatarak başladı. 71 Hareketinin 15-16 Haziran'ı doğru okuyamadığını belirten Ulusoy ancak o yıllarda devrimci hareketin dönemin tüm siyasal gündemlerine müdahale ettiğini ve tüm ezilenler için mücadele ederek bunun bedelini canlarıyla ödediklerini söyledi.

Ulusoy o dönemde hızlı gelişmelerin yaşandığını, sınıfın da hızla siyasallaştığını belirtti. Sınıfın siyasallaşmasına örnek olarak ise anti-faşist ve anti-emperyalist eylemlere işçi katılımını örnek verdi.

Konuşmaların ardından soru-yanıt bölümüne geçildi. Bu bölümde toplu halde alınan soruların ardından konuşmacılara ek süre verildi ve sorular yanıtladı. Farklı konularda gelen soruların yanıtlanmasının ardından panel son buldu.

Kızıl Bayrak / İzmir

Tutuklama terörü...

Ferhat ve Berna'ya tahliye yok

Tayyip Erdoğan'ın katılımıyla 4 Mart 2010'da gerçekleşen Roman Çalıştay'ında "Parasız eğitim istiyoruz" pankartı açtıkları için tutuklanan Gençlik Federasyonu üyesi Ferhat Tüzer ve Berna Yılmaz'ın yargılandıkları davanın 4. duruşması 22 Haziran günü görüldü. Mahkeme, 16 aydır tutsak olan Tüzel ve Yılmaz'ın tutukluluğunun devamına karar verdi. Bir sonraki duruşma 6 Ekim 2011 tarihine ertelendi.

Savcı Kasım İlimoğlu'nun 25 Mayıs 2011'deki duruşmada Ferhat ve Berna için tahliye talebinde bulunmasına rağmen keyfi tutumunu sürdüren İstanbul 10. Ağır Ceza Mahkemesi oybirliğiyle tutuklulukların devamına karar verdi. Fakat kararda, "Sanıkların, atılı suçu işledikleri hususunda kuvvetli suç şüphesini gösteren olgular bulunması, delil drurumu, tutuklu kaldıkları süreler" dikkate alınarak,

"Cumhuriyet savcısının talebine uygun" şekilde karar verildiği ifade edildi.

Köylüler tutuklandı

Aydın'ın Çine İlçesi'nde Madran Dağı'na rüzgar santrali kurulmasına karşı direnen köylülerden 2'si tutuklandı.

İbrahimkavağı Köyü halkı, şirket çalışanlarını topraklarına sokmamak için yola barikat kurdu. Barikatı kaldırmak için köylülere saldıran jandarma yaşanan çatışmanın ardından 7 köylüyü gözaltına aldı.

Çıkarıldıkları mahkemede, bazı rütbeli subayların yaralanması gerekçe gösterilerek 7 köylüden 2'sini tutukladı. Gülşen Emeksiz ve Alaattin Eser adlı köylüler, nöbetçi mahkemece "Devlet memuruna mukavemet ve yol kesme" suçları işledikleri iddiasıyla tutuklandı.

Polis terörü teşhir edildi

26 Haziran günü Sivas Katliamı'nın yıldönümünde gerçekleştirecekleri anmaların çağrısını yapan Ayışığı Sanat Merkezi çalışanı 4 kişi darp edilerek gözaltına alındı. Mücadele Birliği Platformu, polis terörünü İHD'de yaptığı basın açıklamasıyla protesto etti.

Mücadele Birliği Platformu adına okunan açıklamada polis terörünün karakola götürülmeden başladığı, Sami Tunca isimli Ayışığı Sanat Merkezi çalışanının تنها bir alanda polis aracından indirilerek dövüldüğü, karakolda ise 3 arkadaşı ile birlikte yine işkenceye maruz kaldığı belirtildi. Emekçilerin polis terörüne tepki göstermesinin ardından kollukların bu sefer de biber gazı ile çevrede toplananlara saldırdığı, ardından da gözdağı vermek için havaya azgınca ateş açtığı ifade edildi.

Açıklamanın ardından polis terörünün anlatan Tunca vücudunda oluşan darp izlerinin fotoğraflarını gösterdi ve saldırıları anlattı.

Tunca'nın ardından sözü alan Avukat Sevinç Sarıkaya da savcının bir talebi olmadan 4 kişinin geceye kadar keyfi biçimde alıkonulduğunu ifade etti. Karakolda görüşme yaptığı odada yerde Tunca'nın kanının olduğunu belirten Sarıkaya, polis terörünün kendilerine de hakaret ve keyfi yasaklar olarak yansıdığını, görevini yapmasının engellendiğini vurguladı. Sarıkaya açıklamayı suç duyurusunda bulunulacağını bildirerek sonlandırdı.

Hastanede muayene dahi edilmeden kendisine rapor verilen ve bu rapora da kolluklar tarafından el konulan Tunca basın açıklamasının ardından TİHV'e muayene olmaya ve rapor almaya gitti.

Sarıgazi'de protesto

Gözaltı saldırısını protesto etmek için Mücadele Birliği 27 Haziran günü Sarıgazi Meydanı'nda açıklama yaptı. Saldırılı kınayan, devletin katliamcı yüzünü teşhir eden ajitasyon konuşmaları yapıldı.

Meydana gelindiğinde "Baskılar, gözaltılar bizi yıldırmaz / Mücadele Birliği Platformu" pankartı açıldı ve açıklama okundu. Açıklamada yapılan etkinliğin içeriği ve saldırının nasıl gerçekleştiği anlatıldı. Ayrıca sermaye sınıfının kendi egemenliğini sürdürmek için işçi ve emekçilere her türlü baskıyı reva gördüğü vurgulandı. Açıklamaya BDP, DHF, BDSP, AKA-DER, Partizan ve ESP destek verdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

“Şirket Hikayeleri” adlı tiyatro oyununun oyuncularını ile

Güvencesizlik ve amatör tiyatro üzerine...

*“Pazartesiler karışmış Salılara
ve haftalar, aylar bütün bir yılla:
durdurulamayan zamanı bir an olsun,
resmini çizelim,
ama kusurlarıyla...”*

*“Ağır çalışma koşulları, bu koşulların insan
sağlığı üzerindeki etkileri, cinsel spekülasyon ve
manipülasyonlar, tahammül sınırları, kâr ve kariyer
hırsı ve bütün bunlara bağlı olarak çalışanların temel
hak ve özgürlükleri...” (Oyunun tanıtımından)*

Çalışma yaşamında karşılaşılan sorunlar ve bu sorunlara karşı geliştirilen tutumları tek perdelik bir oyunla gözler önüne seren **Şirket Hikayeleri*** adlı tiyatro oyununun oyuncularını ile, çalışma yaşamını, güvencesizliği ve amatör tiyatroyu konuştuk.

- Topluluğunuz asli işi tiyatro olmayan ücretli/işsiz kişilerden oluşuyor. Ekibinizi ve çalışmalarınızı anlatır mısınız? Böylesi bir oyunu sahneleme fikri nasıl oluştu?

- Boğaziçi Gösteri Sanatları Topluluğu (BGST) ve Tiyatro Boğaziçi'nden bahsederek başlayalım isterseniz. BGST, öğrenci kulüplerinde başladıkları kültür sanat faaliyetlerini mezuniyet sonrasında da devam ettirmek isteyen Boğaziçi Üniversitesi mezunlarınca 1995 yılında kuruldu. Alternatif ve avangard çalışmalar yaparak kültür sanat ortamına katkı sunmayı hedefliyoruz. Yaptığımız tüm çalışmalarda bu yönelime sadık kalmaya özen gösteriyoruz. Halihazırda BGST içerisindeki çalışmalar tiyatro, dans, müzik ve toplumsal araştırmalar alanlarında yürütülüyor. Tiyatral alandaki çalışmaların adresi Tiyatro Boğaziçi. Öğrencilik yıllarımızda birçoğumuz Boğaziçi Üniversitesi Oyuncuları'nda (BÜO) tiyatro çalışmaları yürüttü. Tiyatro Boğaziçi'nin bu anlamda BÜO'da oluşturulan geleneğe yaslandığını söyleyebiliriz.

Tiyatro Boğaziçi'nde mesleki tercihler çeşitli. İnşaat mühendisi, öğretmen, psikolojik danışman gibi mezun oldukları alanlarda çalışan insanlar da var aramızda; girişimcilik yapanlar da, meslek olarak tiyatroculuğu seçenler de...

Seçtikleri mesleki kimliğin yanı sıra tiyatro çalışmalarını sürdürmeye çalışan tiyatrocular ile profesyonel tiyatrocuların, yani tiyatroculuk mesleğini seçenlerin çalışma ritimleri birbirinden farklıdır. Sözelimi çalışanlar haftada bir gün çalışma yürütürken profesyonel tiyatrocular kimi zaman haftada 6 gün biraraya gelebiliyorlar. Tiyatro Boğaziçi'nde insanlar mesleki tercihlerine ve kendi çalışma ritimlerine göre istedikleri çalışma alanlarına dahil olurlar. Mesleki tercihler, çalışmalara katılım ritmini ve buna bağlı olarak çalışma alanları tercihlerini etkilemekle birlikte Tiyatro Boğaziçi'nde örgütlenen çalışma alanları mesleki kimlikler açısından geçişkenlik arzeder. Örneğin halen oynamakta olan “Gülüşün Güller Açışın” adlı oyunumuzda profesyonel arkadaşlarımızın yanı sıra çalışan arkadaşlarımız da sorumluluk alıyor. Yakında 18. sayısını çıkaracağımız Mimesis Çeviri Araştırma Dergisi'nde de hem çalışan hem de profesyonel Tiyatro Boğaziçi üyeleri beraber çalışıyorlar. Bütün bunların üstünde bir Tiyatro Boğaziçi şemsiyesi var, bu şemsiyenin altında da çeşitli grupçuklar şeklinde bir algı oluşmasını diye söylüyorum. Tiyatro Boğaziçi çalışma alanları ve bu alanlarda eğitim araştırma faaliyeti yürüten inisiyatiflerden oluşan bir yapı ve bu çalışma alanları müdahaleye ve geçişkenliğe açık.

Çalışanlar tiyatrosu alanında şu anda 15 kişi sahne üstü tiyatro pratiğine devam ediyor. Dediğim gibi, mesleklerimiz muhtelif; eğitimci, pazarlama müdürü, doktora öğrencisi, girişimci, çevirmen vs... Haftada bir gün bir araya gelerek çalışmalarımızı yürütüyoruz. Minimum tiyatro olarak tanımladığımız tiyatro modeli, sürdürülebilir bir çalışanlar tiyatrosu deneyimini inşa etmek isteyen bizler için önemli. Minimum tiyatro modeli, minimum şartlarda tiyatro pratiğinin nasıl hayata geçirileceğini araştırır. Bizim deneyimlerimiz şunu gösterdi: Tiyatro faaliyetinin kesintiye uğramaması ve devamı için asgari olarak bir çalışma odası, çalışma yürütmeye gönüllü bir irade ve haftada bir gün bir araya gelmek yeterli. Dahası bu ritim ve çalışma koşulları içerisinde alternatif ve avangard ürünler vermek de olası. Çalışanların yaptığı kültür sanat faaliyetleri amatör olmakla birlikte, profesyonel ürünlerin kötü taklitleri anlamında amatörizme yazgılı değil. Önemli olan çalışma ilkelerini oluşturmak ve verimli bir sanatsal üretim ortamının garantisi olan bu ilkelerden taviz vermemek. Çalışma ilkelerinin iyi işleminin çalışmalara katkısı aşikar, buna mukabil bu ilkelerin aşınması, yapılan çalışmalarını hobi faaliyeti düzeyine indirdiğini ya da çalışma alanının dağılmasına neden olabildiğini biliyoruz.

Bu noktada belki bir parça kadrodaki işbölümünden bahsedebiliriz. Kolektif oyunlaştırma mantığıyla çalışma sürecimizi işletiyoruz. Standart işbölümlerini reddeden bu anlayışa göre sahne üzerinde oluşturulan ürünün kolektif bir inisiyatifle inşa edilmesi hayati öneme sahip. Ürün ortaya çıkarken tüm aşamalar tartışmaya açık. Özellikle dramaturji tartışmasının tüm kadroya yayılması ve belli bir konsensüs oluşmasını zorluyoruz. Bu anlamda katılımcı-demokratik bir model kurmaya çalışıyoruz. Öte yandan kolektif bir süreç inşa etmeye çalışmak, herkesin her işi yaptığı anonim bir işbölümünü ima etmez. Çalışma sürecinde herkes katılım koşullarını belirler; gücünü, isteğini, vaktini, yetisini kaale alarak bir taahhütte bulunur. Bu taahhütleri hep beraber değerlendiririz ve bir yürütücü kadro belirleriz. Yürütücü kadro çalışmaların organizasyonundan ve işletilmesinden birinci elden sorumludur. Çalışma alanında eğitim araştırma çalışması yürütmek isteyen arkadaşlar bir kesimi oluşturur; çalışma alanıyla yalnızca proje bağlamında ilişkilenecek oyunculuk yapanlar ise başka bir kesimi. Bu katmanlar merkezden çepere doğru yayılan hiyerarşik düzeyleri

işaret etmezler. Herkes yapabileceğini, yapmak istediğini taahhüt eder; makul ise iş bölümü bu çerçevede oluşturulur.

Bu oyunu sahneleme fikri ise bundan iki sene önce, 2009'da ortaya çıktı. Bir önceki oyunumuz “Biz Siz Onlar”ın ardından hangi tema üzerine çalışsak diye düşünmeye başladık. Çalışma hayatı hepimizin aşına olduğu, içinde yaşadığı, yüzleştiği, kaçtığı, mağdur olduğu, mağdur ettiği bir alandı. Önceleri “iş yaşamında hiyerarşi” üzerine kafa yormaya başlasak da bir süre sonra önerilen öyküler ağırlıklı olarak iş yaşamındaki etik tercihler üzerine odaklandı. İlk önce “Hamile Kadın” episodunu çıkardık. 2009 yılında düzenlenen İstanbul Amatör Tiyatro Günleri'nde bu episod sergilendi ve gelen eleştiriler üzerinden sahneler elden geçirildi ve başka bir öyküyle devam edilmek üzere rafa kaldırıldı. “İşyerinde Taciz” episodunu “Hamile Kadın”dan sonra çalışmaya başladık. Sonrasında ise “Şikayet Mektubu” olarak adlandırdığımız episoda girdik. İki seneye yayılan bir çalışma dönemine bakarak biraz yavaş hareket ettiğimiz söylenebilir -ki bu doğru bir tespittir. Verimli çalışma süreçleri örgütlemekte her zaman başarılı olmadığımızı, çalışma ilkelerinin işletilmesi noktasında zaman zaman sorunlar yaşadığımızı söylemek gerek.

- Çalışanların sanatsal üretim etkinliklerine katıldığı çok az örnek var. Bunu nelere bağlıyorsunuz?

Çalışanların sanatsal üretime yeterli oranlarda katılmadıkları doğru. Öte yandan dikkatli bakınca çalışanların giderek artan oranda kültür sanat faaliyetleriyle uğraştığı gözlemlenebilir. Çalıştığımız işyerlerine şöyle bir göz atmamız yeterli. Daha bugün bir arkadaşım iş yerine yeni aldığı bir ud ile geldi. Otuzlu yaşların ortalarında, müzikle herhangi bir ilişkisi şimdiye kadar olmamış ve bir yerinden başlayayım diyerek ud dersi almaya karar vermiş. Eminim sizin de fotoğrafçılığa, modern dansa ya da resim kurslarına büyük bir şevk ile başlayan arkadaşlarınız vardır. İşyerlerinde fazlasıyla sınırlanan, baskı altına alınan yaratıcılıklarını, bir şekilde açığa çıkarmayı istemeyen çalışan yoktur herhalde. Alım, satım, para, pazar, kar, zarar kaygısı olmaksızın eğlenmek ve yeni birşeyler üretmek insana iyi gelir çünkü. Öte yandan başlanan çalışmalarda derinleşme yöneliminin herkeste olduğunu söylemek güç. Belli bir

disiplin örgütleyerek bu çalışmalarını sürdürmeyi tercih edenler, bir tüketim faaliyeti olarak gördükleri için bir süre sonra sıkılıp başka maceralara yelken açanlarla ya da sanatsal faaliyetleri hayat galesi nedeniyle bir süre sonra bırakmak zorunda kalanlarla karşılaştırıldığında ne yazık ki azınlıkta.

Biz yaptığımız çalışmalarını, bir yönüyle çalışanlara reva görülen kültür sanat pazarının tüketicileri olma rolüne bir itiraz olarak tanımlıyoruz. Bu itiraz, aynı zamanda BGST'nin kültür sanat çalışmalarının toplum tabanına yayılması ilkesine gönderme yapıyor.

- Sergilediğiniz hikayeler "iş güvencesi" olmayışının sebep olduğu tıkanmaları içeriyor. Güvencesizlik üzerine neler söylemek istersiniz?

Ekonomik krizlerin çokça yaşandığı bir coğrafyada yaşıyoruz. İşsizlik oranı yüksek. Günümüzde çalışan insanların çoğu işini kaybetme korkusu yaşıyor. Aslında yaratılan bu korkunun sistemin temel dinamiklerinden bir tanesi olduğunu söylemek gerekiyor. Bu korku birtakım katlanma pratiklerine sebep oluyor, çalışanlar arasında rekabet de cabası. İnsanlar borçlanıyorlar. Geleceklerini ipotek ediyorlar. Bu böyle sürüp gidiyor. Ve belki de bu ipotek hergün işyerlerinde yaşanan haksızlıklara göz yummaya neden oluyor. Oyunda da benzer durumlar ortaya kondu ister istemez. İş güvencesi olmayınca son dönemlerde sıkça telaffuz edilmeye başlanan mobbing, yani işyerinde psikolojik taciz ve yıldırımlar yaşanmaya başlıyor. Ve bu durum hem ekonomik hem psikolojik açıdan çok ağır sonuçlar doğuruyor. Çalışanlar haklarını aramak ve susup işini kaybetmeme ikileminde kalıyor.

Çalışanların iş güvencesinin önündeki en büyük engellerden biri de elbette örgütsüzlük. Ne yazık ki, iş yerlerinde belli bir hukuk çerçevesinde insanların birbirleriyle dayanışma ilişkisi geliştirebileceği örgütlenmeler cılız. İşverenlerin karını arttırmaya yönelik engelleme çabalarının verildiğini düşünürsek biz çalışanların bireyciliğimizi sorgulamamız, dayanışma ilişkileri geliştirme konusunda ısrarcı ve mücadeleci olmamız gerekiyor.

Oyun üzerine çalışırken yasaları gözden geçirmek amacıyla iş hukuku üzerine de bir çalışma yapmıştık. Aslında şu an yürürlükte olan yasalar çalışanların haklarını belli bir noktaya kadar gözetiyor. Öte yandan hali hazırda yürürlükte ve çalışanların lehine olan bir çok madde ya uygulanamıyor, ya da bile isteye uygulanmıyor. İşin bir de çalışanların yasal haklarını bilmeme yönü var tabii, bu da ayrı bir sorun.

- Koordinatör Buket'in hikayesi bize kariyerizmi teşhir ediyor. Dışarıdaki Buketleri nasıl değerlendiriyorsunuz? Kariyerizm hayatımızdan neler götürüyor?

Kariyerler çok erken yaşlarda çiziliyor, bildiğiniz gibi. Neredeyse ilköğretimden itibaren bizler bu kariyerlere hazırlandık. Hayatımızda dönüm noktaları hep sınavlar oldu. Sonra yine sınavlar ve iş görüşmeleri... Hele ki orta sınıf olmaya hazırlanmışsanız kariyer daha da önemli oluyor demektir. Neredeyse var oluş biçimi gibi. İnsanlar kariyeri uğruna pek çok şeyden taviz veriyorlar. Zamanlarından, sevdiklerinden vs vs. Buket de öyle. Bu durum çok sık rastladığımız ve çalışanlar olarak içine düşebileceğimiz bir durum. Bunlar kişiye özgü durumlar gibi algılsa da aslında aynı mobbing gibi son derece toplumsallar.

Oyun sırasında yaptığımız okuma aktarım çalışmalarından biri de Richard Sennett'in Karakter Aşınması kitabıydı. Kitapta Sennett'in verdiği isimlerle Enrico ve Rico isimli baba oğulun hikayesinden bahsedilir: Baba Enrico ve onun kuşağının yaşamlarında zaman son derece doğrusal akmaktadır. Her günü neredeyse aynı olan işlerde yıllar boyunca çalışmaktadırlar. Birikimleri zaman

boyunca doğrusal olarak artar. Sürprizlere pek de yer olmayan bir hayatı yaşarlar ve emekliliklerini beklerler. Oysa bir plazanın temizlik işçisi olan babasına nazaran daha yüklü bir hesap bakiyesine sahip olan Rico'nun kariyerinde en fazla kaygı duyduğu şey belirsizliktir. Geleceğe dair duyulan kaygı, belirsizlik, istikrarsızlık tarihin belli dönemlerinde hep olagelmıştır. Ama bu dönemler felaket dönemleridir. Şu anda ise ortada görünür bir felaket olamamasına rağmen belirsizlik, istikrarsızlık, geleceğe dair duyulan kaygı gündelik işleyişe sinmekte, normal bir durum olarak karşımıza çıkmakta. Kariyerimizin bu flu hali, önümüzü görememe, geleceğimizi tahayyül edememe durumu bir çoğumuzu düşündürüyor. Kimimiz elindekine ne pahasına olursa olsun dört elle sarılmayı tercih ediyor, kariyeri uğruna pek çok şeyi feda ediyor; kimimiz ise yeni iş dallarına geçmenin hayalini kuruyor. Sonuç olarak birçoğumuz kariyerimizin anne babalarımızinkine gibi doğrusal olmayacağını görüyoruz.

- Çalışmalarınız devam edecek mi? İlerisi için planlarınız nelerdir?

Çalışmalarımız devam ediyor. Oyunu bir yandan sergiliyor, bir yandan da seyirci yorumlarına göre bazı revizyonlar yapıyoruz. Oyunun finali, episodların bağlantıları üzerine çalışmalarımız devam edecek. Ayrıca çalışan tiyatrosu yaptığımız için oyuncu adaptasyonları da yapmamız gerekebiliyor. Neticede oyuncuların da hayatlarında dönemsel olarak

değişiklikler oluyor. Kalabalık bir kadro olduğumuzdan askere giden, doğum yapan ya da iş sebebiyle dönemsel olarak farklı bir şehre taşınmak durumunda kalan arkadaşlarımız olabiliyor. Bu durumlarda rollerin farklı oyuncular tarafından devralınması sözkonusu olabiliyor. Dolayısıyla oyun üzerine sahne çalışmalarımız devam edecek, ayrıca oyunun kitabını çıkarma planımız da var. Ayrıca yalnızca oyun çıkarmak üzere biraraya gelen bir prodüksiyon tiyatrosu olmama iddiasındayız. Tiyatro Boğaziçi başta da belirttiğimiz gibi eğitim araştırma çalışmaları yapan inisiyatiflerden oluşuyor. Önümüzdeki dönem geçmiş dönemi değerlendirerek üzerine gideceğimiz çalışma başlıklarımızdan biri de budur.

(* 2008 yılında çıkarılan ilk oyun "Biz, Siz, Onlar"ın ardından gelen çalışma döneminde, neredeyse tümü tam zamanlı işlerde çalışan tiyatrocular sorumluluk aldılar. Haftada bir gün biraraya gelerek üretken bir çalışma ortamı inşa etmek için; oluşturulan oyunun yapısı, işbölümleri, katılımcılık anlayışı, ön hazırlık ve eğitim-araştırma perspektifine dayanan çalışma yöntemi sürekli gündemde tutulmaya çalışıldı. Bu noktalarda üretilen cevaplar, topluluğa özgü çalışan tiyatrosu modelini inşa etmenin yolunu işaret ettiler. "Şirket Hikâyeleri", aynı zamanda, istikrarlı bir çalışan tiyatrosu modeli kurabilmek için de kritik bir eşiği ifade ediyor.)

Toplumcu Eksen

Toplumcu Eksen'in 6. sayısı çıktı!

Mühendislik, Mimarlık ve Planlamada Toplumcu Eksen dergisinin 6. Sayısı "Güvencesizlik" dosyası ile çıktı.

Yeni sayımızda, son dönem yasal düzenlemeler ile hız verilen esnek çalışma ve güvencesizliğin teknik elemanlar açısından karşılığını irdelemeye çalıştık. Farklı alanlardan mühendis arkadaşlarımızla çalışma koşullarını, örgütlenmeyi, sendikalaşmayı tartıştık. Ulusal İstihdam Strateji Raporu ile zemini hazırlanan ve torba yasa ile başlatılan saldırılara karşı tutumumuzu aktarırken dosya konusunu bir kez daha örgütlenme tartışması ile sonlandırdık.

Yakın dönemde "güvencesizlik" gündemi üzerinden biraraya geldiğimiz Toplumsal Dayanışma için Psikologlar Derneği'nin (TODAP) katkılarıyla, dosya konumuzun farklı mesleklerdeki benzer

yansımalarını yayınımıza yansıtmış olduk.

Gelecek sayılarımızda da çokça yer vereceğimiz güvencesizliği kendi cephemizden, eksiğiyle fazlasıyla yansıtmaya çalıştık. Alacağımız katkı ve eleştirilerin de örülecek mücadele için yol gösterici olacağına inanıyoruz.

Dosya konumuz dışında, internet yasaklarından kentsel dönüşüm projelerindeki güncel gelişmelere dair pek çok makaleye yer verdik. Meslek örgütümüz TMMOB'nin düzenlediği kurultay ve etkinlikleri paylaştık. Sermaye iktidarının faşist bakı ve terörünün hedefi olan Hopa'da yaşananları değerlendirerek bir kez daha "Her yer Hopa her yer direniş!" sloganını yineledik.

Yeni sayımızla bir kez daha merhaba!

Toplumcu Mühendis, Mimar, Şehir Plancıları

Eti Gümüş'ten ÇMO'ya dava

Kütahya Gümüşköy'de bulunan Eti Gümüş AŞ'ye ait gümüş madeni tesislerinde meydana gelen çökmenin ardından açıklamalarına

kamuoyunu uyaran TMMOB'ye bağlı Çevre Mühendisleri Odası'na (ÇMO) tazminat davası açıldı.

Kar hırsı nedeniyle kapasitesinin üstünde çalıştırılan ve bakımı yapılmayan tesisi işletmekte sakınca görmeyen kapitalistler, halkı uyaran meslek odalarını hedef alıyor. ÇMO Başkanı Murat Taşdemir, Eti Gümüş AŞ'nin, Kütahya'daki maden işletmesinde siyanür barajının kısmen yıkılmasının ardından yaptıkları açıklamalar nedeniyle odalarına 30 bin liralık manevi tazminat davası açtığını duyurdu.

ÇMO'nun görevini yerine getirdiğini söyleyen Taşdemir "Kamuoyunu bilgilendirdiği, halka haklarını hatırlattığı, kamu kurumlarına sorumluluklarını anımsattığı için 30 bin liralık tazminat davasına ve saldırılara maruz kalan odamız, geçmişte bu tavırlara karşı boyun eğmemiştir bugün de eğmeyecektir. Varlık nedeni olan toplumu bilgilendirme, çevreyi koruma ve bilimsel bilgiyi halkla buluşturma görevine yılmadan devam edecektir" dedi.

Eylül ayında başlayacak davaya TMMOB'ye bağlı odalar başta olmak üzere birçok meslek odası destek verecek. İlk etapta da 50'ye yakın avukat davayı izleyecek.

Urfa'da ihmaller

Urfa'nın Karaköprü Beldesi'nde Aydın petrol isimli akaryakıt istasyonunun LPG tankında 27 Haziran günü meydana gelen patlama, ortalığı savaş alanına çevirdi. Patlama sonucu 1 kişi öldü, 18 kişi de yaralandı.

Şiddetli patlamada çevrede bulunan bir lokanta ve bazı apartmanda çökmeler oldu, binaların camları kırıldı. 8 otomobil tamamen yandı, 19'u da hasar gördü.

Vali'den pişkin açıklamalar

Şanlıurfa Valisi Nuri Okutan yaptığı açıklamada, patlamanın "terör" saldırısı olmadığını söyleyerek Urfa halkına rahat olmaları gerektiğini salık verdi.

Devletin açık ihmaliyle yaşanan patlamanın sonuçlarının böylesi ağır olmasının diğer sebebi ise plansız kentleşme ve rant hesapları sonucu akaryakıt istasyonlarının yerleşim yerleri içerisinde yapılmasına izin verilmesi. Zaten Vali de patlamadan önce gaz kokusu geldiğine dair şikayetler alındığını belirterek şunları söyledi: "Patlama nedeniyle ilgili net bir şey söylemek henüz mümkün değil. Ama işyeri sahibi ve vatandaşların bir haftadır gaz sızıntısı şikayeti var. Teknik heyetler gelip incelemelerde bulunmuş, ama gaz sızıntısı tespit edememişler. Bizim edindiğimiz ilk izlenim; olayın bir terör olayı olmadığı, tamamen LPG sızıntısından kaynaklandığı yönündedir" Vali "terör"den dem vururken, Urfa'yı savaş alanına çeviren bu patlama esasen devlet terörünün bir eseridir.

Adana'da hekimler beraat etti

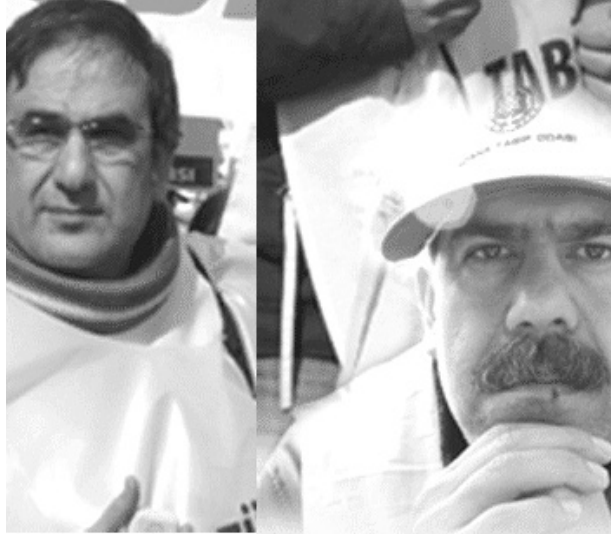
"Terör örgütü propagandası yapmak" suçlamasıyla yargılanan Prof. Dr. Osman Küçükosmanoğlu ve aile hekimi Dr. Osman Eşki 27 Haziran günü görülen ilk duruşmalarında beraat etti.

Adana Özel Yetkili Ağır Ceza Mahkemesi'nce açılan davanın ilk duruşması Adana Adliyesi'nde görüldü. Tutuksuz yargılanan hekimler ilk duruşmada beraat etti.

Türk Tabipleri Birliği, tabip odaları temsilcileri, hekimler, sağlık çalışanları, sendikalar ile ilerici ve devrimci kurumlar da destek için adliye önüne geldiler.

İki hekimi; kelepçe takarak ve bu sırada çekilen fotoğrafları servis ederek, kamuoyu nezdinde itibarsızlaştırmak, suçlu gibi göstermek, hekimlere ve topluma gözdağı vermek üzere yapılan bu uygulama ile ilgili de başta hukuksal olmak üzere her türlü girişimin yapılacağı bildirildi.

Küçükosmanoğlu ve Eşki, 19-20 Nisan tarihlerinde sağlık emekçilerinin gerçekleştirdiği grevi halka duyurmak, halkın sağlık ve sağlık çalışanlarının taleplerini aktarmak amacıyla Demokratik Çözüm

Çadırı'na ziyaret gerçekleştirmişlerdi. Bundan kaynaklı Küçükosmanoğlu ve Eşki, 29 Nisan günü özel yetkili savcı talimatıyla mesai saatlerinde iş yerlerinden terörle mücadele ekiplerince gözaltına alınmış, plastik kelepçe ile adliyeye sevk edilmişlerdi.

Nuri Yaman'ı binler uğurladı

Kapatılan DTP'nin Muş Milletvekili Nuri Yaman, İzmir Çeşme'deki evinde geçirdiği kalp krizi nedeniyle 27 Haziran günü hayatını kaybetti.

Yaman'ın cenazesi uçakla Van'a getirildi. Burada kitlesel bir karşılama yapıldı. BDP Eş Genel Başkanı Hamit Geylani, Emek, Demokrasi ve Özgürlük Bloğu Van milletvekilleri Özdal Üçer, Nazmi Gür, Muş milletvekilleri Demir Çelik ve Sırrı Sakık, Iğdır Milletvekili Pervin Buldan'ın da aralarında yer aldığı yüzlerce araçlık konvoyla Yaman'ın cenazesi Muş'un Malazgirt ilçesine götürüldü.

Cenaze konvoyu Malazgirt'te de kitlesel bir biçimde karşılandı. Binlerce kişi yolu trafiğe kapatarak cenazeyi önce camiye ardından da mezarlığa götürdü. Cenaze töreninin ardından Yaman'ın ağabeyinin evinin önünde bulunan taziye çadırına ziyaret gerçekleştirildi.

IMF protestosuna tutuklama

6-7 Ekim 2009 tarihlerinde İstanbul'da yapılan IMF-DB Zirvesi'ni militan sokak eylemleriyle protesto edenlere yönelik devlet terörü sürüyor.

IMF-DB protestolarına azgınca saldıran sermaye devleti, ardından soruşturma ve tutuklama terörünü devreye sokmuştu. Eylemlere katılan ilerici ve devrimciler gözaltına alındı, haklarında davalar açıldı. Davanın kapsamını genişleten sermaye devleti sonraki aylarda da gözaltı ve tutuklamaları sürdürdü. Son olarak 24 Haziran günü Kızıl Bayrak okuru **Mehmet Karanfil** tutuklandı.

Beyoğlu Adliyesi'nde nöbetçi mahkemeye çıkarılan Karanfil, "kuvvetli şüphe oluşturduğu" gerekçesiyle tutuklanarak Metris Cezaevi'ne gönderildi. Avukatlarının yaptığı itiraz sonucu Karanfil, 29 Haziran günü serbest bırakıldı.

Mücadele Postası

Kızıl Bayrak okurlarından 17. yıl çağrısı...

Düzenin ve temsilcilerinin bizlere sunduğu açıklık, yoksulluk, sefalet ve yalan karşısında alternatif bir dünya olduğunu anlatan, sosyalizmin ışığında kararlılıkla yürüyen gazetemiz Kızıl Bayrak, 17. yılına girdi.

17. yılında da devrim ve sosyalizmin sesi Kızıl Bayrak'ı yeni mevzilerde dalgalandırmaya devam edeceğiz.

Bu inançla gazetemize başarılar diliyorum.

Adana'dan bir emekçi kadın

Gazetemiz Kızıl Bayrak yayın hayatının 17. yılında işçi ve emekçilerin sosyalizm yolunda sesi olmaya devam ediyor. Sosyalist bir yayın olarak 17 yıldır ülkede ve dünyadaki gelişmelere, devrimci yanıtlar üretiyor. Sosyalizm mücadelesinin gündelik olarak örgütlenmesinde önemli bir araç olarak da oldukça önemli bir yerde duruyor.

Tam da bu nedenle gazetemizin sınıflar mücadelesinde üstlendiği görevi daha işlevsel olarak yerine getirebilmesi için daha fazla emek gösterilmelidir. Gazetemizin etkin bir şekilde kullanılabilmesi için gönüllü çalışanlarına, okurlarına büyük sorumluluklar düşüyor.

İşçi sınıfının kurtuluşu mücadelesinde gazetenin sahiplenilmesi önemli bir yerde duruyor. Emekçileri burjuvazinin yarattığı kirlilikten kurtarmak için gazetemizi daha çok insana ulaştırmak gerekiyor. Gazeteyi sahiplenmek ve sahiplenen sayısını artırmak ortak görevimizdir. İş arkadaşlarımıza, akrabalarımıza, komşularımıza gazetemizi tanıtmak, okunmasını sağlamak gerekiyor. Gazetemiz geniş, yaygın bir dağıtım ağına ulaşmalıdır. Abonelerin çoğaltılması için, fabrika önlerinde, semtlerde gazete satışlarını yaygınca yapabilmeliyiz. Bunun yanısıra okur toplantılarıyla gazetenin sahiplenilmesini sağlayabiliriz.

Bunlarla birlikte gazetenin kolektif bir biçimde haftalık olarak değerlendirilmesi, belli başlı yazıların birlikte okunarak tartışılması ve içeriğiyle ilgili eleştiri ve önerilerle sürekli beslenmesi önem taşıyor. Ayrıca okur anketleri yaparak da gazete hakkındaki görüş ve önerileri yansıtabiliriz. Çünkü gazetemiz ancak bu şekilde gazetemiz daha işlevsel hale gelebilir.

Gazetemiz aynı zamanda bir kürsüdür. Gazeteye işçi ve emekçileri ilgilendiren her konuda yazı yazmak, düşünce, eleştiri sunmak gibi görevlerimiz olduğu unutulmamalıdır. Bunun bir başka yolu da her okurun kendini gazetenin doğal muhabiri olarak görebilmesidir.

Bunun dışında internetin çokça kullanıldığı günümüzde, günlük sitemizin de aynı şekilde değerlendirilmesi gereklidir.

Adana'dan Kızıl Bayrak okurları

Merhaba dostlar,

Öncelikle şunu söylemek isterim ki Kızıl Bayrak gazetesini okuduğum için çok şanslıyım. Okuyan dostlar da en az benim kadar şanslı. İşçinin ve emekçinin haklarını anlatan, mecliste dönen yalanları ortaya seren bir gazete. Televizyon kanallarında bizlere doğru gözükten şeylerin aslında ne kadar yalan olduğunu gösteren bir gazete.

Okumayan herkesin de yakında okuyup doğruları göreceklerine inanıyorum. Okudum, okuyorum, okuyacağım..

Emeği geçen, emek veren tüm dostlara teşekkür ediyorum. Çabalarımız, çabalarımız boşa çıkmayacak. Bizler kazandık diyorum. Gazetemizin 17. yılını kutluyor, nice yıllar daha bizlere doğruları ve haklarımızı anlatmasını diliyorum.

Adana'dan bir kadın işçi

İşçilerin, emekçilerin ve ezilen halkların sesi Kızıl Bayrak 17. yılını doldurdu.

Kızıl Bayrak, çıktığı ilk günden itibaren sınıfın sesi olmuş, burjuva medyanın yalanlarla işçi ve emekçilerin gözlerini boyamasına karşı gerçekleri yılmadan anlatmıştır.

Bu yalanları gözler önüne seren gazetemize tahammül edemeyen burjuvazi polisini ve yargısını kullanarak sınıfın ve sosyalizmin sesini engellemeye çalışmıştır. Ancak devrimci faaliyet engellenememiş, gazetemiz yayın hayatına devam etmiştir.

Sınıfın, devrimin ve sosyalizmin sesi Kızıl Bayrak'ın 17. yılını kutluyorum.

Adana'dan bir okur

Kadının mücadeleye atılması düzeni korkutuyor!

Merhaba, sizlere bir polis haberinden bahsetmek istiyorum. "Sol örgütlerin yeni 'gözdesi' bayan eylemciler..." başlıklı bir haber bu. Fetullahçı Cihan Haber Ajansı kaynaklı bu haber birçok internet sitesinde ve burjuva gazetelerde de yer buluyor. Haber şöyle:

"Son süreçte artan eylemlerde daha önce çocukları ön plana süren bazı grupların şimdiki gözdesi ise bayan eylemciler oldu. Birçok eylemlerde kadınlara ön saflarda yer verildiği gözleniyor. Ülke genelinde yapılan eylemlerde savunmasız olması ve polisin karşılık vermesinin engellenmesi için kullanılan çocukların yerini ön saflarda bayanlar almaya başladı. Son günlerde artan eylem ve gösterilerde bayanların ön plana çıkması gözlerden kaçmıyor. Buna en iyi örnek ise eylemlerdeki görüntüler ve gözaltına alınanlar arasındaki bayanların sayısındaki artış. Son olarak yine bazı sol gruplar tarafından düzenlenen protestoda Ankara AK Parti İl Başkanlığı'na saldıran eylemcilerden bir bayanın polis panzerine çıkması gözlerden kaçmamıştı. Öte yandan Ankara'nın Yüksel Caddesi'nde yaşanan eylemde, 13 kişi gözaltına alınmıştı. Gözaltı sonrası mahkemeye sevk edilen Zennure Karaaslan isimli bayan serbest bırakılmasının ardından adliye önünde bekleyen annesi büyük şok yaşamıştı."

Dilşat Aktaş ve Zennure Karaaslan örnek verilerek bilinçaltındaki korku dışavuruluyor. Kadını yıllardır eve kapatan, başını önüne eğdiren, fabrikalarda çifte sömürüye maruz bırakan bu düzen, yani kapitalist barbarlık düzeni kadının özgürleşmesinden ve toplumun özgürleşmesi mücadelesine katılmasından da bir o kadar korkmaktadır. Son yıllarda artan grev ve direnişlerde ön safları kadınların tutması, erkek sınıf kardeşleriyle birlikte mücadele etme kararlılığı göstermesi ya da militan kitle gösterilerinde kadınların en önde durması bu düzenin efendilerinin gözünden kaçmamış!

Ancak onların düzenini yıkacak olan da, sosyalist toplumu kuracak olan da her cinsten ve her yaştan biz işçi ve emekçileriz! Emekçi kadının bu kavgaya katacağı, bu kavgadan kazanacağı çok şey var. Kazanacağı bir gelecek ve yaratacağı bir dünya var!

Ankara'dan Kızıl Bayrak okuru bir kadın

Zulme karşı isyanımız

Onurlu, emekçi kadınlar!
İşçi kadınlar,
onlar ki, günboyu çalışırlar fabrikada
yaşamak zor farkındalar
farkındalar
dünyayı dar ediyorlar bazıları
farkındalar
asgari ücret yetmiyor kimseye
emek çaba ve gayret içinde
zulme karşı direnişte
ve mücadelede

özgürlüğüdür sevdamız
kardeşliğidir sevdamız
sosyalizmedir sevdamız
bu sevda yüreğimizde
alevin kızılında
yazılır adımız tarihe yakında
dökülen yaşlar bir gün diner
bu kalleslik bir gün biter
çünkü zulme karşıdır isyanımız.

K. Metin

EKSEN Yayıncılık Büroları

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA
Tel: 0 (224) 220 84 92

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 19 94

Kemalpaşa Mh. Otel Asya yanı Vural Apt. No:2 D:3
İzmit / KOCAELİ

Yunanistan'da öfke büyüyor!..

“Αvrrupa, da bir hayalet dolayıyor!”